

รายงานการ ประชุมสมาชิกชมรมราษฎร

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วันพุธที่ ๒๓ เดือน กันยายน ๒๕๕๖

พฤษภาคม ๒๕๕๖

เวลา

ที่ประชุม

ข้อความที่

หมายเลข

ที่ประชุมรับลงในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพุธที่ ๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอเนกสมาคม

เริ่มประชุม เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้อย่ามีสมาชิกมาประชุม ๑๖๐ คน เป็นองค์

ประชุมแล้ว การประชุมตามระเบียบวาระ

หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานสภาฯ จะแจ้งข้อที่ประชุม ด้วยข้าพเจ้าได้

รับหนังสือจากกรมสารบรรณคดีรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม คณบดีแจ้งว่า
ได้โทรพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ตั้งให้หม่อมหลวงชุกชาติ ภาณุ เป็นรัฐมนตรี ตั้งสำนัก
ประกาศพระบรมราชโองการ ซึ่งก็จะได้อ่านต่อไป

(สมาชิกในที่ประชุมเป็นขึ้นเพื่อรับฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

๗๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ประกาศ
ตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ตามประกาศลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ตั้งให้ จอมพล ป.

พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี กับประกาศตั้งและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้

มีผลเพื่อความเหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายเลข ๒. เรื่องการค้น พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๕๑๑ ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการศึกษาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๐๒๒๐/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕๕...

ทราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕๕... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ได้ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพลตำรวจเอก หลวงชาติตระการโกศล
๒. พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ์
๓. นายเพ็ญ ฌ สงขลา
๔. นายสันต์ อิมทองศรี
๕. หลวงวิจิตรถนอม
๖. นายสุวิทย์ พูลทรัพย์
๗. นายอรุณ วิสูตร โยธาทินาส

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกนายเพ็ญ ฌ สงขลา เป็นประธานกรรมาธิการ และนายอรุณ วิสูตร โยธาทินาส เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจัดได้นำ แปลที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลเอก ค. เฑาะประดิษฐ์

(เฑาะ เฑาะประดิษฐ์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนา ส่งต่อ

(Handwritten signature)

สงวนลิขสิทธิ์

๒๕๕๕

มติที่ปรึกษาการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พลเอกเจต ฤทธิพิรุฒ เป็นประธานกรรมาธิการ และนายอรุณ วิสูตรโยธาภิบาล เป็นเลขานุการกรรมาธิการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายอรุณ วิสูตรโยธาภิบาล
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๕ คน คือ ๑. นายทิม กุวิพัฒน์ ๒. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ๓. นายสวัสดิ์ พึ่งคน ๔. นายเทิ้ม ไชยนิพนธ์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ	ไม่อยู่ในแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำแปรญัตติ	"	"
มาตรา ๑ - ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ เรียงลำดับมาตรา

มาตรา ๓

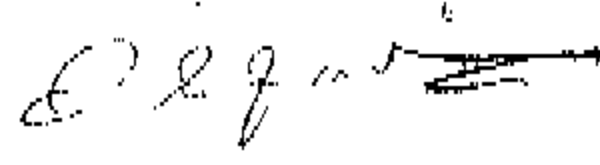
นายทิม กุวิพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้นำชี้แจง
นายเทิ้ม ไชยนิพนธ์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติแก้ไขวรรคสาม โดยขอให้
แก้คำว่า "แต่ไม่เกิดขึ้นหนึ่งพันห้าร้อยคน" เป็น "แต่ไม่
เกิดขึ้นหนึ่งพันสองร้อยคน"

และให้วรรคสี่ ขอแปรญัตติให้ใช้ข้อความต่อไปนี้

"เพราะถ้าแก้ไขเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ถ้า
ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เสนอจะกำหนดหน่วยเลือกตั้ง
โดยให้จำนวนผู้เลือกตั้งทั้งสี่หน่วยเลือกตั้งละไม่เกิน
สี่พันคนก็ได้"

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติทกลง

๖. โศกนาฏกรรมของพระราชาธิบดีผู้พิทักษ์ชาติไทยในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ให้ด้วยแล้ว

(นายธรรม วิสุทธรักษา)
เลขาธิการ.

เมื่อได้กำหนดหน่วยเลือกตั้งขึ้นแล้ว ให้ประกาศหน่วยเลือกตั้ง ณ ศาลากลางจังหวัด
ที่ว่าการอำเภอ และสำนักงานเทศบาล เฉพาะในเขตเทศบาลนั้น ให้จัดทำ
แบบผัง เขตเลือกตั้ง เขตรองหน่วยเลือกตั้งประกอบไปด้วย

ตามที่ได้เปลี่ยนแปลงเขตรองหน่วยเลือกตั้ง เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้
การเลือกตั้งแล้ว"

.....

.....

มังกร พิมพ์
๒๕๐๑-๑๑-๑๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะทำอะไรที่จะขึ้นแจ้งเป็นพิ

ใหม่ นอกจากที่ว่างงานมาแล้ว

นายสุทิน พูลสวัสดิ์ กรรมการ : กรรมการไม่ทำอะไรจะขึ้นแจ้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้กรรมการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

ที่ร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขออนุญาต) : สำหรับมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓๕ นี้ทั้งที่

คณะกรรมการแก้ไข และทั้งที่ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติและได้ลงนามไว้ จะเอาประเด็นไหนก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาประเด็นของคุณก็ เอาข้อคุณที่แปรญัตติไว้

คุณแปรญัตติ/ว่าอะไร คือถูกต้องว่าในชั้นนี้คุณก็ เอาของคุณเสียก่อน เมื่อเรื่องของคุณเสร็จแล้ว

ก็ยกญัตติเรื่องของกรรมการอีกทีหนึ่ง คุณว่า เรื่องของคุณได้ ทั้งคุณแปรญัตติ/ลงนามไว้

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขออนุญาต) : สำหรับมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓๕ นี้กระผม

ได้แปรญัตติไว้ เป็นสองตอน ในตอนแรกแก้ไขเกี่ยวกับวิธีในเมื่อแยกหน่วยเลือกตั้งไม่สะดวกแล้วให้

รวมผู้ลงทะเบียน ความร่างเดิมที่แก้กำหนดไว้ไม่ให้เกิน ๕๐๐ คน ผมขอแก้เป็นเพียงว่า ไม่ให้

เกิน ๑,๒๐๐ คนที่กรณีหนึ่ง แล้วใบกรณีสองเกี่ยวกับตำบลในชนบทและเขตชานเมือง ผม

จะได้อธิบายในกรณีแรกก่อน ในการที่แก้ไขแปรญัตติไม่มีเจตนาว่าหรือถือสิทธิมาแต่

เกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้งนี้แต่ประการใด ผมยึดหลักการประชาธิปไตยเป็นที่ตั้ง โดยที่ความระมัด

ประชาธิปไตยไม่ได้หมายความว่าเลือกตั้งคือเป็นกฎหมายสำคัญ เพราะว่าประชาธิปไตยเลือกตั้ง
 ได้โดยวิธีเลือกตั้งได้เป็นจำนวนมากเท่าใด ก็หมายความว่าในระบบประชาธิปไตยมากเพียง
 เท่าไร เมื่อเลือกตั้ง การถือจำนวนผู้เลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้ง เพื่อจะไปลงคะแนนโดยปกติ
 เราถือความละเอียดถี่ถ้วน แต่ว่าในกรณีเช่นนี้ รู้สึกว่าไม่ได้ไปเลือกตั้งในกาเลือกตั้งเป็นจำนวน
 น้อย เพราะฉะนั้นจึงต่อมาโดยรัฐบาลนี้เพื่อจะส่งเสริมระบบประชาธิปไตยที่จริงจัง เสนอกฎหมาย
 เลือกตั้งเข้ามาอีกฉบับใหม่ แล้วสภาฯ นี้ก็รับหลักการ และต่อไปยังบังคับเป็นกฎหมายไปได้
 แล้วในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ เราได้กระจายหน่วยเลือกตั้งออกไป โดยปกติก็ถือหน่วยหนึ่ง
 หน่วย แต่ว่าถ้าหากว่าเรา ได้ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวนมาก ก็คงต้องเพิ่มขึ้นไป เราให้แยกถือกันอย่าง
 นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายที่ได้แล้ว แต่ครั้นต่อมาโดยรัฐบาลนี้ก็ได้นำเสนอกฎหมายฉบับใหม่ขึ้นมา
 ความจริงข้าพเจ้าคิดว่าคงจะค้างอยู่ที่นั่นก็เพราะว่าวันแรกมันแล้ว แต่ยังไม่ถึงเวลา แม้กระ
 นั้นข้าพเจ้าก็ได้นำทั้ง การอภิปรายและร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าพยายามถึงความ
 เป็นธรรม พยายามที่จะเหตุผลของฝ่ายสนับสนุน ในการที่จะนำกฎหมายใหม่ที่ได้มีเหตุผลที่ดีไปกว่า
 กฎหมายเก่าเดิมๆ หรือไม่ ในประการแรกได้มีสมาชิกผู้หนึ่ง ก็ยังมีความเห็นว่า เสนอมาอีกฉบับ
 คือคุณแพทยาฯ ได้เห็นใจรัฐบาลในด้านการเงิน ซึ่งต้องมาใช้จ่าย ถ้าหากว่ากระจายการเลือก
 ตั้งออกไปมากหน่อย แต่ว่าก็เท่ากับระบบประชาธิปไตยและเพื่อประชาธิปไตย แม้จำนวนเงิน
 จำนวนมาก เราก็ควรที่จะประหยัด แต่ก่อนางไรก็ตามในประเด็นนี้ ทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งผู้สนับสนุน
 ก็ได้ถือปราชญ์ว่าไม่ได้เป็นห่วงในเรื่องการเงิน พร้อมทั้งจะจ่ายเพื่อระบบประชาธิปไตยก็เห็น
 ว่าเรื่องที่จะเกี่ยวกับการเงินนี้ไม่ได้ห่วงกันถึง - ที่นี้เมื่อไม่ได้เป็นห่วงด้านการเงินแล้วเพื่ออะไร
 ถึงจะต้องมาเพิ่มจำนวนคนขึ้นไปถึง ๑,๕๐๐ คนในหลาย ๆ หน่วยเลือกตั้ง บางท่านก็ว่าไม่สะดวก
 ในการหาสถานที่จัดหน่วยเลือกตั้งบ้าง เกี่ยวกับกรรมการตรวจคะแนนบ้างเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็น

ว่าเหตุผลบางที่มีน้ำหนักน้อยเกินไป ในเรื่องหน่วยเลือกตั้งนั้นไม่น่าจะมีปัญหา เพราะรู้ดี/
 ว่าในกาชจะหาสถานที่ที่หน่วยเลือกตั้งนั้นไม่มากอะไรเลย เราจะเอาศาลาวัดหรือจะเอา
 โรงเรียนประชาบาล โรงเรียนเทศบาลหรือที่ไหน ๆ ก็ได้ ไม่น่าจะบกพร่องมาอ้าง แล้วอ้างท่าน
 อ่างในต่างประเทศ แม้แต่ในกรุงเทพฯ ซึ่งดูจะว่า ชาวไท้ เพราะเขาหาสถานที่ที่จ้าง ชาวเจ้า
 ยายจะเรียนว่าในวันเลือกตั้งทั่วไปในกรุงเทพฯ ชาวเจ้าอยู่ในลอนดอน และชาวเจ้ารู้ดีกว่า
 สภาพของลอนดอนจะหาสถานที่สำหรับหน่วยเลือกตั้งไม่จ้างกว่าเมืองไทยเลย ไม่จ้างกว่า
 กรุงเทพฯ ๆ เลย แต่ ชาวไท้ก็เพื่อระบอบประชาธิปไตย ถ้าระบอบประชาธิปไตยนั้น ถ้าหาก
 ว่าใหญ่มีสิทธิเลือกตั้งได้ สิทธิที่โดยง่ายที่สุด สะดวกที่สุด นั้นเป็นการดีที่สุด เพราะฉะนั้นใน
 เรื่องการจัดหาสถานที่เพื่อหน่วยเลือกตั้งนี้ ชาวเจ้าเห็นว่าไม่ใช่เป็นปัญหาที่สำคัญเลย แล้ว
 ประเด็นต่อไปก็คือ ก็มาที่กรรมการตรวจคะแนนบ้าง ท่านก็บอกว่าหาก กรรมการตรวจคะแนน
 ค่อนข้างอย่างที่เราว่าตนดูที่หน้า กับคนที่ท่านจะพูด ท่านมา เป็นกรรมการ ตรวจคะแนนไว้ไม่ได้
 เอาที่ยุ่งอะไรเลย ท่านประธาน ๆ

ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเราพอจะหากันได้ เพราะฉะนั้นเหตุผลในการที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าน้อยเต็มที แต่ว่าเราก็ผ่านกรรมาธิการไปแล้ว โดยข้าพเจ้ายึดหลักตั้งกรรมาธิการไว้ตามนั้น ข้าพเจ้าจึงได้แปรญัตติ และในชั้นแปรญัตตินั้นความจริงข้าพเจ้าอยากจะแปรผู้สวไรค์ตามกฎหมายเดิม คือไม่เกินพันคน หากแต่โดยที่ร่างกฎหมายใหม่ที่ได้รับหลักการไปแล้ว โดยข้อบังคับของข้าพเจ้าไม่มีทางทำได้ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องแปรมาเพิ่มขึ้นไป ๒๐๐ เป็นอีกไม่เกิน ๑,๒๐๐ คน ซึ่งความจริงอยากได้ไม่เกินพันคนเท่านั้น ที่ข้าพเจ้าพยายามที่จะฟังเหตุผลของกรรมาธิการและต้นกรรมาธิการข้าพเจ้าไม่ได้ถือพิธี ถ้าหากว่ากรรมาธิการให้เหตุผลเป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยอม ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าต้องแพ้ ข้าพเจ้าจะถือพิธีอะไรก็ตามแต่อย่างไร แต่ข้าพเจ้าก็หวังที่จะเห็นทางกรรมาธิการบอกไว้ในกรณีที่ยกหน่วยเลือกตั้ง ไม่สะดวก ให้รวมกันใหม่จำนวนไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน ก็ยังมีที่สูงสูงมาก คืออาจจะรวมในหน่วยนั้นเข้าได้ครั้งจำนวน ๑,๕๐๐ คน ที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติออก เป็นเพียงว่าไม่เกิน ๑,๒๐๐ คน กรรมาธิการบอกอย่างที่ว่าข้าพเจ้าแปรญัตติไม่มีหลัก ข้าพเจ้าก็เห็นว่าของกรรมาธิการไม่มีหลัก เข็มขัด เป็นเรื่องยกตัวเลขขึ้นมาสมมติกันทั้งนั้น สมมติว่าของข้าพเจ้าในหน่วยนั้นมี ๑,๒๐๐ คนกับ ๑ คน กรรมาธิการก็บอกว่าถ้าจะแยกเป็นหน่วยเลือกตั้งก็ไม่สะดวกสิน แล้วเกี่ยวกับการคมนาคมการไปมา การใช้เสียงในการเลือกตั้ง ข้าพเจ้าก็จะยกตัวอย่างของกรรมาธิการบ้าง สมมติว่าในกลุ่มนี้มี ๑,๕๐๒ คน ท่านต้องแยกอยู่ดี เพราะว่าท่านมีสิทธิตั้งได้ในกลุ่มที่จำนวนผู้ใช้สิทธิออกเสียง ไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน ถ้า ๑,๕๐๑ คนหรือ ๒ คน ท่านต้องแยก ไม่แยกก็กฎหมายเลือกตั้ง การเลือกตั้งเป็นโมฆะ แล้วในกรณีอย่างนี้ท่านคิดหรือไม่ ข้าพเจ้าได้พยายามฟังเหตุผลของกรรมาธิการ เมื่อกรรมาธิการไม่ให้เหตุผลเป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงลงวน เพราะฉะนั้นในที่ประชุมวันนี้ถ้าหากว่ากรรมาธิการให้เหตุผลเป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะยอม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะฟังคำชี้แจงและเหตุผลของกรรมาธิการ

๑๐.๑๐ น. นายสุมัน พูลพันธ์ กรรมาธิการ : ความจริงนั้นสำหรับท่านผู้แปรญัตติครั้งนี้กรรมาธิการก็ได้พยายามชี้แจงทำความเข้าใจอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ แต่ท่านก็พยายามจะไม่เข้าใจอยู่

นั้น ความจริงกฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้เราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหลักเดิมอะไรเลย ถือหลัก ๑ พันคน
 อยู่ความเดิม ถ้าหากท่านอ่านไปเข้าใจแล้ว แต่กรรมการก็เข้าใจว่าท่านผู้บัญญัติเข้าใจดี คือ
 เราถือหลักเดิมอย่างเดิม เว้นแต่การไม่สะดวก ทำกันซึ่งก็ขอยกเว้นอันนี้ ท่านผู้บัญญัติก็ควรจะ
 เข้าใจ ซึ่งเราก็น่าจะนักกฎหมายด้วยกัน ขอยกเว้นองค์ความไทยเคร่งครัด ไม่ใช่ว่าให้เอา
 ๑,๕๐๐ คนทุกหน่วย ที่กรรมการพยายามชี้แจงก็โดยเหตุผลอย่างนั้นว่าในบ้าน ๆ หนึ่งเป็นบ้าน
 เกี่ยวหมู่หนึ่ง สมมติว่าหมู่หนึ่งมีประมาณ ๕๐๐ หลังคาเรือน แล้วที่นี้เมื่อรวมจำนวนผู้มีสิทธิออก
 เสียงแล้วประมาณ ๗ ราว ๆ สัก ๑,๔๐๐ หรือ ๑,๕๐๐ คน ในบ้านนั้นจะต้องตั้งหน่วยเลือก
 ตั้งหนึ่งหน่วยก็จำนวนทั้งหมด อีก ๔๐๐ คน ให้เดินทางไปเลือกตั้งร่วมกับหมู่บ้านอีกหมู่บ้านหนึ่งต่าง
 หากอย่างนี้เป็นคน เราเห็นว่าคนอีก ๔๐๐ คนนั้นควรจะมาร่วมลงโหวตที่บ้านเดียวกัน ไม่ควรที่จะแยก
 เดินจากบ้านหนึ่ง ไปลงอีกบ้านหนึ่งซึ่งอีก ๔๐๐ คนให้เขาเดินไปอย่างไรว่า เขาจะนึกอย่างไรว่า
 กฎหมายอื่นไม่ให้ความ เป็นธรรมแก่เขาแล้ว บ้านเดียวกันแต่ให้แยกไปลงคะแนนเสียอีกบ้าน
 หนึ่งซึ่งเป็นการ ไม่สมควรอย่างยิ่งที่แก้ไขเพิ่มเติมก็ขอยกเว้นจำนวนจากพันถึง ๑,๕๐๐ คน ก็เฉพาะกรณี
 เท่านั้นไม่ใช่ว่าจะไปทำ ๑,๕๐๐ คนอย่างท่านผู้บัญญัติเข้าใจ กรรมการก็พยายามชี้แจงท่าน
 อย่างนั้น ก็ว่าท่านผู้บัญญัติไป ทรงอยู่อย่างเดียวกันคือว่าไม่เชื่อเจ้าหน้าที่ พูดกันอย่างง่าย ๆ ว่า
 ทั่วอย่างไร ๆ ก็ไม่เชื่อเจ้าหน้าที่ พยายามชี้แจงว่าขอให้เชื่อเถิด ขอให้เชื่อเจ้าหน้าที่เสียก่อน
 ถ้าว่าเราไม่เชื่อเจ้าหน้าที่ บ้านก็ไม่เป็นบ้าน เมืองไม่เป็นเมือง ก็ว่าอย่างนั้น กรรมการก็
 พยายามชี้แจง แต่ท่านถือถือว่าตามเคยเห็นมาแล้วว่าจะมีอย่างนั้นอย่างนี้ๆ เป็นต้น และก็
 สำนึกที่ว่า เกี่ยวกันท่านผู้บร... ติคิดว่ากรรมการว่าหาหน่วยเลือกตั้งไม่ได้สำนึกที่กรรมการ
 พยายามชี้แจงเฉพาะภายในเขตเทศบาลใหญ่ ๆ เป็นต้นว่ากรุงเทพฯ เชียงใหม่ ยุบลอะไรท่านเอง
 นั้นยังมีเขตเมืองขนาดนั้น แล้วเราจะไปหาหน่วยเลือกตั้งโดยเฉพาะให้เฉพาะเจาะจงกับจำนวนพลเมือง
 เกี่ยวกับหนึ่งพันคนนั้นไม่ได้ จึงได้ขยายออกเป็น ๔ พันคน อย่างนี้เป็นต้น กรรมการก็พยายาม
 ชี้แจง ท่านก็เอาอีก ในท่านเองที่ว่าท่านจะไม่เชื่อเจ้าหน้าที่นั้นเอง ความจริงแล้วโปรดได้อ่านดูให้
 ดีคิดว่า ๑,๕๐๐ คน ใช้คำว่า "ไม่เกิน" และเป็นคำว่า "เว้นแต่" แล้วที่นั้นนอกจากนั้นกรรมการ-

การยังเพิ่มอีกลงไปอีกค่าที่ว่าไม่สะดวกแก่การเลือกตั้ง ยังใช้คำว่าไม่สะดวกแก่ผู้ไปเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นความจริงท่านผู้ปฏิบัติควรจะเข้าใจที่อยู่แล้ว สำหรับท่านผู้ปฏิบัติก็กล่าวถึงเรื่อง อีกเรื่องหนึ่งว่าสมมติว่าในหน่วยนั้นมี ๑,๕๐๒ คน และท่านก็จะต้องแบ่งสองที่หน่วย แบ่งสองหน่วย ถูกต้อง ก็คือว่า ๑,๕๐๐ คน ที่เราวางไว้ ๑,๕๐๐ คน เรามีเหตุผลพอ เราวางหลักเกณฑ์ไว้แล้ว พันคน ถ้าเป็น ๑,๕๐๐ คน เราแบ่งออกก็หน่วยละ ๕๕๐ คน โกลกับ ๑ พันคนต่อหนึ่งหน่วยเลือกตั้งอย่างนี้ เป็นอัน ท่านก็จะว่ากรรมการ ไม่มีเหตุผลพออย่างไร กรรมการทำไว้ได้มีเหตุผลพอที่เดียว ถ้าหากว่า ๑,๕๐๐ คนกับ ๑,๕๐๑ คน ถ้าแบ่งออกก็เป็นหน่วยละ ๖๐๐ คน มันโกลเสียเกิน โกลกว่า ๑ พันคนจึงเป็นหลักคือไป เหตุฉะนั้นเองกรรมการจึง ไม่ยอมแก้ไขท่านผู้ปฏิบัติ และก็ กรรมการขอเป็นกันตามที่ ได้ทำมาโดย ไม่แก้ไข

๑๐. ๑๕ ๒. นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับท่านผู้ปฏิบัติ และสงวนไว้และข้าพเจ้าฟังเหตุผลของกรรมการที่ขึ้นแจ้งเมื่อครู่แล้ว ท่านกรรมการก็พยายาม ชี้แจงว่ากรรมการ ได้พยายามทำอย่างดีแล้วในการที่จะทำ ๑,๕๐๐ คน แต่แท้จริงมีใช้กรรมการ ๑,๕๐๐ คนเป็นรัฐบาลกระทำขึ้นมา ท่านยื่นความคัดค้านรัฐบาล ไม่ใช่กรรมการทำ เพราะรัฐบาล เขาเสนอมา ที่ในประเด็นคือไม่ใช่ข้าพเจ้าอยากจะทำอย่างนี้คือกรรมการ คือในประเด็นที่ว่าท่านว่า ในเขตเทศบาลคือการตั้งหน่วยเลือกตั้งที่ผู้เสนอปฏิบัติได้สงวนไว้ว่าเหตุผลในการสงวนไว้ว่า เท่าที่ว่าไม่มีที่เลือกตั้งนั้น ไม่จริง อย่างที่ท่านผู้ปฏิบัติสงวนไว้ได้ เห็นในลักษณะมาแล้ว ท่านบอก ในกรุงเทพฯ ไม่มีที่เลือกตั้ง ท่านผู้เป็นประธานา ที่เลือกตั้งนั้นแม้ไม่มีศาลาพัก ไม่มีโรงเรียน เราก็ สามารถตั้งกระโจมได้ ท่านว่ากระโจมไม่มีตั้ง เมืองแต่เปิดพรรคเสรีนิยมก็ศาลาหาบียงเปิดถนนได้เลยเลือกตั้งเพื่อประชาชนทั้งชาติจะเปิดถนนเพื่อการเลือกตั้งบ้าง ไม่ได้หรือหรือ ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลของกรรมการยังฟัง ไม่ขึ้นในเรื่องการหาที่เลือกตั้ง ไม่ได้ตามที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้วว่าเปิดถนนเปิดพรรคทำได้ เปิดถนนเลือกตั้งหาไม่ได้ที่ใหญ่ไป

ที่ออกประเด็นหนึ่ง คือประเด็นในปัญหาที่ว่า ๑,๕๐๐ คนกับหนึ่งพันคน ๆ ข้าพเจ้าจะ

ประธานกรวยเรียนต่อท่านประธานาให้ทราบว่าแม้ที่รัฐที่แค่นี้ซึ่งมีหลาย การเลือกตั้งสมาชิก
สภาจังหวัดเขาเป็นประเทศใหม่ ๆ เริ่มขึ้นมา อันนั้น ขยายกว่าคนแค่นี้เพียง ๑,๕๐๐ คนต่อหน่วยเลือก
ตั้ง เราเป็นประเทศเอกราชและเหตุการณ์ของเราที่แล้วมาข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย
คงได้รับแล้วว่าเรายังมีอะไรที่มีผลอยู่บ้างในการเลือกตั้ง ถึงแม้ว่า ๑๐๐ เบอร์เซ็นต์ ก็มีอยู่บ้างซึ่ง
ไม่ต้องถึงกัน ก็เมื่อเราจะป้องกันผลที่อย่างนี้เสียมัน เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล โดยเฉพาะเป็น
ประโยชน์ต่อพรรคเสรีนิยมศิลาไม้หรือ ที่แล้ว ๆ มาเขาปรารถนารัฐบาลหาว่าไม่ดีในการเลือก
ตั้ง หลวงหลดพวกข้าพเจ้าจึงเป็นฝ่ายค้านพยายามจะตั้งเสรีรัฐบาลนี้ใหม่ซึ่งเสียงต่อประชาชนและ
ต่อประเทศทั่วโลก ท่านเห็นไหมเห็นชอบ

การที่ท่านให้คนเลือกตั้งได้ ๑,๐๐๐ คนต่อ ๑ หน่วยเลือกตั้งนั้น แต่ที่จริงแล้วเราอยากจะได้ ๕๐๐ คนด้วยซ้ำไป แต่ว่าเมื่อท่านเสนอกฎหมายมาก็เห็นใจเหมือนกัน ในท่านเองก็เห็นใจ กฎหมายที่เสนอมานี้แล้วก็โดยรัฐบาลนี้เอง เพียงเท่านั้นไม่กี่เดือนก็มากไปกฎหมายนี้เสียแล้ว คือเพิ่มจำนวน ทว่าจำนวน ๑,๐๐๐ คนนี้รัฐบาลไม่มีที่พียง ที่ไม่สะดวกบ้าง ก็แสดงความบกพร่องของรัฐบาลชุดนี้เองว่า เสนอกฎหมายมาแต่ละครั้งนั้นบกพร่อง ถือว่ามีเสียงข้างมาก เท่านั้นเองใช่ไหม เราต้องการสงวนฐานะของรัฐบาลไว้ให้เป็นที่ยึดถือของประชาชนและเป็นที่ยึดถือของนานาชาติก็ว่า เป็นรัฐบาลซึ่งปกครองไทยมีระเบียบโดยมีวินัย ทำการต่าง ๆ มีเหตุผลสมควร ไม่ใช่ท่านเสนอมานี้ พุ่งนี้แก้ไข เพราะเพียงผ่านการเลือกตั้งครั้งเดียวที่ผู้คิดเห็นว่าท่านไม่เอาแล้ว ~~เจ้าข้า~~ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่า ๑,๐๐๐ คนกับ ๑,๕๐๐ คน มันจะมีอะไรที่ทำได้มีความสะดวกหรือไม่สะดวกเกิดขึ้นอย่างคุณสวัสดิ์ หึงทน ผู้ปฏิบัติซึ่งสงวนไว้ ท่านบอกแล้วว่าตามระบอบประชาธิปไตยนั้น ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีสิทธิออกเสียง ทุคนง่าย ๆ แม้ท่านนอนอยู่ในบ้านมีสิทธิออกเสียงโหวตก็ ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะจำได้ว่าประเทศไทย แต่ว่าเคยเห็น เคยได้ยินได้ฟังมาว่า แม้การเลือกตั้งเหล่านี้เขาก็ทำกันก็เพื่อความสะดวกของประชาชน ท่านจะว่า ๑,๐๐๐ คน บางทีแบ่งไปแล้วไม่ได้ส่วนบ้าง ถ้า ๑,๕๐๐ คนเราแบ่งได้ครึ่งหนึ่ง คือ ๕๕๐ กว่าคน-อย่างนี้ท่านไม่มีเหตุผล ก็ ๑,๐๐๐ คนแบ่งได้ ๕๐๐ คนนี้เราชอบทุกกันในประเด็นแรก คือยังไม่ได้อยู่ในเขตของเทศบาล เพราะคุณสวัสดิ์ หึงทน ได้สงวนไว้ ๒ ระยะ อีกระยะหนึ่งในเขตเทศบาล นี้เราพูดถึงประเด็นถึงปัญหาเรียกว่าการเลือกตั้งโดยทั่วไปของที่แห่งอื่น ๆ คือ ๑,๕๐๐ คน ท่านผู้เป็นประธาน ๆ ท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงแล้วว่า การเลือกตั้งนั้นต้องให้ความสะดวก เพราะเกรงว่าทางต่างจังหวัดอีกคนหนึ่งเดินไปอีกบ้านหนึ่ง มันไกล ทำให้ประชาชนต้องเดือดร้อน ข้าพเจ้ารับว่าเป็นความจริงอยู่เหมือนกัน แต่ความจริงแล้วรับว่าการเลือกตั้งนี้ถึงเป็นความจริงมันดีกว่าการปกครองท้องถิ่นที่ท่านคิดอีกต่างหากหนึ่งทางที่มี

แบ่งหน่วยเลือกตั้งเท่านี้ท่านแบ่งไม่ได้ ท่านว่าลำบากแก่ราษฎร การลำบากมันอยู่ที่การปกครอง
มากกว่า ท่านแยกใหม่ค่าปลีหลาย ๆ ค่าปลีเสียสิ ในค่าปลีใหญ่ ๆ ผู้มีสิทธิก็จะเหลือน้อยลงเอง
เป็นเงาคามตัว เพราะฉะนั้นบรรดาเหตุผลที่ท่านเสนอมาก็เป็นเรื่องที่เหมือนจะยืนยันที่รัฐบาล
เสนอมา ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย จึงอยากจะให้เป็นไปตามที่ผู้สงวนๆ ไว้ คือ ๑,๒๐๐ คน
และยืนยันขอให้เป็นไปตามหลักการ คือเพิ่มขึ้นอีก ๒๐๐ คน

๑๐.๒๑ II.

นายพันธุ อิศเวงศ์ กรรมการธิการ : กรรมการธิการขอประทานโอกาสชี้แจงสัก
เล็กน้อย หลักการเป็นอันเข้าใจกันว่าเราถือหลักการ ๑,๐๐๐ คน อันนี้ท่านอย่าเข้าใจไปเกิน
แล้วจะเห็นได้ว่าจากร่างของรัฐบาล ในเขตเทศบาลนั้น คณะกรรมการยังดีทวรศ ๒ ออก
เขาไปรวมไว้ในวรรค ๑ เพื่อจะให้ความประสงค์ว่า อย่งตั้งหลัก ๑,๐๐๐ คนนี้ ซึ่งเป็นไป
ตามกฎหมายเดิม และในการที่เราถือหลัก ๑,๐๐๐ คนนี้ แล้วภายหลังเราไ้มาเสนอแก้กฎหมาย
นี้ขึ้นมา ก็เนื่องจากมีอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในกรณีที่ว่ากัน เงินไม่เพียงพอ แทนที่เราจะเพิ่มหน่วย
เลือกตั้งขึ้นไป เราก็ให้มีการยักยอกไปสมมติว่าเป็น ๑,๐๒๕ คน ๑,๐๒๐ คน ถ้าหากว่าไม่มีการ
ยักยอกตามกฎหมายเดิมแล้วละก็ต้องแยกเป็น ๒ หน่วย แม้แต่อยู่ในตำบลเดียวกัน ที่นี้เมื่อเกิด
อุปสรรคกันอย่างนี้แล้วจึงได้เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา และเนื้อหาที่ท่านผู้แปรญัตติและผู้สนับสนุนผู้
แปรญัตติก็ตาม กระผมก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องพูดถึงหลักการ ในเรื่องหลักการนั้นแปลว่าเราไ้ท่าน
มาแล้ว ประเด็นจึงมาสรุปแปลว่า ความร่างของรัฐบาลที่เสนอขึ้นมา ๑,๕๐๐ คนที่สมควรไหม
ท่านผู้แปรญัตติเอา ๑,๒๐๐ คน เราก็มาพูดกันในแง่ที่ ซึ่งคณะกรรมการก็ไ้พยายามชี้แจงให้
ฟังแล้วว่า ๑,๕๐๐ คน เป็นการเหมาะสม เทียบกันแล้วสมมติว่า ๑,๕๐๐ กับ ๒๐ คนอย่างนี้
แบ่งเป็น ๒ หน่วยก็ตกเป็น ๘๐ คน มันก็ใกล้ ๆ กับ ๑,๐๐๐ คนตามหลักการเดิมตามหลักใหญ่
นั้น ก็ไ้พยายามชี้แจงแล้ว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่า กฎหมายที่รัฐบาลไ้เสนอ
ขึ้นมา นี้ ในทางหลักการ-สภานี้ไ้พิจารณาขั้นรับหลักการมาแล้ว เป็นอันลงมติแล้ว เรื่องนี้เป็น

เรื่องของสภาไม่ใช่เป็นเรื่องของรัฐบาล เราจะเอาอย่างไรนั้นเป็นเรื่องของสภา ซึ่งได้พิจารณา
รับหลักการไปแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ประเด็นจึงมาอยู่ที่ว่า จำนวนเอาเท่าไรตามที่ท่านผู้ประมุข
กล่าว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอยืนยันตามร่างของรัฐบาลที่ได้ชี้แจงไว้แล้ว

๑๐.๒๕ น. นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้ประมุขในการที่ได้สงวน
และขอแก้ไขมติของกรรมาธิการ ความที่กรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้ว หวังไปฟังมาซึ่งเป็นเรื่องที่ยืน
กระสายชาเขียวอยู่เรื่อย ซึ่งเป็นลักษณะของกรรมาธิการของสภานี้ทั่ว ๆ ไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะมาถึงคุณเผด็จ ฯ นี้ เขาได้ว่ากันมาพักหนึ่ง
แล้วคุณ ไม่ใช่ว่าเขาจะยืนยัน ว่ากับผู้ประมุขก็กันพักหนึ่งจนไม่สำเร็จแล้ว เรื่องมันถึงมาที่นี้คุณ
เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องยืนยัน คุณอย่าไปว่าเขาเลย

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : กรรมาธิการได้ชี้แจงมาในเรื่องว่า ๑,๕๐๐
คน ถ้า ๑,๕๐๐ คน ถ้าตั้งหน่วยเดียวมี ๑,๐๐๐ คน อีก ๕๐๐ คนต้องเดินไปลงหมู่บ้าน นี้เขา
ชี้แจงมาอย่างนี้ คือประเด็นที่จะพิจารณาอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยในเรื่องที่ว่าอีกหลัก ๑,๐๐๐
คนเป็นหลักการทั่วไป แต่กรรมาธิการได้ขยายขึ้นไปเพื่อความสะดวกของราษฎรที่จะไปออกเสียง
เลือกตั้ง แต่ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า การที่ขยายออกไปของกรรมาธิการนั้นเป็นการ ขยายที่วิเศษ
ระบอบประชาธิปไตย ทว่าไม่ขยายให้เป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยแล้ว ขยายอย่างไร
จึงจะส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย คือในการที่จะเพิ่มหน่วยและให้ความสะดวกด้วย อย่าง
ตัวอย่าง ๑,๕๐๐ คนนั้นก็เท่ากับเสีย ๒ หน่วยในหมู่บ้านนี้ ๕๐๐ หลังคาเรือน คือแทนที่กรรมา-
ธิการจะแก้ไขขยายออกไป ควรจะขอว่าอย่างนี้ ให้อีกหลัก ๑,๐๐๐ คนเป็นเกณฑ์ แต่ว่าถ้าไม่มี
ความสะดวกแล้ว แม้จะต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คนก็ให้ตั้งหน่วยได้ ทว่าไม่แก้อย่างนั้นอีกอันนี้คล้าย ๆ
ว่าถ้าเกิน ๑,๐๐๐ คนจึงจะตั้งหน่วยได้ กลับแก้อย่างข้าพเจ้าว่าเสียใหม่ว่า แม้จะเกิน ๑,๐๐๐
คน เมื่อแยกหน่วยไปแล้วไม่เกิน ๑,๐๐๐ คนก็ให้ตั้งหน่วยได้ คือขยายความมาในการที่จะเพิ่ม
หน่วยเล็กน้อยให้พร้อมทั้งให้ความสะดวก อย่างนี้เขาขยายไปอ้างว่าให้ความสะดวก แต่ความจริง

ไม่สะดวกทุกประการ เพราะหน่วยเลือกตั้งน้อยหน่วยเลือกตั้งมาก หน่วยเลือกตั้งมากย่อมสะดวกกว่าหน่วยเลือกตั้งน้อย อันนี้เถียงไม่ได้ ส่วนระยะการเดินทางไกลใกล้นั้นก็แก้ไขอย่างข้าพเจ้าว่าไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่กรรมการได้แก้ไขขยายออกไปเป็นสิ่งที่ไม่ควรยอมรับ ประชาชนไทยที่ไม่ให้ความสะดวก ไม่เห็นหน่วยเลือกตั้งที่จะให้การเลือกตั้งได้เกินไปโดยมีเปอร์เซ็นต์สูง มีอย่างนี้แล้วมันเป็นอย่างนี้ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กรรมการก็ชี้แจงมาว่า ไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเสียเลย จะจัดอย่างนี้จัดอย่างนี้ก็ไม่ไว้วางใจ อย่างมา โทมพวกข้าพเจ้าเลย อย่างว่าแต่ผู้แทนฝ่ายค้านไม่ไว้ใจเลย ชาวบ้านชาวเมืองทั้งประเทศเขาก็ไม่ไว้ใจ การไม่ไว้ใจนั้นใครทำ พวกข้าพเจ้าไปแสวงงั้นแคงหรือว่าใส่ความอย่างไร ก็เป็นเรื่องพฤติกรรมของพวกเขา ท่านใดทำเอง ทำให้พวกข้าพเจ้าไม่ไว้วางใจ ประชาชนเขาไม่ไว้วางใจ อะไรก็จะทำให้ไว้วางใจ

พวกฯ แต่พฤติกรรมที่แสดงแล้วไม่เป็นที่ไว้วางใจ แล้วจะให้ข้าพเจ้าไว้วางใจอย่างไร.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณขอให้อยู่ในเรื่องเดอะคุณ มันออกจะไปไกลเสียแล้วละคุณ ผมคิดว่าทุกเฉพาะเรื่องดีกว่า กล่าวคำกระทบกระเทียบกันผมคิดว่าไม่จำเป็นไม่มีประโยชน์เลย

นายเบ็ญจ จิรากร (พิจิตร) : ใต้คอกกับกรรมการครับ เขาขอร้องให้ข้าพเจ้าไว้ใจเขา ข้าพเจ้าไม่ไว้ใจ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาละ ผมคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรหรอก เขาขอร้อง คุณไม่ให้ก็ไม่ให้มันเรื่องของคุณ ไม่ควรจะว่ากระทบกระเทียบกัน ไม่มีประโยชน์อะไรหรอก

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พิจิตร) : เมื่อมีข่าวเล่าหรือกันทำนองนี้ กฎหมายเลือกตั้งหน่วยละพันคนละที่ได้ประกาศใช้ไป แล้วเลือกตั้งกันที่อุตรดิตถ์เสร็จมาแล้ว ที่มีข้อชี้แจงของกรมการถือว่าไม่มีเจ้าหน้าที่พออะไรพอ ตำรวจไม่พอ เขามีรัฐบาลที่กระจายอำนาจไปสู่ประชาชนแล้ว สมาชิกสภาตำบลก็มี เข้าใจการเมืองดี สมาชิกสภาตำบลของรัฐมนตรีแล้ว ๆ เข้าใจการเมืองดี เขาม่าเป็นกรรมการเลือกตั้งก็ได้ กองอาสาวิชาที่มันเขาก็เอามาใช้แทนตำรวจได้ คุณหน่วยเลือกตั้งที่มันทำได้ พอ เจ้าหน้าที่เพียงพอ ที่ว่าไม่พอนี้ ข้าพเจ้าไม่เชื่อหรอก ที่ที่เขาจะวางส่งสับกันทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่ข้าพเจ้าพูดเอาเอง เขาว่าในเรื่องการเลือกตั้งนี้ ถ้าจะมีการล้มสมมติในหรืออุตรดิตถ์นั้นแล้วมาทบทวนดูจรรยาคุณ ขอบเขตของการคะแนนพิเศษสัก ๑๐,๐๐๐ คะแนนนี้ ถ้าหน่วยละ ๑๐๐๐ คนนี้มันต้องขยายการที่ไม่สุจริตนี้ไปทั่วถึงถึงเป็นการมากที่กระทำได้ ถ้าจังหวัดหนึ่งลงหน่วย ^{แล้ว}เพียง ๒๐๐๐๐ คะแนนละก็ทำง่าย เมื่อหน่วยแล้วละก็จะอะไรแล้วละก็มันเกิดเรื่องเสียหายได้ง่าย นี่ชาวบ้านเขาพูดกันอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวเอง แต่เมื่อรัฐบาลถือว่าเป็นผู้สุจริตใจจะปฏิบัติไปอย่างไร ข้าพเจ้าก็จะยอมผลการปฏิบัติต่อไป ด้วยเหตุผลอย่างนั้นแหละในเรื่องว่าแก่จาก ๑๕๐๐ มา ๒๐๐๐ คนก็ควรจะต้องจำนวนลงถึงที่ผู้แทนปฏิบัติได้แก้ไขไว้ เรื่องในเขตเทศบาลนั้นแล้วคุณาวีรย์ ๆ ก็ไปชี้แจงไปแล้ว ซึ่งไม่มาจะชี้ของอะไรเลย การจะแก้ไขกฎหมายการกระทำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ชี้แจงจะทั่วกันตาม รัฐธรรมนูญ อารมณ์เงินเกินไป มีเหตุผลมากกระทบกันน้อยก็แก้ไข ๆ ไม่ใช่เสียปัญหาทางแก้ไข แล้วท้ายที่สุดนี้ใครเรียนถามประชาชน ๆ ว่า กฎหมายฝ่ายค้าน กฎหมายเลือกตั้งเสนอมาก่อนรัฐบาลไม่เห็นมีการรวมการพิจารณาด้วยกัน ไปอยู่ที่ไหน เมื่อได้รับกฎหมายเลือกตั้งของคุณสวัสดิ์ ฟังจน อันนี้ก็น่าจะได้เอามาพิจารณาร่วมกัน เพราะเราของการจะแก้หลายอย่างเหมือนกัน จะได้ไม่แก้กันไปแก้กันมา รัฐบาลแก้ไข ฝ่ายค้านก็อยากจะทำสิ่งที่บกพร่องไปบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้ปฏิบัติที่ได้สงวนไว้ และขอให้เป็นไปตามที่ผู้ปฏิบัติได้สงวนไว้.

๑๐.๑๐ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราท) : ตามพระราชบัญญัติเลือกตั้งเดิมมี เราชื่อหลัก ๑๐๐๐ คน เป็นหลักตายตัว แต่แก้ไขมานี้เป็นเลือกตั้งปกติ หลัก ๑๐๐๐ คนเช่นเดียวกัน แต่ พากันเห็นว่าเรามีการเลือกตั้งได้ คือว่าถ้าหากว่า ๑๐๐๐ คนนั้นน้อยหนึ่งเป็นการไม่สะดวก เช่น ทางคมนาคมไม่สะดวก เราก็อาจจะแบ่งเป็น ๒ หน่วย ๓ หน่วย หน่วยละ ๓๐๐ คนแบ่งก็ได้ และถ้าหากว่าทั้งใน ๑๐๐๐ คนไม่สะดวก เราอาจจะตั้ง ๑๕๐๐ คนก็ได้ และในเขตเทศบาล นั้นถึง ๕ พันคนก็ได้ อย่างนี้เป็นการศึกษาเพื่อให้ทางฝ่ายบริหารนั้นพิจารณาว่า อย่างไร สะดวกและไม่สะดวกอย่างไร ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราจะเอาแต่เพียงว่าจะเอาหน่วยเกินกว่า ๑๐๐๐ คน จึงจะแยกหน่วยได้ั้น ผมคิดว่ามันยืดหยุ่นน้อยไป และอาจจะเกิดความไม่สะดวก ขึ้น และเราอาจคิดเสียไปว่า ๑๕๐๐ คนเราจะตั้งทั้งหน่วยแยกหน่วย ๑๕๐๐ คนเสียไป เราควรจะให้ทางการเขาใช้ดุลยพินิจในการให้ความสะดวกหรือไม่สะดวกแก่ประชาชนที่ลงคะแนนเลือกตั้ง กระผมจึงเห็นว่ามันเป็นการสมควรแล้ว เพราะเหตุว่ามันไม่เป็นกฏตายตัว เสียว่าเท่าไรจึงจะตั้ง แล้วกฏมันแน่นอนค่อนข้างแน่นอนนั้นคือ ๑๐๐๐ คน เพราะฉะนั้น ในการที่แก้ไขมาและกรรมการยื่นคำร่างเดิม มีจำนวน ๑๕๐๐ คนนั้นเป็นการเหมาะสม แล้ว แล้วนอกจากนี้กรรมการยังได้ชี้แจงคำว่า "สุขาภิบาล" ลอกไปจากร่างเดิม คำว่า "สุขาภิบาล" นี้ แสดงอยู่ว่ามีคนหนาแน่นคล้าย ๆ กับเทศบาลเหมือนกัน แต่ที่ว่า เทศบาลนั้นเราให้ ๕๐๐๐ คน สุขาภิบาลก็ควรจะเป็น ๑๕๐๐ คน อย่างหลักที่ดีสมควรว่า ๑๕๐๐ คน เป็นหนึ่งในเขตสุขาภิบาลอาจจะถึงได้ อาจจะมีได้เป็นการลำบากเช่นเดียวกับ

เทศบาล

เพราะฉะนั้นไม่ว่าใครก็ตามที่กรรมาธิการ แก้วชาติ เสด็จออกไปนี้จึงเป็นการอนุเคราะห์ ข้าในจำนวน
พันกว่าร้อยคนอย่างนี้กับใน เขตเทศบาลจึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง และผมเห็นว่า เป็นการชอบแท้

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (สุพรรณภูมิ) : กระผมไม่อยากจะได้อะไรเกี่ยวกับการ
แปรรูปที่ดิน ในกฎหมายนี้โดยหมายที่จะให้ราษฎรด้วยความ เป็นธรรมถึง เหตุผลของฝ่ายกรรมาธิการ
และดูกับกฎหมายที่ได้ออกให้เหตุผลเป็นที่พอใจ ~~แต่~~ ข้าพเจ้าไม่ได้อีกสักที ผมเห็นเป็น
หลักทั่วไป แต่ว่าหลักที่เรามีเราถือเป็นหลักกลาง แต่ทางที่มันแบ่งน้อยลงไปในนั้นแหละดี มากขึ้นไปใน
ดี ถ้าหากว่า เราถือหลักนี้ไม่สะดวกแบ่งออกไปสองร้อยคนก่อนหนึ่งหน่วย สามร้อยคนก่อนหนึ่งหน่วยก็
ถึงดี แต่ขนาดว่าขึ้นไปถึงพันกว่าร้อยคนมันมีได้มากเกิน ไปมันไม่อย่างนี้ ท่านกรรมาธิการผู้
ได้พูดถึงหลักกฎหมาย พยายามที่จะให้ ข้าพเจ้าสังวรใน ^{มันเกือบห้าตัว} หลักกฎหมายว่าให้ยึดหลักทั่วไปไว้ก่อน
ส่วนวันต้องตีความให้ตรงครัด ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะได้พูดกันอย่างนักกฎหมาย ข้าพเจ้าออกมา
มานานแล้วในสภาฯ แต่ไม่เคยได้พบเหตุผลในคำกฎหมาย ได้พบโดยส่วนมากเกี่ยวกับเสียงข้างมาก
คือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์โดยเด็ดขาดเหตุผลเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ออกไป
ถึงได้มีการแก้ไขกันบ่อย ๆ ดังที่ ~~ว่า~~ พวกข้าพเจ้าฝ่ายค้านได้พยายามหักท้วงหรือคัดค้านไว้
กันทุกที แต่ฝ่ายผู้คดีก็มีหลายกฎหมายมาตลอด คงเอาอย่างพวกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากจะทำ
ข้าพเจ้าอยากจะทำเสียในนักกฎหมายในสภาฯ แต่ออกมาแล้ว ท่านประธานฯ ว่า มันที่จะได้พบ
โดยส่วนมากเด็ดขาดไปเสียหมด เพิกถอนหลักกฎหมายไปเสียหมด เอาหลักที่คนท่านประธานฯ
ไม่ชอบ....

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปัญหาเรื่องกฎหมายเกิดขึ้น ว่าเฉพาะเรื่องนี้จะ
เราไม่พิจารณา เราว่าถ้าไปเราอภิปรายกันไปจนน้ำลายแหกฟอง เราไม่พูดกันออกหรือ เราก็
ได้พูดกันเต็มที่ จนกว่าจะถึงเวลาอันสมควร เพราะฉะนั้นอย่าไปว่าอะไรว่าเฉพาะเรื่องเดี๋ยวนี้
ไม่ต้องทำอะไร มันเพราะไม่เพราะอย่างไรคิดว่า

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ผมจะใช้ประเด็นเกี่ยวกับ กระบวนการพิจารณา
 ประชามติ ๓ สถานีที่ถือว่าคณะกรรมการก่อนหรือกรรมการระดมความเห็น ก็เอาทุก ๆ
 ข้อกฎหมายขึ้นมาว่ากัน เป็นแล้วใหม่สังวรในเรื่องข้อความโดยเคร่งครัดในข้อยกเว้น จริงเป็น
 อย่างนี้ แต่อาจหาว่าเราเขียนข้อยกเว้นไว้มาก ๆ หลักกฎหมายมีประโยชน์อะไร ข้าพเจ้าจะขอ
 ยกตัวอย่างว่า ทุกคนต้องเสียดายอย่างนี้ แล้วพรรคต่อไปว่า "วันแต่พอควา เว้นแต่การราชการ" เว้น
 ไปหมดอย่างนี้ เคยไม่พ้องมีคนเสียดายเสียครับ หลักทั่วไปเสียทุกไปหมด เอาข้อยกเว้นมาเสีย
 หมด วกเข้าในกรณีข้าพเจ้าไม่กลัว ในกรณีแยกข้าพเจ้ากลัว ในกรณีรวมทั้งได้เรียนมาแล้วว่า
 แยกเอาสองร้อยสามร้อยคนต่อหนึ่งหน่วยไม่ว่า แต่รวมเอาไว้เกินพันสองร้อยคน เพราะเราถือ
 หลักหนึ่งพันคนท่านประธาน ๓ อย่างสามไหน มันจะเกินไปก็อย่าให้มันเกินไปมากนัก เกินไปก็สุด
 คั้งเดี๋ยวยกอย่างนี้มันเกินเท่าตัว ไปรศอย่าลืมว่ากรณีแยกข้าพเจ้าไม่ได้กลัวหรือ ข้าพเจ้ากลัว
 กรณีรวม เมื่อแยกไม่สะดวกรวมเต็มไว้เราพูดกันถึงกรณีรวม แล้วทางกรรมการก็ได้พยายาม
 เป็นอันว่าที่ข้าพเจ้ายกตัวอย่างขึ้นมาพันสองร้อยคนนั้น ไม่มีหลักเกณฑ์แล้วที่แยกร้อยมีใครบ้าง มันลงตัวกัน
 ไม่ได้ใคร ๆ การตั้งจำนวนหน่วย เราไม่ได้ลืมหิว ไม่ได้กลัวแต่ไว้ว่าหน่วยนี้จะต้องมีเท่านั้นดังศ
 เร็ว พอจะมาพูดลงตัวกันได้เมื่อข้าพเจ้ามาขึ้นทาสีสองร้อยคนต่อหนึ่งหน่วย คือไม่ให้เกิน
 พันสี่ร้อยคนต่อหนึ่งหน่วย แล้วกรรมการบอกว่ามันไม่มีหลัก ถ้าเมื่อเกินแล้วจะทำอย่างไร
 ต้องแบ่ง แล้วเกินพันก็ร้อย ขึ้นไปหนึ่งคนสองคน ทั้งที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วข้างบนมันก็ต้องแบ่ง
 เหมือนกัน นี้หาอันนี้ก็ตัดกันไม่ขาด มันก็อยู่เรื่อย ไหน ๆ มันจะคิดไม่แตกก็อย่าให้มันเกินไปขึ้นมาก
 นึก เพราะเราถือหลักพันนี้เป็นเกณฑ์ อย่าลืมว่าหลักพันนี้เป็นเกณฑ์

ถ้าเงินก้อนนี้เยอะมากก็ ในกรณีของข้าพเจ้าเห็นไม่เสียหาย หนักไปก็ไม่เห็นหนักไปมาก เกินเพียง ๑,๒๐๐ ก็เดินไป ๒๐๐ ถ้าถึง ๑,๓๐๐ ก็แบ่งเงิน ๒ หน่วย หนักอย่างนี้ แล้วหน่วยที่แยกออกไป หนักก็จำนวนเงินก็เบี่ยงกับจำนวน ๑,๓๐๐ เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอเป็นเห็น

นายธรรมชญ ภูมาท (มหาสารคาม) : กระผมได้ฟังผ่านคำที่ท่านได้แปรญัติ ละไรต่อละไร ยิ่งไปหมด ท่านก็ยอมที่รบกวนกระผมที่กฏหมาย และท่านก็ไม่ได้อธิษฐานว่า กฏหมาย หลักทั่วไปเป็นอะไรต่ออะไรยุ่ง เราไม่ต้องยุ่งอะไรกันมาก กฏหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลออกมา ขอให้คิดดูเมื่อก่อนแล้วละหน่วย ท่านก็ร้องว่าไม่มีเสรีภาพ ไม่ใช่ประชาธิปไตย ครั้นมาเวลา นี้ก็แบ่งออกไป ขยายออกไป กระเจาออกไปให้พวกเรา ให้ราษฎรพยายามเลือกสิ่งไหนมากที่สุด ท่านก็ว่าไม่เป็นประชาธิปไตยอีกละ ไม่รู้จะทำอย่างไร ไม่ยอมกันแล้ว ออกจากนี้มากก็ไม่ยอม กันเรื่อย ไม่พยายามที่จะเข้าใจกันเลย อย่างกรณีการชี้แจงให้ท่านฟังว่าหน่วยหนึ่งไม่ เกิน ๑,๕๐๐ คน ที่ท่านก็บอกว่าไม่เกิน ๑,๒๐๐ จะเอาอย่างนี้ก็มีก็เหมือนมีค่าเท่ากัน ท่านก็ว่าอย่างนั้น แต่ความจริงขอให้คิดดูว่าที่ข้อ ๆ ไม่ต้องไปบอกเอาทางพุดกันมันก็มีอะไรเลย ๑. ความจริง กันนั้นแหละ ไม่ต้องเอาหลักกฏหมายข้อไหนอะไร ไม่ต้องตีความอะไรกันเคร่งครัด ความเห็น อยู่ของราษฎร การตั้งบ้านเรือนของราษฎร ในประเทศเราไม่เคยมีแผนการตั้งบ้านเรือนหลัง ไม่ค่อยมี แผนการตั้งบ้านเรือนตามหลักเกณฑ์แน่นอนมาตั้งแต่เริ่มแล้ว แล้วกระเจาออกไป บางบ้านทางตั้ง ๑๑๑/๑ ๓๐๐ - ๔๐๐ บ้านใหม่ ๕ - ๖ หลังก็มี ห่างไปสัก ๓๐๐ - ๔๐๐ ก็มีอีก ๔๐ หลังก็มี ทางอีก ๒๐๐ เดิมมีอีก ๔ - ๕ หลังอย่างนี้ในทันที นี้เราจะรวมเข้ามาใหม่เป็น ๑,๕๐๐ หรือ ๑,๒๐๐ อย่างท่านก็มากเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกฏหมายฉบับนี้จึงท่านแบบเปิดอย่างท่านหลวงจรุญ ๑.๑๑๑ ทุก เพื่อให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ ให้ชาวหลวงประจำจังหวัดพิจารณาอีกทีหนึ่ง เพราะเห็นว่า เจ้าหน้าที่เป็นคนอยู่ประจำท้องที่ ท่านบอกรวมที่จังหวัดที่สุกว่าตรงไหนควรจะสะดวกอย่างไร ให้

ถ้าเราชาวหลวงพระบางจังหวัดก็ ถ้าท่านพยายามอ่านให้ถี่ถ้วน คงจะเข้าใจ คงจะได้อ่าน ได้พบ
 ในกฎหมายฉบับนี้ เมื่อจำเป็นอะไรคน ๑,๐๐๐ คนอะไรก็ตามไม่ถึง ๑,๕๐๐ ๑,๕๐๐ ละ
 เมื่ออ่านหลวงพระบางจังหวัดเห็นสมควรว่าจะไปเลือกหน่วยงานที่ใดก็ได้เพื่อความสะดวก เพื่อ
 ไปคนไปลงคะแนนโหวตที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นคนเราจะไปเลือกข้างนี้สัก ท่านก็อ้างอังกฤษ อเมริกา
 หรืออะไรที่ตนถนัดอะไรไปหมด ข้าพเจ้าก็ดูเหมือนกันเคยไปมาเหมือนกัน แต่ไม่เคยเห็นเขา
 เลือกตั้ง ได้ตามหนังสือ ที่อังกฤษ เขาเป็นประชาธิปไตย เปลี่ยนการปกครองมากจนเราตั้ง
 หลายร้อยหลายพันปี ยากที่จะว่าอย่างนี้แหละ ของเราไม่มีนี่ ถ้าเป็นเด็กก็เริ่มคลอ
 อังกฤษเขาการเลือกตั้งอย่างนี้เพื่อความสะดวก จนกระทั่งในอดีตได้มีใครไปถามบ้าน
 ทั่ว ๆ ก็ได้พบ เพราะว่าคนของเขาเจริญมากกว่าเรา ที่สุด เขาเป็นประชาธิปไตยเป็นแน่แท้
 ก่อนเรา มาของเราเป็นอย่างไรบ้าง ท่านที่เคารพทั้งหลายยอมรับกันแล้ว มันก็ไปหา
 ราษฎรที่มองเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นทั้งนี้และทั้งไปให้รัฐบาลทำไปหรือกรรมวิธีการ ได้แก้ไขไป
 ชัดแจ้งให้ท่านทั้ง ไปก็เพื่อความสะดวก เพื่อประชาธิปไตย เพราะรัฐบาลไทยกระจายอำนาจไป
 แล้ว ยากให้ราษฎร ได้ไปลงคะแนนโดยทั่วถึงนั่นเอง มันก็ไม่ได้เลือกเลยที่เลือกว่าอะไร
 มันก็ถามความจริงเท่าที่ไปลง ไปเห็นมาเท่าที่ไปคิดก็ราษฎร ไม่มา ที่เคย ไปดูมัน ๆ มาที่
 มันก็มีเพียง ๑๐ กว่าหน่วย พอกฎหมายฉบับนี้ออก มาเดี๋ยวนี้ ๒๒๗ หน่วยยังไม่ทัน ไปทุก
 หน่วยก็ไม่ทัน แล้วเจ้าหน้าที่จะไปกระจายให้ท่าน ๆ จะบอกว่าเอากรรมรักษาต้นต้น แล้ว
 เอาพวกนี้ไปเป็นสมาชิกคณะอะไร เอาไปไว้ที่ไหนพวกนี้ เขามีหน้าที่รักษาประเทศ เกิดศึก
 สงครามเข้า พวกนี้ไปรบแทนเรา พวกนี้เราอนอยู่ในห้องในบ้าน พวกนี้พูดเขาสักไว้บ้างนั้น
 กว้างมาก และไม่ใช้คนประจำท้องที่ผู้รับผิดชอบ การที่จะตั้งสมาชิกคณะกรรมการอะไรก็ตาม
 นี้ มันต้องเอาคนท้องถิ่น ผู้ชำนาญนั้นใกล้ บ้านนั้นใกล้ มันจะอยู่ที่ไหน คนไหนเป็นอย่างไร

สิทธิพลอย่างไร บัดนี้เองใครจะมาหารวมในขณะที่มีการเลือกตั้งอะไรผู้ราษฎร เรื่องโดย
 ในทุกสิ่งของรัฐบาล อยู่ในดุลยพินิจของผู้ปกครอง อยู่ในดุลยพินิจของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่ง
 เรื่องเป็นศก และข้าราชการที่จะไป แล้วท่านก็เห็นว่าไม่ไว้ใจราชการ ไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่
 พวกที่ไม่ไว้ใจ ไม่ไหว ถ้าจะไม่ไหวก็เสียเลย ก็จะคงทาบ ระวังกันอยู่เรื่อย บ้านก็ไม่เห็นมี
 เมืองก็ไม่เห็นเมือง เกิดไฟไหม้บ้านหรือ เกิดลึกลับ ไม่นับถล่มไปจนกว่า จะก็ไม่ไว้ใจอะไรท่านคง
 มีบ้าง ใหญ่ ไม่ได้ ต้องไว้ใจกัน เพราะสิ่งไปแล้ว เขาต้องไป คณิต รัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่
 ที่สั่งไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้อยู่ในเรื่องเดิมๆ ออกไปนอกเรื่องแล้ว

นายธรรมบุญ ฐนาค (มหาสารคาม) : ครับ ๆ เข้าแล้วครับ เพราะฉะนั้น

ขอให้ท่านเชื่อ และขอไม่ไว้ใจทางราชการ ถ้าหากว่าเรากระจายอำนาจ ถ้าหากว่าเราแบ่ง
 หน่วยงานมากมาย มันก็จะลำบาก ที่จะต้องเจ้าหน้าที่ไป ท่านจะไม่ตั้งกระโຈມหรืออะไรอย่างว่า
 มันตั้งไม่ได้ กระโຈມไม่ไหวแล้ว เจ้าหน้าที่ก็ไม่พอที่จะทำงานอำเภอ ทหารตำรวจ
 จะอยู่ที่โรงพัก เพราะมันพวกร่วมด้วยกับสำนักงานจังหวัดมหาสารคามมี ๒๕๐๐ คนแล้ว เจ้าหน้าที่
 เท่าไร เรื่องสตาฟข้างเถะ แต่ที่เรื่องคนที่ไปรักษาไปให้ความสะดวก เพื่อความยุติธรรม
 ก็ความยุติธรรมทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลด้วย ทั้งทุกฝ่ายอิสระที่จะสมัครผู้แทนราษฎร
 ด้วย ให้ความยุติธรรม ถ้าหากว่า เจ้าหน้าที่ไม่พอมันก็ลำบาก ท่านก็ว่าไม่ดีกว่านั้นนะ เลือกตั้ง
 ไม่เห็นการยุติธรรม ไม่เห็นเจ้าหน้าที่ไปควบคุม บัดนี้เองและทะเลาะกันอีก เพราะฉะนั้น
 คนที่ไม่เป็นอะไร แต่ถ้าหากคนที่ผู้ปกครองเหนือ คนที่ไม่เห็นเลย แต่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่
 เราไม่หาเหมือนกันไหน เราผู้แทน ๆ ผู้บริหารที่หาสิ่งไปหา สิ่งตามด้วยกันหน่อยก็ ขอให้
 จังหวัด ทางราชการซึ่งหน่วยงานที่ไว้ เราจะไม่เลือก แต่คุณไปหาว่าพวกไปไหนแต่ไหน
 4 ท่าน

อุทงศ์

ดูการรังความยุติธรรม กล่าวครหานินทาอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นที่รัฐบาลหรือที่กรมการ
เงินเป็นความร้ายแถมให้ข้าพเจ้าเห็นด้วย

นายเทพาป ไชยพิชิต (กบฏ) : ถ้าจะพิจารณาจากกฎหมายที่ในวาระที่ ๒
และที่ ๓ เกี่ยวกับกฎหมายการเลือกตั้งผู้ตั้งฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วโดยละเอียด
และอดใจมากในเรื่องนี้ ในที่ประชุมของข้าพเจ้าแล้วเห็นว่ากฎหมายนี้ไม่มีความสำคัญ สืบแล้ว
ท่านประธาน ๆ ไม่มีความสำคัญอย่างไร ในเมื่อกฎหมายไม่มีความสำคัญ มันไปสำคัญอยู่ที่เจ้าหน้าที่
ผู้มีหน้าที่ซึ่ง โดยเพราะอย่างนี้ก็คือ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการเลือกตั้งครั้งนี้ คือแค่กระทรวง
มหาดไทยลงมา ตั้งแต่อธิบดีกรมมหาดไทยซึ่งท่านอยู่ที่นี้ ในฐานะอธิบดีกรมการด้วย และจนกระทั่ง
ผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ก็เพราะอย่างนี้ท่านประธาน ๆ คือว่าแต่เดิมเรากำหนดว่าหน่วยละ
๑,๐๐๐ ในจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ต่อมาก็มาเขียนข้อบกพร่องเอาไว้ว่า ถ้าหากว่าใน
หน่วยใดทางผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรในเฉพาะเขตเทศบาลแล้วไม่เกิน ๕,๐๐๐ คนก็ให้
ผู้ว่าจังหวัด แล้วเกินเขตเทศบาลก็หมายความว่าไม่เกิน ๑,๕๐๐ คนคือว่าไม่ให้อำนาจผู้ว่าราชการ
จังหวัดอย่างนี้ สภา ๆ นี้มาตกเนียงกัน เพราะว่าไม่ทางตกลงระหว่างกรมการกับทางฝ่าย
บ้านไม่ทางตกลงกันได้ กรมการก็ไม่ยอม โดยเพราะอย่างนี้แล้วมันเกี่ยวข้อเท็จจริงและ
การปฏิบัติว่าจะทำอย่างไรถึงจะให้การเลือกตั้งครั้งนี้ได้เป็นไปโดยสะดวกแก่ประชาชน ได้
เกินไปโดยความดีรัฐสภาควรมีสุนทรียธรรมความตั้งใจของรัฐบาลและประชาชนเขาเพราะฉะนั้น
ในกรณีในการที่ขอคิดใจในเรื่องกฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้ ซึ่งผมเองก็เคยศึกษานั่งเขียนกันเพื่อที่
จะให้มีกฎหมายปลายทางร่วมกัน ว่าการเลือกตั้งโดยความสะดวกแก่ประชาชนเขาที่สุด และก็ให้
เป็นไปโดยความสะดวกที่สุด ผมได้เคยตั้งวางไว้ในชั้นที่มาเสนอรับหลักการนี้ แต่ว่าผมได้

ได้คิดไปในเรื่องนี้จึงได้สอบถามว่า ในเรื่องนี้จะ เป็นไปตามกฎหมายที่แก้ไข ในที่นี้ว่าอย่างไร
 จึงได้พบกฎหมายในเรื่องนี้ว่า เป็นไปตามกฎหมายที่แก้ไขแล้ว โดยเฉพาะอย่างนี้ ในเขตของ
 กิจจังหวัดสมุทรปราการ โดยสามารถคิดค่าเช่าจากที่ดิน ซึ่งขณะนี้ได้กำหนดแล้วแล้ว ของ
 กรมที่ดิน จังหวัดสมุทรปราการ

แล้วก็ได้โดยเฉพาะอย่างนี้ช่วยบ้าง ๆ เฉพาะในเขตเทศบาลของเขาย่างมีอยู่หน่วยหนึ่งมีจำนวน
 ประชาชนที่จะได้สิทธิได้ ๒ พันกว่าคน ทางอำเภอของกระแหม่นเขาก็แบ่งออกเป็น ๓ หน่วย ซึ่งเขา
 มีสิทธิทำได้ตามกฎหมายนี้จึงเป็นความเข้าใจที่สมแล้ว และประชาชนก็ไม่คัดค้านอะไรมาเลยนัก
 เพราะฉะนั้นแหละท่านประธานในเบื้องต้นกฎหมายนี้ไม่มีความสำคัญ มันสำคัญอยู่ที่การปฏิบัติ สำคัญอยู่
 ที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติชอบในเรื่องการเลือกตั้ง ตั้งแต่รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยลง ไปอธิบดีกรมมหาด
 ไทยและท่านผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อถึงเห็นว่าเราจะมีทางใด ก็จะพยายามเอาชนะกัน ไม่ชนะหยุด
 เขาหรอก เพราะฉะนั้นก็จะมีทางใดอยู่ทางเดียวท่านประธาน คือว่าที่สภาจะยอมมีคำสั่งในนาม
 ของประชาชนที่กระทรวงมหาดไทยซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการเลือกตั้งนี้ว่าให้ปฏิบัติในเรื่อง
 การเลือกตั้งนี้ให้เป็นไปโดยให้ความสะดวกแก่ประชาชนที่สุด และก็ให้ความสะดวกวิเศษที่สุดให้
 สมทั้งเจตนารมณ์ของทางรัฐบาลและของอาณาประชาราษฎร์ทั่ว ๆ ไป อย่างที่กระแหม่นเรียนมา
 นี้ คืออย่างอื่นไม่มีทางแล้วนอกจากทางนี้เท่านั้น ผู้ที่เชื่อว่าประชาชนเขามีความสนใจสถานีวิทยุ
 อีนี เป็นสถานีสูงสุดของระบอบประชาธิปไตยที่มีความต้องการอย่างนี้ กระทรวงมหาดไทยต้องส่ง
 รมีส่วนองและปฏิบัติให้ได้ อย่างนี้เท่านั้นทางออกที่ดีที่สุด อย่างอื่นไม่มีทางแล้วท่านประธาน

๑๐. ๕๕ ๒. นายพัน นีวา ศานนท์ (ชัยภูมิ) : ความจริงพระราชบัญญัติฉบับใหม่ที่ออกมาแล้ว
 จะเห็นได้ง่าย ๆ ว่ามันเป็นกฎหมายที่มาจากเสรีประชาธิปไตยจริง ๆ เพราะเหตุว่าในการเลือก
 ตั้งเราในสมัยก่อน ๆ นั้นหน่วยเลือกตั้งน้อยไป และมติที่เราได้กระจายหน่วยเลือกตั้งไปมาก อย่าง
 ไรก็ดี ถึงเราจะให้ประชาธิปไตยมากน้อยแค่ไหนก็ตาม มันก็ต้องอาศัยหมู่บ้านตำบลที่ควรจะทำงาน
 ได้ บางท่าน ท่านจะไม่ได้เห็นท้องที่ของเมืองไทยเราอย่างละเอียดถี่ถ้วนนัก เพราะฉะนั้นกฎหมาย
 นี้ที่ท่านบอกว่าจะไม่สำคัญ เพราะว่า เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อจะให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นก็
 เป็นการนำฟังอยู่ เพราะเหตุว่าการปฏิบัติในการเลือกตั้งนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติงาน ที่ถ้า
 ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติไม่ได้ จะทำอย่างไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าตำบลหนึ่งบางที่มีกลุ่มชนอยู่
 ๓ - ๔ - ๕ หมู่บ้านรวมกันเป็นแห่งเดียวกัน และบางทีเกินไปถึง ๑๐๐ เสนมอีกหมู่หนึ่งก็มี และหมู่

หนึ่งกระจายไปสักก็มี ถ้าเป็นเช่นนี้ถ้าไม่ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดเขาได้พิจารณาเสียบ้าง ไม่ตั้ง
 ความที่เราตั้งความพอใจจะทำอะไรได้ ถ้าไม่ออกกฎหมายใหญ่ปฏิบัติ เขาปฏิบัติได้จะอย่างไร
 เพราะฉะนั้นเขาเห็นว่าในการที่ขยับให้ อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ไม่ใช่เป็นการวิ
 รอนอธิปไตยอะไรๆ ไม่ใช่เป็นการวิกรอนประชาธิปไตยเลย เป็นการให้อำนาจแก่ผู้ที่เขาจะปฏิบัติ
 ให้ปฏิบัติได้เท่านั้น ก็เพราะเหตุนี้แล้วเราได้ฟังเหตุผลทั้งสองฝ่ายแล้วผมเห็นว่าควรที่จะลงมติ
 ได้แล้ว

๑๐.๕๐ น. นายชาวยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคอีสาน) : ความจริงตั้งใจว่าวันนี้จะไม่พูด แต่เห็นว่า
 คางฝ่ายที่ทางคิดว่าคนมีตัวเลขข้อเท็จจริง ทางฝ่ายกรมการปกครองมากกว่า ๑,๕๐๐ คนจะดี เพราะ
 ทำให้กระจายมากขึ้น ทางฝ่ายผมก็บอก ๑,๕๐๐ คนดี ผมขอชี้ประเด็นข้อเท็จจริงว่าหมู่บ้านของเราที่
 กุดเซรรมงมูลา บอกว่ากระจายกันอยู่ ถ้าหากเราเพิ่มจำนวนอื่นจะทำให้หมู่บ้านห่างกันออกหรือดีก็
 เขา แต่ถาจำนวนตัวเลขลดลง ๑,๕๐๐ คนหรือ ๑,๐๐๐ คน จะทำให้หมู่บ้านดีกันเข้าหรือห่างกันออก
 นี้ลองศึกษาให้ดี ความสำคัญส่วนนี้ ถ้าหากเรามีจำนวนหมู่บ้านมากขึ้น จำนวนหมู่บ้านก็ต้องหาให้มากขึ้น
 แล้วถ้าหากเราลดจำนวนหมู่บ้านก็ลดสิ่งอำนวยความสะดวกมา จำนวนหมู่บ้านก็ลดลง เมื่อจำนวนหมู่บ้านลดลง
 และการไปมาจะเป็นอย่างไร ก็ต้องสะดวก ข้อเท็จจริงอันนี้ทางกรมการปกครองวางระเบียบและระดับ
 ไว้ อย่างชาวบ้านเป็นนักกฎหมายมากก็ คนที่นั่งอยู่ในศาลกันแล้วแต่ผู้ที่จะคนที่เขาตั้งกิ่งมาตั้งนั้น
 เพราะราษฎรถือว่าเป็นบุคคลแล้ว ชาวเขาก็ไม่ยอมมาในทางกฎหมาย แม้ไม่ได้รับปริญญา คนที่
 จะให้ผู้ใดเข้ามาได้ ไม่ใช่วิธีนี้จะคงอวดอ้าง อยู่ที่การแสดงออกและการกระทำ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะออกนอกเรื่องแล้ว ลอยันดี

นายชาวยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคอีสาน) : เป็นธรรมดา คือเมื่อสองทางสาขามาทางนี้
 ก็สายไม่ดังจะสว่างกันได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้เวลานานแล้วคุณ

นายชาวยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคอีสาน) : ผมขอพูด ๓ นาที เท่านั้น ฉะนั้นอีกประเด็น

103

ต่อไปจึงได้คิดเห็นว่า คำที่รัฐบาลนี้ใช้กฎหมายเลือกตั้งในวาระที่ ๒ นั้นก็เพราะรัฐบาลนี้ได้พิจารณาจากจุดเหตุจากจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยเหตุที่ว่าถ้าหากมีหน่วยเลือกตั้งมากขึ้น การที่จะออกหาเสียงฝ่ายรัฐบาลย่อมจะยาก เพราะฝ่ายรัฐบาลนั้นย่อมจะต้องใช้ทุนมากและจำนวนสมาชิกอยู่ในพรรคเสรีมีนักศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีการฉายภาพยนตร์และจะต้องมีการจัดเจ้าหน้าที่ออกช่วยเหลือมากมาย คณะรัฐมนตรีก็อยู่แล้วว่า การที่มีหน่วยเลือกตั้งมากขึ้น ปล้องแรงเจ้าหน้าที่อย่างหนึ่งและปล้องแรงเจ้าของควย ข้าพเจ้าไม่หวังในเรื่องนี้ และพรรคเสรีประชาธิปไตยไม่ได้นึกหวังในเรื่องนี้ นึกหวังอย่างเดียวว่าความชาวสะอากจะมีหรือไม่ นึกหวังอย่างเดียวว่าเงาตางาแห่งความไม่บริสุทธิ์ก็จะต้องเกิดขึ้นมันจะเป็นจริงหรือไม่ เราไม่หวังกันอย่างนี้ เรื่องเดินรอยจังหวัดของใครของมันนั้นข้าพเจ้า ไม่นึกหวังและสมาชิกพรรคเสรีมีนักศึกษาเรียบร้อยแล้วเพราะการยุ่งยากในการหาเสียง นี้ประการหนึ่ง

ประการที่สอง เนื่องจากว่าพรรคนี้จำเป็นจะต้องได้มีส่วนช่วยเหลือมากมาย จึงจำเป็นจะต้องหาทางให้หน่วยกระจายออกไป ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษแก่ท่านผู้เกียรติในที่ว่า ขอออกตามข่าวหนังสือพิมพ์สักหน่อยว่าการเลือกตั้งทุกครั้งย่อมจะต้องมีทหารเข้าตัวพันด้วย เมื่อเห็นเช่นนี้ทางรัฐบาลเพื่อพัฒนาเป็นหา ท่านจอมพล ป. จึงพยายามแยกหน่วยออก เป็นหนึ่งพันคน เพื่อจะมีให้มีการเข้าแถวไปพร้อมกัน อันเป็นการเสียเกียรติทหารของชาติ นี้ความประสงค์ครั้งแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณ ขอลงไปเรื่องอื่นเอาดีกว่า ทำไร เอะจะ ๑,๒๐๐ หรือ ๑,๕๐๐ จากกรมมาธิการ ขอให้ระงับเถอะ

นายชาญยุทธ ไชยคำมั่ง (ภาคอีสาน) : ท่านประธาน คืออย่าพยายามหักฝ่ายค้านมาทันที คือมันหลงแล้ว มันล้ม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเฉพาะเรื่องนี้เถอะ ไม่อย่างนั้นไปก็ใหญ่ ไม่มีขอบเขต

นายชาญยุทธ ไชยคำมั่ง (ภาคอีสาน) : ที่ผมพูดนี้มีเหตุผลคือมีเหตุผลเกี่ยวกับการ

แบ่งจำนวนคน เขย่งของรัฐบาลมากกว่าต้องการให้ชาวสะอากจึง ไต่ท้าวขึ้น แต่เมื่อเป็นไปแล้ว ไม่สามารถที่จะกำหนดเขตในเทศบาลหรือในท้องถิ่นที่ใด เป็นผลก็คือ ไม่รู้จักหมู่บ้านหนึ่งห่างเท่าไร แล้วที่ใด ไประยะทาง ไประยะทางเท่าไร นั่นคือเหตุผลที่รัฐบาล โดยเขาอ้าง เขมจึงเห็นว่าที่คนสวิสเซีย เสนอมา ๑,๒๐๐ คน ก็เป็นการ ถูกต้องแน่นอนและหลักพัฒนาที่ท่านเขียนนั้นก็คือข้อเท็จจริงที่ท่านต้องการให้หน่วยเลือกตั้งที่เข้า ระยะทางมันสั้นเข้า และถ้าท่านไปเอา ๑,๕๐๐ คนหน่วยเลือกตั้งของ กระจายออกและหมู่บ้านซึ่งแต่ก่อนจะอยู่ ไประยะทาง ๓๐๐ เส้น เคี้ยวมันไป ๒๐๐ เส้นไปแล้ว ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าท่านอยู่ไกลจนเกินไป ท่านคงจะระลึกได้ว่าเขต อำเภอกุฉินารายณ์ สหัสขันธ์ เป็นอย่างไร ถ้าสมมติว่าแถวบ้านนามะเขือ ซอซอในจังหวัดนี้ก่อน เพราะว่าสมมติที่อื่นคนอื่นจะไม่รู้ ตามหน่วยเลือกตั้งที่บ้านสมเด็จ มันเกิน ๑,๕๐๐ คน ท่านคงแบ่ง ออกอีกแล้วบ้านกอกบ้านบอน ซึ่งอยู่ห่างไกลจะคงตั้งอีกหน่วยหนึ่งและหน่วยที่จะมาลงบ้านกอก ไกลออกไปอีก เพราะว่าจำนวนขยายออกแต่ที่ท่านลดลง แต่ลดมี ๕ หมู่บ้านมาเลือกตั้ง ถ้าลดลง จะมีเพียง ๒ หมู่บ้านมาเลือกตั้ง อีก ๒ หมู่บ้านให้ถืออีกหน่วย จริงอยู่ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะยก เห็นได้ ขอนั้นท่านก็จะยก เขามาอ้างข้าพเจ้าก็ เห็นชอบด้วย แต่ว่าอะไร เป็นเหตุให้ท่านทำให้เป็น ๑,๕๐๐ และอะไร เป็นมูลเหตุที่ท่านไม่ต้องการ ๑,๒๐๐ ลงขึ้นจริงอีกครึ่งหนึ่ง

คุณวิเทศกรรณการ (เพชรบุรี) : คือจำนวนที่ใด เียงกันมานานหนักหนา ข้าใจว่า พวกเราคงจะเข้าใจดี เขมขอเสนอให้ถืออภิปรายเพื่อลงมติ ใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : กระผม ไม่คิดใจที่จะอภิปรายต่อ ไซ่อีก และก็ขอยืนยันความที่ใดแปรพฤติไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย คือในเรื่องการแปรพฤติ ของคุณสวัสดิ์ ไซ่อภิปรายมาแล้ว มีผู้เสนอขอให้ถืออภิปรายและลงมติ คุณสวัสดิ์ก็ขอเปิดอภิปราย ต่อไป จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควร เปิดอภิปรายหรือ เปิดอภิปรายต่อไป...

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ เข้าใจผิด คือเมื่อถูกขู่มาเมื่อถึง
กระแจะเรียนว่ากระแจะไม่คิดใจที่จะอภิปรายข้อ ไปหรือสรุป และก็ขอยืนยันตามที่ได้นำปฏิบัติไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แล้วชอบใจ ที่แรกผมเข้าใจว่าจะขออภิปราย
ถ้าย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสำหรับในมาตรา ๓ วรคที่ ๓ ความที่นายสวัสดิ์
ขอแปรญัตติไว้ คือว่าขอแก้คำว่า "แต่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน" นั้นเป็น "แต่ไม่เกิน ๑,๒๐๐ คน" ท่าน
ผู้ใดเห็นควรจะให้แก้ เป็นไปตามที่แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ เป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วยตามแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ เป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือโปรดสอง นายสวัสดิ์ มีอะไร เป็นปัญหาอีกไหม

๑๑.๐๐ น.

นายสุทิน พูลทรัพย์ กรรมการธิการ : คือว่าเท่าที่ท่านผู้แปรญัตติขอคัดเฉพาะตำบล ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลออกทั้งหมดนั้น ความจริงนั้นหลักการ เราเขียนไว้เกี่ยวแก่เรื่อง จำนวนคนในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล แต่ที่ที่ท่านผู้แปรญัตติได้ขอคัดหลักการออกเสียทั้งหมด เลย ที่นี้กรรมการจึงยอมแก้ไขไม่ได้—เพราะ เป็นหลักการ ถ้าคัดออกก็หมายความว่าหลักการ นั้นไม่รับ ฉะนั้นโดยเหตุนี้เองกรรมการจึงยอมคัดให้ทั้งหมดไม่ได้ ในหลักการ เรื่องในเขต- อเทศบาลเพิ่มจำนวนคนนี้เรามีเขียนไว้ชัดแล้ว ที่นี้ทางนี้ไปขอคัดทิ้งเสียทั้งหมด แล้วก็เป็นการคัด หลักการออก แล้วกรรมการจะไปยอมได้อย่างไร ก็ยอมไม่ได้ ถ้าแก้ไขข้อร้องเรื่องจำนวนคน ละไรข้ออะไรท่านเองนั้น กรรมการพอจะพูดได้ แต่ไปขอคัดหลักการออกเสียหมดเลย กรรมการก็ทำไม่ได้ จึงขอยืนยันตามนี้

๑๑.๐๒ น.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ถ้าปาง) : ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอแสดงความเข้าใจของท่าน กรรมการก่อน ในข้อแปรญัตติของผู้เสนอแปรญัตติไม่ใช่ปัญหา เรื่องการแก้หลักการ และตาม หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้มีแต่เพียงว่าแก้ไขจำนวนหน่วยเลือกตั้งและในจำนวนบุคคลเท่า- นั้น ปัญหาที่จะเกิดขึ้นหรือแก้กลางนั้น เรามีสิทธิที่จะแก้ไข ไม่ใช่แก้ปัญหามาร่างของกฎหมาย ถ้า เข้าใจกันตามนี้แล้ว ก็ที่เราจะอภิปรายกันต่อไปก็มีช่องทางที่จะอภิปรายได้ถูกต้อง ในปัญหาต่อไป พูดถึงเรื่องหลักแล้ว ข้าพเจ้าเข้าใจว่าในการที่เราแก้จำนวนคนให้มากขึ้น กำหนดจำนวนหน่วย เลือกตั้งให้ลดลงนั้นมันจะเป็นการผิดกับเจตจำนงของกฎหมายนี้ คือว่าแต่เดิมมาร่างกฎหมาย ฉบับเดิมก่อนที่เราจะมาแก้กันนี้ ในร่างกฎหมายนั้นให้กำหนดจำนวนคน ๑,๐๐๐ คนเท่านั้น เป็น ขยายสูง คือกำหนดเพียงแต่ ๑,๐๐๐ คน แต่ละหน่วย ๆ ละ ๑,๐๐๐ คน ในกฎหมายนั้นเองได้ วางเงื่อนไขว่า ถ้าหากว่าในจำนวน ๑,๐๐๐ คนนั้นไม่สะดวกก็ให้แยกขยายลงไป แต่มีกรรมการ กลับมาแก้ไขแทนที่จะวางหน่วยให้ขยายลงไปตามมติแห่งกฎหมายนั้น กรรมการกลับเพิ่มจำนวน บุคคลขึ้น นี่ข้าพเจ้าว่าจะเป็นการผิดเจตจำนงของกฎหมาย ถึงแม้ว่าจะไม่ผิดหลักการ ก็เห็นจะ

ปิดเจตจำนงแก่แรก มีข้อหนึ่ง เป็นทางที่ไม่เห็นด้วยในการที่เพิ่มจำนวนขึ้น

ในข้อที่ ๒. เราคงคำนึงถึงหลักที่ว่า ในการที่เราจะให้ความสะดวกต่อประชาชน นั้นเป็นหลักในเรื่องของการนิยมนของรูปประชาธิปไตย แต่ว่าถ้าเราจะเอาความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่คือฝ่ายบริหารแค่ออย่างเดียวนั้น นั้นเป็นการนิยมนการใช้อำนาจ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ ชาวเราถึงว่าเราคงพิจารณาให้หนัก เพราะกฎหมายเลือกตั้งนี้ควรจะวางรากฐานประชาธิปไตยให้ตั้งไป ไม่ใช่แค่เขียนกำหนดเอาแต่ความพอใจในความสะดวกของเจ้าหน้าที่ ความสะดวกของเจ้าหน้าที่นั้นจะไม่ยกเอาขึ้นมาว่ากล่าว ไม่เป็นปัญหาสำคัญเหมือนกับคุณมนตรีคุณนั้น ไม่ได้ ท่านประธาน ฯ เราเขียนกฎหมายไว้ เรากำหนดเพื่อถ่วงเจ้าหน้าที่ เพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ไม่ใช่ที่เราจะไม่เชื่อว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เขาจะไม่เป็นคนที่ดีมี แต่ว่าอาจจะไม่ดีก็มี เพราะฉะนั้นเราเขียนไว้กำหนดไว้เพื่อถ่วงคนที่จะไม่ดีนั้น เขาจะทำอะไรได้ก็ทำได้ไม่เกินสิทธิที่ได้รับหน้าที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย นี่เป็นการควบคุมโดยสภาฯ แต่ถ้านักเราเขียนเปิดช่องให้กว้าง ๆ เรื่อยขึ้นไปแล้ว ก็จะเป็นการเปิดช่องให้ใช้อำนาจโดยไม่รู้จักการจำกัดอำนาจนั้นเลย ท่านประธาน ฯ เราจะเชื่อใครในเรื่องนี้ มันเหมือนกับท่านผู้แทนกาสนันธุ์ที่ว่าเมื่อถ่วงนี้ คือคุณชาตุมุทฺษ ไซยคำมิ่งบอกว่า เงาของการไม่สุจริตนั้นมันเกิดขึ้นแท้จริงกฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้ที่ออกมาเป็นกฎหมาย เชื้อคคอฟ่ายคาน ท่านผู้เป็นประธาน ฯ แล้วโดย เฉพาะใน เขตเทศบาลนั้นทางรัฐบาลหรือทางพรรคการเมืองคิดว่าให้ทราบผลแห่งการเลือกตั้งที่อุตรดิตถ์แล้วว่าใน เขตเทศบาลนั้นมึงคิดหาแพ้ลูก เพราะฉะนั้นถึงได้มาแก้กฎหมายฉบับนี้ แล้วมุ่งหมายที่จะแก้ในหน่วยในกรุงเทพ ฯ นี่เป็นส่วนใหญ่ คือว่าจะแก้ในกรุงเทพ ฯ มี จำนวนคนลงคะแนนเสียงในมากที่สุดที่จะมากได้ ช่องทางอย่างนี้เปิดให้ไว้ได้ ๒ ทาง คือทางหนึ่งทำให้หน่วยเลือกตั้งไกลออกไป ทำให้คนที่เกียจมาลงคะแนน ประการที่ ๒. ทำให้มีการคคคองทุจริตได้ เพราะถ้าทุจริตกันที่ไกลได้ตั้ง ๓,๐๐๐ คะแนนอย่างนี้ นี่กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่เชื้อคคอฟ่ายคานไม่มีปัญหา

โดยเฉพาะในเขตเทศบาลนี้ก็มีปัญหาว่าตั้งใจที่จะเลือกคนมาควง ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่ากฎหมายนี้ สภาที่เป็นสภาผู้แทนราษฎร ราษฎรเขาเลือกตั้งเข้ามาเป็นที่ไว้เป็นหัวใจ
 ของเขาในการที่จะมาควบคุมฝ่ายบริหาร มาควบคุมสิ่งที่ไม่ชอบ เพราะฉะนั้นคนที่เราจะ
 ลงคะแนนลงไปอย่างใดนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องคำนึงถึงข้อปฏิบัติของเขา ท่านประธาน ฯ
 ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างอีกชั้นหนึ่ง ในการที่เราจะไปเชื่อไว้วางใจเสียหมดทุกอย่างทุกคนคงสุจริต
 นั้น มันจริง เป็นข้อสันนิษฐาน ไม่ใช่เชื่อว่าเป็นจริงเช่นนั้น ๒-๓ วันให้ท่านประธานอาจ
 จะไม่ได้รับทราบ มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใครบางคนหนึ่งใครใคร เลขถึงศึกษาธิการจังหวัด
 ชุมล ฯ บอกว่าเอาใหม่ จะย้ายให้มาอยู่โคราช นี่ก็หน่วยงานที่ไม่สุจริตในการเลือกตั้ง
 มันเกิดขึ้นแล้ว ท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่กล่าวชื่อ เพราะกล่าวแล้วจะเป็นที่สับสนทั้งสภาฯ ก็
 เมื่อคราวที่แล้วนั้นแล้ว เราสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ที่มีอำนาจในการที่จะออกกฎหมาย มีอำนาจ
 ที่จะควบคุมควบคุมฝ่ายบริหารอยู่ ก็ทำไมเราถึงจะปล่อยให้ทำไปอย่างนั้น ก็เมื่อมีการเสียชื่อ
 ขึ้นไต่ถามก็เสียต่อรัฐบาลนี้เองเป็นผู้เสียชื่อ ไม่ใช่ใครที่ประเค็ดหนึ่ง ท่านประธาน
 ข้าพเจ้าถึงได้ตั้งใจว่า ขอให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีเกียรติมีศักดิ์มีชื่อเสียงเรื่องนี้ให้มาก แล้วหวนกลับ
 มาพิจารณาข้อปฏิบัติของเขาซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติที่สมเหตุสมผล เราจะอ้างอย่างใดไม่
 ได้ ท่านสมาชิกอีกคนหนึ่งเมื่อคืนนี้ผ่านมายังเสรีถูกขึ้นมากล่าวว่า การที่เราจำกัดหน่วยเลือก
 ห้างลงไปก็เพราะเหตุที่เราไม่มีโอกาสที่จะออกให้ท่านราษฎรได้ทั่วถึง ซึ่งเป็นคนที่ทรง
 คุุณวิสัยมีความสามารถ ข้าพเจ้าขอความกรุณาท่านพิจารณาในแง่นี้ ประโยชน์ส่วนตัวของ
 แต่ละบุคคลนั้น ในการที่หวังจะเข้ามาตั้งในสภาผู้แทนราษฎรนี้ สภาที่ออกมาออกกฎหมายไป
 เป็นเครื่องมือของบุคคลเหล่านั้นแหละ ถ้าหากว่าออกไปแล้วเราจะได้ออกศึกษาประวัติศาสตร์
 คือไปว่า เราได้ทำการเสียหาย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้พิจารณาได้ถ่องแท้เช่นนี้แล้ว
 ข้อปฏิบัติของผู้นับปฏิบัติเขามีเหตุผล เมื่อมีเหตุผลแล้วเราจะปล่อยให้ไปทำไม มันเป็น
 ทางที่ขอมที่ควรทั้งสองฝ่าย ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลก็มีทางที่จะปฏิบัติเสียงห้าตัวของตัว
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเราควรที่จะฟังข้อปฏิบัติของเขา เป็นข้อปฏิบัติที่

มีเหตุผล ท่านกรรมาธิการไม่มีอะไรอ้างไปแต่เพียงว่า ในกรุงเทพฯ นี้จะไปเอาที่เลือก
กึ่งที่ไหน นี่เป็นข้อใหญ่ซ้ำเจ้าก็ได้ฟังมาเหมือนกันในชั้นกรรมาธิการ ซ้ำพเจ้าบอกว่าจะไม่
จำเป็นต้องเปิดถนนเหมือนกับพรรคกิจศึกษาเป็นพรรคหรือค ณะพรรคว่า-เป็นนี่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที ๆ คุณ เอาในเรื่องเดอะคุณ ออกนอกเรื่องแล้ว
แยกฟัง ๆ ๆ ชกให้อยู่ในเรื่อง เดอะคุณ ออกไปนอกเรื่องแล้ว

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (กล่าวบาง) : ซ้ำพเจ้าก็ว่าซ้ำพเจ้าอยู่ แต่ท่านประธาน
เห็นว่าซ้ำพเจ้าออก ซ้ำพเจ้าก็จะกลับ ไม่จำเป็นต้องเปิดถนนหรือท่านประธาน เอาข้าง
วัดก็ได้ หรือถนนราชดำเนินนะ เอาถนนกลางถนนราชดำเนินก็ได้ หรือจะเอาโรงแรม
สุริยวงศให้เสียบ้างก็ได้ โรงแรมเอราวัณเสียบ้างก็ได้เป็นหน่วยเลือกตั้ง ไม่เห็นจะมีความ
สำคัญอะไร เพราะฉะนั้นซ้ำพเจ้าคิดว่าเรื่องหน่วยเลือกตั้งนั้นเข้าไปถามทุกเล่ม
เพราะเหตุว่าถ้าเราบอกหาที่ทำการเลือกตั้งไม่ได้แล้ว ก็ขึ้นแผนกับไทยที่ไม่มีหรือ ลง
ไปท่านประธานในกรุงเทพฯ นี้จะตั้งสักที่หน่วยอะไรที่ใหญ่ก็ได้ เพราะฉะนั้นเพียงแต่
ว่าไม่มีที่ทำการเลือกตั้งนั้นไม่ใช่เหตุผลที่จะขอต่างข้อแปรญัตติของเขา ด้วยเหตุนี้ซ้ำพเจ้า
จึงขอสนับสนุนและขอร้องให้สภาผู้แทนราษฎรโปรดพิจารณาข้อแปรญัตติเขา จะได้
รักษาชื่อเสียงของเราต่อไป .

๑๑.๑๘ ๒. นายทัศนัย อินทวงศ์ กรรมาธิการ : สำหรับท่านสมาชิกผู้สนับสนุนผู้แปรญัตติ
ท่านอื่นกระผมก็อยากจะกราบเรียนต่อสภาผู้ว่า คณะกรรมาธิการได้เจ็ดท่านผู้แปรญัตติ
ที่มาความที่ท่านเสนอแปรญัตติซึ่งกระผมจำไม่ได้ว่าท่านได้เสนอคัดออกเหมือนกันในเรื่อง
จำนวนที่นั่งขึ้นในเขตเทศบาลนี้ ความร่างเดิมที่ได้เสนอก่อนก็รวมทั้งเขตสุขาภิบาลด้วย
ในที่สุด คณะกรรมาธิการก็ได้พยายามชี้แจงซึ่งถ้าหากคัดออกทั้งหมดความที่ผู้แปรญัตติเสนอ
แล้ว มันเป็นเรื่องที่สภาผู้รับหลักการไป แต่ถ้าหากว่าเป็นการคัดออกสุดจำนวนลง
มาละก็นั่นถือว่าเป็นอยู่ในเรื่องหลักการ ซึ่งคณะกรรมาธิการก็อาจพิจารณาต่อรองกันได้
แต่ในที่สุดทางคณะกรรมาธิการก็คัดข้อความที่ว่า "เขตสุขาภิบาล" นี้คัด นั้นประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง จะเห็นได้จากร่างของคณะกรรมการการศึกษาที่เสนอนี้ คณะกรรมการ
ได้เพิ่มข้อความลงไปว่า คือแทนที่จะเป็นการระดมทุนเพื่อการเลือกตั้ง คณะกรรมการได้
เติมลงไปหรือแก้ไขว่า "แก่ผู้เลือกตั้งในการไปลงคะแนนเลือกตั้ง" ให้อำนาจเข้ามา
ในที่สุดท่านผู้ประมุขและท่านผู้สนับสนุนคงได้พอใจ จะเห็นความหมายของคณะกรรมการ
ดีกว่าแล้วว่าท่านผู้ประมุขพอใจ

เพราะฉะนั้นกระผมจึงว่าท่านจะอธิบายในแง่ไหนก็ตาม คณะกรรมการเป็นหน้าที่จะพิจารณา
 ความร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้รับหลักการ ไปให้พิจารณาและคำแปรญัตติของท่านที่เสนอว่า
 ส่วนเหตุผลว่าจะเกี่ยวกับพรรคการเมืองนั้นพรรคการเมืองนี้เองที่ออกข้อเรียกร้อง
 ทางการเมืองที่ออกมาจากร่างที่ว่ามีพรรคการเมืองใด หนึ่งก็ได้ หนึ่งก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามท่านที่
 หลักการเป็นที่เข้าใจกันว่า จะเป็นอย่างไรก็ตามถือหลักการที่ทั้งนี้คน แม้ในเขตเทศบาล
 หรือนอกเขตเทศบาลก็ตาม คณะกรรมการได้คำนึงถึงเรื่องจริงได้แก่) จากร่างเดิมที่รัฐบาล
 เสนอมาขึ้นเป็นวรรค ๒ และไปรวมไว้ในวรรค ๑ คือให้ถือว่าเป็นช้อยกเว้นอยู่ในวรรค ๑ นั้นคือ
 หลักการเดิมในเขตเทศบาลก็จะต้องดูหนึ่งพื้นที่คนเป็นเกณฑ์ เว้นไว้แต่ที่ว่าไม่ใช่สะดวกแก่ผู้ไป
 ลงลงคะแนนเลือกตั้ง คือว่าตนเดี๋ยวนี้ไม่ควรจะแบ่งแยกกับไปให้ไปลงที่หน่วยที่ตนก็เอาไป
 ร่วมได้ หลักการเดิมเป็นอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตามในนอกเขตนั้นก็ดูที่กันแล้วความกฎหมาย
 เดิมว่าไม่สะดวกแก่การคมนาคมไม่ถึงพื้นที่คนดูว่าราชการ จังหวัดก็ตั้งหน่วยเพิ่มขึ้นได้ก็
 มีหลักกันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในเขตเทศบาลนั้นข้ออุปสรรคที่ถือครอบกั้นก็ว่าถ้าหากว่า
 ถือเกณฑ์พื้นที่คนโดยไม่มีมีการปักที่มั่นแล้วละก็มันจะไม่สะดวกอย่างเช่นที่ผู้แทนสมุหรีท่านได้กล่าว
 ว่าของท่านในเขตหนึ่งหรือ/นอกพื้นที่คน ที่ให้เจ้าหน้าที่กำหนดไปเป็น ๓ หน่วย ๆ ละ สองพื้นที่
 ละ ไร่อย่างนี้ก็เป็นการไม่เหมาะสมด้วยประการทั้งปวง เราเขียนกฎหมายนี้ออกมาก็เพื่อให้
 ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายที่จะไปดำเนินการเลือกตั้งนี้ให้กำหนดเขตให้มีการปักที่มั่น
 ในสะดวกแก่ผู้ที่จะไปลงคะแนนเสียง เราพิจารณาในแง่นี้ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงเห็นว่า
 ใจความร่างที่รัฐบาลเสนอเข้ามาถือเกณฑ์ว่าไม่กินพื้นที่คนก็ไหนนั้นมันได้ซิคแค่เพียงข้างสูงซึ่งเพียง
 แค่ว่าพื้นที่คนสองพื้นที่ใช้คำว่า "ก็ได้" เป็นช้อยกเว้นจากหลักที่ได้เป็นหลัก จึงขอให้แก้ตามร่าง
 เดิมของรัฐบาลที่เสนอมา

นายคิเรก มณีรัตน์ (อนุรักษนิยม) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายมาก็เป็น เวลาพอสมควร
 แล้ว แต่ก็เห็นไม่ใช่ว่าประเด็นที่สำคัญอันใด เพราะตามที่ข้าพเจ้าจรรยาได้นั้น ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้

เสนอมาในครั้งแรกที่นั้นมีประเด็นสำคัญ ๆ ยิ่งกว่านี้ไม่มากมายหลายประการ และก็ได้มีการคัดค้านกันมากมายถึงเพียงนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

นายอารีย์ คันทีเวชกุล (นครราชสีมา) : ขอประทานโทษ คือคุณตีเรก ๆ นี้ก็ฝ่ายรัฐบาลแล้วที่ท่านชี้ว่ากัน ข้อ ๑. ข้อ ๒. คุณตีเรก ๆ อภิปรายไปเสียก่อน แล้วมาขอเสนออย่างอื่นไม่สนใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเดชะคุณ คือขออภิปรายปิดหม่อมเท่านั้นไม่พาดพิงไม่ได้จริงใจอะไรเลย เพราะฉะนั้นคุณจะเปิดก็ได้ ปิดก็ได้

นายอารีย์ คันทีเวชกุล (นครราชสีมา) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะขอประทานเสนอเปิดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอให้เหตุผลในการเปิดอภิปรายซึ่งประเด็นอย่างนี้ คือประเด็นในปัญหาเรื่องการที่จะกำหนดจำนวนคนเลือกตั้งใน เขต เขตหนึ่งนั้นมีเหตุผลอีกหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลในคดีเรื่องการทหาร คือท่านประธาน ๆ ท่านคงทราบดีแล้วว่า เรื่องของหน่วยวัดจันทร์สโมสรภคินี หน่วยวัดเบญจมบพิตรภคินี ราษฎรหนึ่งสี่พันถึงตั้งกันเข้าไปหมดว่าทหารเข้าแถวมาลงจนราษฎรไม่สามารถลงได้ นี่เป็นเหตุผลสำหรับฝ่ายค้านที่จะนำพาคำแข็งข้อคณะกรรมาธิการและต่อรัฐบาลให้ทราบว่ามีวิธีการที่จะระงับการลงคะแนนให้สนทนาลงกันนั้นจะเป็นผลดีแก่การเลือกตั้ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางราชการทหารที่จะไม่มีมุมมองในกรณีเช่นนี้ เพราะท่านคงทราบดี กันเริ่มตั้งแต่ครั้งโบราณมาแล้ว แล้วก็เริ่มขึ้นมาเมื่อครั้งที่แล้วก็มี ก็คนมากก็มีอีกมากมาย เราจึงไม่ปรารถนาอย่างนั้น นี่เป็นเหตุผลข้อหนึ่งเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงระหว่างประชาชนราษฎรส่วนนี้กับทหาร แล้วอีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาเรื่องใน เขต เขตหนึ่งที่มีปัญหาเรื่องเขตเทศบาลนั้นทำไมเราจึงพยายามจะให้มีการลงคะแนนโดยหน่วยหนึ่งเพียงนั้น ๆ คนหรือพันคนเป็นก็ ก็เพราะเราเห็นว่าในเขตเทศบาลนั้นมีความสะดวกในการที่จะโฆษณาให้ประชาชนเข้าใจ เราเห็นว่าในเขตเทศบาลนั้น

มีวิทยุกระจายเสียงเรามีทั้งสี่ชนิดทั่วถึง เรามีเลขบ้านอย่างแน่ชัด เรามีโทรกรอ
 ซึ่งเลขบ้านก็วางไว้แล้วว่าทางฝั่งซ้ายเป็นเลขคู่ ทางฝั่งขวาเป็นเลขคี่มีหลาย ๆ อย่าง ซึ่ง
 ควรจะเหมาะแก่การให้หน่วยเลือกตั้งที่มากขึ้น แล้วจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็เพิ่มขึ้น
 นี้เป็นประเด็นที่สอง ส่วนอีกประเด็นหนึ่งคือประเด็นปัญหาสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บ ข้าพเจ้าคิดว่าคง
 ไม่ใช่เป็นของยาก ถ้าหากรัฐบาลจะกระทำ การระดมพรรคการเมืองที่เพิ่ง

เพราะหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหน่วยมีเพียง ๕ คน กรณีเลือกตั้งแทนสภาตำบล เราใช้ผู้แทนตำบลเป็น
ผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรก ๆ เราก็ทราบว่ากันโต โดยเชิญผู้เฒ่าเฒ่าหรือว่า
เอาครูประชาบาลบ้างอะไรต่าง ๆ เข้ามามีส่วน-กันโต และครูประชาบาล ครูเทศบาลเรามี
มากมายอีกประเค็นหนึ่ง ทั้งสามประเค็นที่เข้าเข้าเข้าเชื่อว่าไม่เหตุผลเพียงพอ ในการที่จะขอเปิด
ฉีกปรามต่อไป เพื่อให้ทางสภา ๆ ใดพิจารณาละเอียดถี่ถ้วนหนึ่ง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้เปิดฉีกปรามและมิได้เสนอให้เปิด
ฉีกปรามและมีสมาชิกรับรองถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอในที่ประชุมวิจิตรชัย ผู้ใดเห็นสมควร ให้เปิด
ฉีกปรามต่อไป ขอใดไปปรคณมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดฉีกปรามใดแล้ว ไปปรคณมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ามีสิทธิในชั้นที่จะสรุปได้ แต่ว่าเห็นว่า
ท่านประธาน ๆ ก็คงจะห่วงเวลาเป็นอย่างมาก เพราะว่าเท่าที่พบปฏิบัติมาอีกเป็นต่าข้างนั้น มี
ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเหตุผลต่าง ๆ เท่าที่เห็นได้ เห็นด้วยที่ประชุมหรือที่ผู้สนับสนุน
ฉีกได้ ให้เหตุผลไปก็รู้สึกว่าจะปฏิบัติได้ เพราะเห็นได้งาน ๆ อย่างไร ก็คิดจะขอฝากข้อ
ที่ประชุมไว้ว่าฝ่ายบริหารโลกกล่าวว่าในการที่คำนวณไว้จำนวน ๔,๐๐๐ คนหรือไม่เกิน
๔,๐๐๐ คนในเขตเทศบาลนั้น ไม่ใช่เป็นจำนวนตายตัว เป็นการยึดถือซึ่งกำหนดไว้ก่อน ๆ ถ้า
เห็นได้ ไม่ทำอะไรเป็นห่วง แต่ความจริงก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง จึงไม่แน่ใจ แต่ว่าเวลาปฏิบัติ
ของเจ้าหน้าที่นั้น โดยส่วนมากก็สะดวกข้างไหนก็มักจะเลือกปฏิบัติข้างนั้น คือถ้าหากว่า ถ้ามีทาง

ที่จะ

จัดหน่วยเลือกตั้งใหม่โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ไม่ลำบากในการควบคุมคือ คือสะดวกด้วยประการ
ทั้งปวงแล้วก็จัดใหม่ เจ้าหน้าที่ก็จะสบายไม่ลำบากเกินไป อาจจะเกิดอุปสรรคความสะดวกของ
ประชาชนผู้ไม่ใส่ใจหรือที่ที่ต่ำกว่าทางฝ่ายกรรมการเห็นว่า ในการ ที่กำหนดไว้โดยไว้นั้น
เห็นไม่เป็นเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้าอยากจะขอพูดอย่างอย่างสมนกว่า เรากำหนดไว้ที่อื่น
ที่ไหนคนอย่างนี้ จะเสียหายไหม ทว่าหนึ่งไม่เห็นที่ไหนคน ใช่ที่ว่าไม่เห็นเหมือนเดิม ไม่นับอาจ
ตั้ง ๒๗๗ - ๓๐๐ ก็ได้ ถ้าจะอธิบายเหตุผลประมาณกันที่ตามองเดิมนั้น ๔,๐๐๐ คนอาจจะตั้ง
หน่วยละ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ก็ได้ เหตุผลก็มีเช่นเดียวกันที่ตามประมาณ ๆ ในกรณีที่
เรากำหนดจำนวนสูงไว้อย่างนี้ ในกรณีที่เรากำหนดจำนวนสูงไว้อย่างนี้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แล้ว ๆ คุณสวัสดิ์ ๆ รอเดี๋ยว คุณศิริเอก ๆ

จะว่าอย่างไร

นายศิริเอก นริศ (คุณราชธานี) : ประเด็นนี้เริ่มพร้อมแล้ว ข้าพเจ้า

ขอ เสนอข้ออภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถึง ๆ นี้ เราสรุปโดยสรุป ตามข้อบังคับ

นายศิริเอก นริศ (คุณราชธานี) : ขอร่าจะเห็นข้อใหม่ท่านผู้อภิปราย

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : นมกแล้วหรือท่านประธาน ๆ เราจะได้อภิปราย

ต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าการสรุปนี้ นมกคิดว่า ข้ออภิปรายใหม่ในข้อ

ที่นี้แล้ว ๆ มาใหม่ก็มากเกินไป เข้า เรื่อยต่อไปได้แล้ว เชิญคุณ

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : มีข้ออื่นแล้วหรือ ท่านประธาน ๆ คนนี้พัก

คนใหม่พัก ขอบ่าให้ควบคุมกันมากนั้กเลย มีแล้วมาก คือว่าในกรณีที่ เรากำหนดจำนวนสูง

ไว้บ้างนี่ เราควรที่จะระมัดระวังสักเท่าสมควรสูงเกินไปในทางออก แฉกไว้เท่านี้
แหละ ผมถึงได้เป็นอันว่าในเขตเทศบาลหรือนอกเขต^{นคร}เทศบาลไม่ควรจะเอาแผนที่อะไรมาทำ
กันเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อไป ข้าพเจ้าจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสำหรับ
ในมาตรา ๓ บรรค ๔ ซึ่งผู้ขอปฏิบัติ วัตถุประสงค์ออกนอกเขตโดยที่ตัว ท่านผู้ใดเห็นสมควร ศึกษ
ออกตามผู้ปฏิบัติ เสนอ ไปร คบยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ในส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปร คบยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ในส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน เห็นคุณเต็ม ๆ มีอะไรอีก

นายเต็ม ภูมิพันธ์ (ชลธารชาติ) : ก่อไปพิจารณาในที่แก้ไขคือไปใช้ใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาที่กรรมการแก้ไข

นายเต็ม ภูมิพันธ์ (ชลธารชาติ) : คือในมาตรา ๑๕ นี้ที่กรรมการแก้ไข

อยู่ คือในตอนที่ว่าในเดิมมีว่า "ทั้งนี้ วันแต่การแยกไปเลือกหน่วยเลือกตั้งหนึ่ง จะไม่สะดวกแก่การ
เลือกตั้ง" เดิมมีเช่นนี้ ที่ภายหลังกรรมการแก้ไขเป็นว่า "จะไม่สะดวกแก่ผู้เลือกตั้ง ใน
การไปลงคะแนนเลือกตั้ง" ทั้งนี้กระผมเห็นว่าการที่จะหักหัวกรรมการบ้าง ในกาแก้ไข
ก่อนที่กระผมจะหักหัวและจะขอแก้ไขสิ่งที่กรรมการแก้ไขนั้น กระผมขอเรียนถามกรรมการ
ว่า ในการที่ท่านแก้ไข ท่านมีความเข้าใจในเรื่อง ในข้อความที่ท่านแก้ไขแล้วหรือยัง เพราะว่า
ที่ท่านเข้าใจแล้ว ท่านลืมไปแล้วหรือในการที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติเข้ามาให้ โดยอ้าง
เหตุผลมีอยู่ชัดแจ้งว่า ในการที่กำหนดหน่วยเลือกตั้งให้มีจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงจำนวนมาก

จำนวนเพียง ๑,๐๐๐ คนนั้นอาจจะมีจำนวนหน่วยเลือกตั้งมากเกินไป แต่ถ้าจะหาหน่วยเลือกตั้ง
 ไม่เช่นนั้นประการหนึ่ง แล้วจะต้องใช้เจ้าหน้าที่ในการไปลงคะแนนเสียงเป็นจำนวนมาก จะต้อง
 เบื้องงบประมาณจะต้องเบื่องค่าใช้จำนวนมาก คนก็จะไม่อดงั้น เป็นเหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอ
 มาหรือไม่ ถ้าใช่ แล้วในการที่ผ่านมากข้อความนี้แล้ว ท่านเคยสนใจหรือไม่ว่า ข้อความ
 ที่ท่านถามนั้นมันกลับเหตุผลถึงเหตุผลของรัฐบาลที่เสนอมานี้เคยที่เกี่ยว เพราะว่าในการเสนอ
 มา มัน มีอยู่ว่ามันไม่สะดวกในการเลือกตั้ง ถึงให้กำหนดจำนวนผู้ซึ่งมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมาก
 ขึ้นเป็น ๑/๑๑๑ ๑/๑๑๑ ๑,๑๑๑ คน เดิมมี ๑,๑๑๑ คน แล้วเพิ่มขึ้นเป็น ๑,๑๑๑ คน แล้ว
 เฉพาะในเขตเทศบาลจาก ๑,๑๑๑ คนไปเป็น ๑,๑๑๑ คน นี่เป็นการที่เรียกว่าโดยเหตุผลที่รัฐบาล
 เสนอมานอกว่าไม่สะดวกในการเลือกตั้ง ไม่สะดวกในการเลือกตั้ง มันคืออะไรบ้าง เจ้าหน้าที่
 ไม่ค่อยบ้าง ทนายเลือกตั้งไม่ใคร่บ้าง งบประมาณบ้างเหล่านี้ คือการไม่สะดวกในการเลือก
 กิ่ง ดังนี้หรือไม่ ใช่หรือไม่ที่ท่านถามข้อความนี้ ท่านเป็นอันได้ไหมว่าท่านจะปฏิบัติความข้อ
 ความนี้ดี ท่านเข้าใจข้อความนี้และรัฐบาลยินยอมตกลงตามที่กรรมการนั้นก็แล้วหรือ ถ้าแก้แล้ว
 นั้นแหละเป็นผลดีแก่ฝ่ายข้าพเจ้า คือฝ่ายราษฎร ถ้าจะเพิ่มหน่วยเลือกตั้งขึ้น ๑๑๑ ก็เพื่อความสะดวก
 ในการที่จะไปใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งเท่านั้น จะไม่อ้างเหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ไม่พอ เงินไม่พอ
 หาที่เลือกตั้งไม่ได้ มันไม่ได้ นอกจากว่าจะเอาข้างข้าง แล้วถ้าไม่ได้ ราษฎรถึงไปใช้สิทธิ
 เลือกไม่สะดวกอย่างนี้ไม่ได้ ท่านจำเป็นต้องหาให้ได้

การที่ใช้สิทธิไม่สะดวกในการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งนั้นถือว่าเป็นต้นว่าการคมนาคมไม่สะดวกบ้างหรือ
อยู่ห่างไกลบ้างอะไรไม่สะดวกในการเลือกตั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิปรายแทนกรรมมาธิการไปแล้ว ตอนคุณอภิปรายที่เขา
แก้ ๆ เป็นอย่างนี้ พอใจไหม ถ้าคุณพอใจแล้วไม่ต้อง คุณอธิบายแทนที่กรรมมาธิการเสียแล้ว

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ตรีบทแล้ว คืออย่างนี้ผมก็ไม่พอใจ ผมจะโก่งแข็ง
แล้วก่อนที่ไม่พอใจที่ใครผมก็ต้องอธิบายเหตุผลเสียก่อน มันเป็นอย่างนี้ ที่นี้ผมจึงสงสัยว่าวิธีการเสนอ
กฎหมายเข้ามาของรัฐบาลนี้ในขั้นแรกกฎหมายนี้ก็เสนอเข้ามาว่าเหมาะสมอะไรแล้วทุกสิ่งทุกประการ
แล้วก็มาแก้ ครั้นพอแก้แล้วก็กลับหลักการทั้งหมดอย่างนี้เป็นเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะขอฟังความเห็น
กรรมมาธิการ คือที่ข้าพเจ้าอภิปรายนี้เพื่อกำหนดประธานา จะชี้ว่าไม่เห็นว่าคุณเจ้าไม่พอใจที่ไหน จะ
แก้ที่ไหน เพื่อจะไม่ให้ผิดไปจากระเบียบ ข้าพเจ้าเห็นว่าที่กรรมมาธิการแก้ไขนั้นก็คือแก้
ว่า "จะไม่สะดวกแก่การเลือกตั้ง" แล้วกรรมมาธิการบอกว่า "จะไม่สะดวกแก่ผู้เลือกตั้ง" ในการไป
ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ดังนี้ นี่เป็นผลดีแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าที่พูดนี้ก็เพื่อหักท้วงเสียหน่อย แต่ว่าแก้
ให้ดีขึ้น ไม่ใช่จะเอาแต่จะแก้ให้ดีขึ้น ให้ข้อความสละสลวยดีกว่ากรรมมาธิการน้อย "ไม่สะดวก
แก่ผู้เลือกตั้งในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง" นั้น มันเลือกตั้งสองครั้ง ก็ออกเสียอันหนึ่ง เอาข้าง
หลังออก อย่างนี้แล้วก่อนที่ข้าพเจ้าจะจบ ข้าพเจ้าอยากจะฟังคำยืนยันของกรรมมาธิการที่ ท่านเข้าใจ
ข้อความอย่างที่ท่านเขียนไว้หรือยัง แล้วรัฐบาลพร้อมที่จะปฏิบัติความข้อความนี้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณไม่ต้องเป็นห่วงหรอก เพราะกรรมมาธิการผู้แทนรัฐบาล
ก็แล้วก็ได้สภาเราออกไปแล้ว คุณไม่ต้องเป็นห่วงแทน เพราะฉะนั้นขอให้คัดออกเสียเถอะ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือที่ห่วงแทนเพราะว่าโดยมากรัฐบาลเขียนไป
อย่างหนึ่งแล้วไปปฏิบัติไปอย่างหนึ่ง เป็นอย่างนี้ แม้แต่สภาของเราเอง ท่านประธานาเองยังมีกับ
เขียนไว้อย่างหนึ่งท่านประธานาปฏิบัติไปอย่างหนึ่ง เป็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออกจะมากไปเสียแล้วคุณ อย่าให้เกินเลยไปซิคุณ

นายทิม กุวิพิชัย (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าจึงขอฟังความเห็นกรรมาธิการและ
คำรับรองของรัฐบาลด้วย

๑๑.๓๐ น. นายพันธุ อินทวงษ์ กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการที่เคยที่แจ้งแล้วบอกว่าคณะ
กรรมาธิการยังแก้จากร่างเดิมคือแทนที่ "สะดวกแก่การเลือกตั้ง" นั้นเป็นว่า "แก่ผู้เลือกตั้งในการ
ไปลงคะแนนเลือกตั้ง" ขอประทานโทษ ไม่มี "เสียง" ด้วย คือท่านเดิม "เสียง" คณะกรรมาธิการ
ไม่มี "เสียง" คือไปลงคะแนนเลือกตั้งเท่านั้น อันนี้ก็เพื่อขยายให้มีความกว้างแก่สมาชิกหนึ่ง
เพราะความสะดวกแก่การเลือกตั้งท่านก็เป็นห่วงว่าเงินไม่เพียงพอ ทาสถานที่ไม่ได้ทำอะไร
ต่าง ๆ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาโดยรอบคอบเหมือนกัน บอกเอาอย่างนี้เอาเฉพาะ เรามองมุ่ง
ถึงผู้ที่จะไปลงคะแนนเลือกตั้งเป็นเกณฑ์ หลักการมีอย่างนี้ แล้วรัฐบาลเองท่านก็ส่งผู้แทนไปเฉพาะ
ท่านรัฐมนตรีมาเป็นประธานคณะกรรมาธิการด้วย เป็นฝ่ายรัฐบาลด้วย ท่านไม่ขัดข้อง เพราะฉะนั้น
ในข้อที่ท่านเป็นห่วงว่าที่รัฐบาลปฏิบัติไม่ได้ท่านไม่ต้องเป็นห่วง เพราะรัฐบาลได้รับรองแล้วว่าท่าน
จะปฏิบัติและตรงกับจุดประสงค์ในการที่เสนอร่างนี้ขึ้นมาเหมือนกัน ไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่น เพราะ
ฉะนั้นคณะกรรมาธิการจึงบอกว่าแก้ที่ท่านเองท่านก็พอใจและถูกต้องกับความประสงค์ทุกประการแล้ว

นายทิม กุวิพิชัย (อุบลราชธานี) : คือที่ข้าพเจ้าพูดมีข้าพเจ้าก็สงสัยวิธีการร่างของ
รัฐบาล คือต้องการที่เรียกว่าอ้างเหตุผลว่าที่แรกเกรงว่าจะไม่มีเจ้าหน้าที่พอ ค่าใช้จ่ายพอ หา
เจ้าหน้าที่ไม่ได้ แต่เวลากลับมากรรมาธิการไปแก้กลับไม่มีอะไรเลยในเหตุผลรัฐบาลเสนอมานั้น
ท่านแก้แบบนี้จะมีผลอย่างไร ท่านจะมาเพิ่มหน่วยเลือกตั้งโดยอ้างเหตุผลอื่นไม่ได้ นอกจากว่าราษฎร
จะไม่สะดวกในการไปลงคะแนนเสียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะมารวมหน่วยเลือกตั้งให้ย่อยลงอีก
ไม่ได้ เพราะว่าถ้ารวมเข้าไปราษฎรยังไม่สะดวก เพราะฉะนั้นจะอ้างไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหาก
ว่ารัฐบาลยืนยันอีกว่าจะปฏิบัติโดยเคร่งครัดความหนึ่งสี่ที่แก้แล้วข้าพเจ้าก็พอใจเท่านั้นแหละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่จำเป็นต้องยื่นทรอกคุณ เรื่องกฎหมายต้องทำ ไม่ว่าก็ผิด
กฎหมาย ไม่จำเป็นต้องยื่นทรอกคุณ

๕๕

เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ค่อยไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าประกาศใช้ได้ ค่อยไปรับหมายเลข ๒

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ทั้งนี้ก็โปรดให้
ท่านอ่านทั่วกันแล้ว

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นที่จะตกเคาะหรือ
แก้ไขประการใดแล้ว ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอมา

๕๘

คดีหมายเลข ๓ กระหุกาม ๆ ความของ นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ เรื่อง
ผู้ร้ายขโมยโค กระบือ และการตั้งศาลใหม่ ย่านกระทรวงมหาดไทย เขตดุสิต

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑

มีกิจธุระ ขุนวิวัฒน์ศึกษา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ จึงดำเนินการ ประชุมแทน)

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เพียงราย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหุกความว่า

ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ค่ายปรากฏว่า ได้เกิดโจรผู้ร้ายลักขโมยโค กระบือจากหมู่บ้านตรึม

นอกเมืองเชียงใหม่ นำไปขายที่นาย ณ หมู่บ้านสันทรายเมืองชุมพวงเป็นเวลา ๓ - ๔ เดือน

แล้ว เวลานั้นโคกระบือขโมยของราษฎร หนีขึ้นทุกวัน บางวันนำเข้ามาส่งขายชาวบ้าน

ในเมืองท่าเนื้อแห้ง ไปจำหน่ายในท้องตลาด เป็นที่เดือดร้อนแก่ราษฎรที่ยากจนบางราย ไม่มี

กระบือไถนา ไม่มีโคเทียมเกวียน จึงขอเรียนถามว่าทางราชการจะสั่งให้เจ้าหน้าที่ทำการปราบ

ปรามโดยความจะใดหรือไม่

๒. เนื่องจากหมู่บ้านสันทรายเมืองชุมพวงมีหมู่บ้านรวม ๖๐๐ หลังคาเรือน

มีผู้ใหญ่บ้านเพียง ๑ คน และยังมีหมู่บ้านใกล้เคียงเกิดขึ้นอีกหลายสิบหมู่บ้าน เพราะมีถนนพยุ

งมาจากดินอื่น ซึ่งตั้งอยู่ห่างไกลที่ทำการศาลถึง ๑๕ - ๒๐ กิโลเมตร ไม่มีถนนไปมาติดต่อ

กันสะดวก ชาวแพขายเสนอให้ตั้งศาลใหม่ขึ้น ทางคณะกรรมการอำเภอและกรรมการจังหวัด

แสดงความเห็นชอบด้วยแล้ว แต่ทางกระทรวงยังพิจารณาไม่เสร็จเห็นเวลานานแล้ว จึงขอเรียน

ถามว่า จะตั้งศาลและหมู่บ้านเพิ่มขึ้นโดยเร็ว เพื่อสะดวกต่อการปกครองจะใดหรือไม่

พลเอก เฑาะ เฑาะประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ท่านประธานฯ ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระหุกของ ท่าน

สมาชิกดังนี้

ข้อหนึ่ง ในเรื่องมีโจรผู้ร้ายลักขโมยโค กระบือในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อทาง

กระทรวงมหาดไทยได้รับทราบก็ได้สอบสวนไป ก็ปรากฏว่ามีความจริง ก็ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่

เรื่องทำการปราบปรามแล้ว

ส่วนในข้อสอง การขอตั้งศาลและหมู่บ้านเพิ่มขึ้นในอำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงรายนั้น จังหวัดเชียงรายได้ส่งสถิติมาแล้วและให้ขอตั้งหมู่บ้านเพิ่มขึ้นตามที่ต่าง ๆ ตามสถิติที่กระทรวงได้เพิ่มแล้ว แต่ว่าในขณะนั้นการห้ามประมาณได้ผ่านไปเสร็จแล้ว ก็จำเป็นต้องที่จะต้องรอเสนอขอตั้งนั้นต้องรอไว้เพื่อทำโครงการของงบประมาณปี ๒๕๐๐ จึงจะตั้งขึ้นได้

นายอุทัย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : ผมขอขอบคุณที่ท่านได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายและจะตั้งศาลใหม่ให้ในจังหวัดเชียงราย ผมจึงมีความขงใจอยู่หลายประการเกี่ยวกับเรื่องการตั้งศาลนั้น คือการตั้งศาลนี้ผมได้เสนอหนังสือมาต่อกระทรวงมหาดไทยเป็นเวลารวม ๓ ปีแล้ว คือมีหนังสือมาถึงกระทรวงมหาดไทย ๔ ฉบับ คือฉบับลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ และได้หนังสือเตือนมาอีกทั้งเสนอวันที่ ๔ ฉบับ ทางกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ตอบให้ผมทราบเลย ผมว่าเป็นจะตั้งงบอุดหนุน ข้าราชการผู้แทนราษฎร เพื่อให้ได้รับฟังคำตอม นอกจากนั้นผมยังมีความขงใจในเรื่องเกี่ยวกับโจรผู้ร้ายที่ในเขตกระมือนในตำบลใกล้เคียง ในอำเภอพานและอำเภอเกาะเยา

ถ้าเกณฑ์แม่จัน ทางเจ้าหน้าที่ที่ทราบถือว่า มีใจผู้ขายซึ่งตั้งขึ้นโดยอิสระมือเป็นอาชีพ สำหรับ
 อำเภอพานมีอยู่ ๒ หมู่บ้าน อำเภอพะเยามี ๑ หมู่บ้าน และอำเภอแม่จันมี ๑ หมู่บ้าน อยากจะ
 ขอให้ทางรัฐบาลนี้ไปส่งไปทางจังหวัดเชียงรายให้เจ้าหน้าที่ทำการรวบรวม เจ้าหน้าที่ที่ทราบ
 ว่าหมู่บ้านไหนที่มีผู้ขายซึ่งมือเป็นอาชีพ ไปตรวจเร่งรัดไปทางเจ้าหน้าที่ที่จังหวัดเชียงราย
 ด้วย นอกจากนี้กระผมมีความสนใจอยากจะได้ทราบการรวบรวมผู้ขายตั้งอิสระมือ ซึ่ง
 มีนิสัยมั่นคงในการ เป็นผู้ขายถือการตั้งอิสระมือเป็นอาชีพนี้ ทางรัฐบาลมีวิธีที่จะรวบรวมอย่าง
 ใดบ้าง

พลเอก เฑาะ เฑาะประสิทธิ์บุษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่อง
 นี้รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วให้เจ้าหน้าที่เขาใจใส่ในการรวบรวมในเรื่องนี้เป็นอย่างดี แต่ส่วนวิธีการ
 ที่จะให้รวบรวมนั้นก็ เป็น เรื่องของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะต้องสอดคล้องและตราจรรยาให้มากยิ่งขึ้น

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : เฉพาะจังหวัดเชียงรายมีอยู่ ๓ - ๔ หมู่
 บ้าน ที่เจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ทำการรวบรวมคือที่อำเภอพาน ๒ หมู่บ้าน และที่อำเภอพะเยา ๑
 หมู่บ้าน อำเภอแม่จัน ๑ หมู่บ้าน ทางเจ้าหน้าที่ที่ทราบก็อยากจะได้ให้ทางรัฐบาลไปส่งไปทาง
 จังหวัดให้ทำการรวบรวมใจผู้ขายตั้งอิสระมือเป็นอาชีพนี้ จะได้รีบเร่ง ขอให้ทางรัฐบาลส่งไป
 สำหรับการตั้งตำบลใหม่ในนั้นจะทราบว่ามีตำบลที่ตั้งขึ้นใหม่มีให้ชดเชยอย่างไร แล้วที่หมู่บ้าน แล้ว
 ได้ปรับปรุงหมู่บ้าน ตำบลใกล้เคียงอย่างไรบ้าง

พลเอก เฑาะ เฑาะประสิทธิ์บุษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ทาง
 กระทรวงมหาดไทยจะได้นำเจ้าหน้าที่ไปที่จังหวัดเชียงรายให้เร่งเร่งส่งสอดคล้องในส่วนที่ดำเนินการ
 เกียรติได้เสนอขึ้น ส่วนในเรื่องการตั้งตำบลขึ้นและหมู่บ้านเพิ่มขึ้นนั้น ได้ขอตั้งหมู่บ้านเพิ่มขึ้นได้
 ตำบลบ้านดู่ ๑ หมู่บ้าน ตำบลลอมเวียง ๑ หมู่บ้าน ตำบลทุ่งกอก ๒ หมู่บ้าน ตำบลสี่แคว ๘
 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น ๑๒ หมู่บ้าน และขอตั้งตำบลเพิ่มขึ้น ๑ ตำบลเรียกว่าตำบลเวียงชัย

สภาผู้แทนราษฎร ๔/๒๔๕๕ (สามัญ)

โดยเวลา - ๖๓/๓

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : กระผมขอเรียบเรียงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์

ในการตั้งผู้ใหญ่มากับการตั้งตำบลเพิ่มเสริมสักเล็กน้อย ก็กระผมมีความสนใจคือบางตำบลมีเพียง ๕ หมู่บ้านเท่านั้นเป็น ๑ ตำบล บางตำบลมี ๓๐ หมู่บ้านเป็น ๑ ตำบล อย่างบางตำบลมีพลเมือง รวม ๑๒,๐๐๐ คน บางตำบลมีพลเมืองเพียง ๕,๐๐๐ คนเท่านั้น อาจจะทราบว่าทางรัฐบาลได้ถือหลักเกณฑ์อย่างไร ก็คิดว่าที่สังคายนาเป็น ๑ หมู่บ้าน เพราะว่าบางหมู่บ้านมีเพียง ๕๐ หลังคาเรือน บางหมู่บ้านก็มีรวม ๖๐๐ หลังคาเรือน เป็นคนว่ามาขึ้นหลาย เมืองชุมชน ๖๐๐ หลังคาเรือน ผู้ใหญ่มากับไม่สมควรที่จะควบคุมดูแลราษฎร ได้ทั่วถึงกัน จึงเกิดผู้ราษฎรขึ้นโดยอิสระไปขึ้น นอกจากการตั้งหมู่บ้านแล้วผมยังมีความสนใจในเรื่องหลักเกณฑ์การตั้งตำบล คือว่าบางตำบลมีเพียง ๕ หมู่บ้าน บางตำบลมี ๓๐ หมู่บ้านนี้ ข้อข้อหนึ่งคือว่าทางรัฐบาลไม่ได้ยอมให้ยอมรับว่า เหตุใดจึงไม่ตอบหนังสือ คือได้มีหนังสือไปถึงกระทรวงมหาดไทยตั้งแต่วันที่ ๒๕.๒.๕๕ แล้ว เรามีหนังสือเตือนไปตั้ง ๓ - ๔ ฉบับ ทำไมทางกระทรวงมหาดไทยไม่ตอบ

พลเอก เสง เสงประคิษฐ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องหลักเกณฑ์การตั้งหมู่บ้านนั้น นอกจากว่าเราจะได้พิจารณาตามจำนวนคนและจำนวนหมู่บ้านแล้ว ก็ยังพิจารณาในทางที่สะดวกแก่การคมนาคมที่จะไปดูแลได้ทั่วถึงด้วย คือหมายความว่าหมู่บ้านและตำบลจะไปดูแลได้ทั่วถึงด้วย ส่วนการที่กระทรวงมหาดไทยไม่ตอบหนังสือไม่ได้ตามทราบนั้น ก็อาจจะเนื่องจากการกระทำความผิดส่วนนี้ยังไม่เริ่มรับขณ แต่ขอไว้ว่าเห็น ได้ว่ากรมการผู้ไปสภา ฯ แล้ว ความจำเป็นในเรื่องการตอบหนังสือก็คงจะหมดไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปกระทู้ที่ ๒ ของนายถวิล

วิภูพานนท์ เรื่องการกวาดล้างนอกรีต ตามกระทรวงเศรษฐการ

นายถวิล วิภูพานนท์ (สุพรรณบุรี) : ขาดเจ้าชั่งกระทู้ถามถามรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงเศรษฐการดังต่อไปนี้

๑. ในปี ๒๕๕๕ ประเทศไทยได้ทำการส่งข้าวไปยังตลาดข้าว ประเทศไทย จำนวน
เท่าใด คิดถึง เคื่องพหุศิกายรวมเป็นจำนวนข้าวเท่าใด

๒. การส่งข้าวไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศมี รัฐบาลได้เงินตราต่างประเทศ
มาเป็นจำนวนเท่าใด แลกเปลี่ยนสินค้าอื่นมา เป็นจำนวนเงินไทยเท่าใด

๓. ในปี ๒๕๕๕ มีรัฐบาลใดกำหนดว่าจะมีข้าวส่งไปจำหน่ายต่างประเทศทั้งสิ้น
เท่าใด เหลืออยู่ภายในประเทศเท่าใด

๔. ตามที่ใครทราบว่าตลาดข้าวของไทยที่ยังคง ใญ่ถูกห้ค่าคนกลางที่นั่นส่งข้าว
จากจีนแดงมาที่ตลาด ทำให้ราคาข้าวไทยตกต่ำ รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ และได้หาทางแก้ไขอย่างไร

๕. ในขณะนี้ ราคาข้าวผู้ค้าขายภายในประเทศมีขึ้นสูง มีหมายถึงเมื่อเดือน
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่ราคานอกประเทศตกต่ำ รัฐบาลได้คิดแก้ไขราคาข้าวภายในประเทศ
ซึ่งผู้บริโภคต้องซื้อในราคาสูงนี้ประการใดบ้าง

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : กระทรวงเศรษฐการ
ขอชี้แจงตามคำถามของท่านดังต่อไปนี้

๑. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ประเทศไทยทำการส่งข้าวออกไปต่างประเทศทั้งสิ้น เคื่อง
พหุศิกายน จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๑๒๓,๘๘๑ ตัน และส่งออกจนถึงสิ้น เคื่องข้าวรวมจำนวนทั้งสิ้น
๑,๒๒๑,๑๕๑.๖ ตัน โดยแยกเป็น เงินตราที่ส่ง ตามที่ท่านสนใจตามดังต่อไปนี้ ประเทศญี่ปุ่น
๓๙๙,๒๖๑ ตัน สิงคโปร์ ๒๕๘,๑๘๘.๓ ตัน ฮกกง ๑๗๑,๘๓๒.๘ ตัน สหรัฐอเมริกา ๑๕๘,๓๕๘.๑
ตัน อินโดนีเซีย ๖๓,๑๕๐.๑ ตัน ฟิลิปปินส์ ๕๖,๕๗๕.๖ ตัน เม็กซิโก ๕๐,๑๖๗.๑ ตัน
บราซิล ๓๕,๗๑๑.๑ ตัน อังกฤษ ๑๓,๒๘๓.๘ ตัน สหราชอาณาจักร ๘,๕๑๘.๘ ตัน เขมร
๗,๒๐๐ ตัน นิวซีแลนด์ ๕,๕๘๖ ตัน เคนนาดา ๖,๕๕๒.๖ ตัน อเมริกา ๕,๕๕๐ ตัน ออสเตรเลีย
๑๗,๗๑๐.๗ ตัน ไต้หวัน ๒,๓๕๐ ตัน มอริเชียส ๑,๖๐๐ ตัน เปอร์เซีย ๓,๕๓๕ ตัน
เยอรมัน ๘๐๐.๒ ตัน กรีซ ๖๐๕ ตัน อินเดีย ๑,๖๕๐ ตัน ประเทศอื่น ๆ ๒๓,๓๕๕.๓ ตัน

สภาผู้แทนราษฎร ๘/๒๕๕๕ (สามัญ)

โอมเอลา - จันทนา ๑๓/๕

รวมทั้งสิ้น ๑,๒๒๗,๑๕๑.๖ บาท

๒. การส่งข่าวออกไปจำหน่ายเมืองตลาดต่างประเทศ รัฐบาลได้เงินตราต่างประเทศจากการที่ขอคำสั่งมอบโฆษณาการแห่งประเทศไทยตามระเบียบ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

จำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๑๒,๒๔๕,๒๐๓ ปอนด์สเตอร์ลิง ไคยัดเล็กระเบียบการส่งมอบเงินตรา
 ต่างประเทศแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย แต่พอค่าของขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจาก
 ค่าข้าวทั้งหมดให้แก่ธนาคารพาณิชย์ โดยเหตุนี้หลังจากวันที่ ๑๒ สิงหาคมจึงไม่มีเงินตราต่างประเทศ
 ส่งมอบให้รัฐบาล ส่วนการแลกเปลี่ยนสินค้าอื่นนั้น เนื่องจากไคยัดเล็ยให้การค้าเป็นไปโดย
 เสรี จึงไม่ไคยมีการแลกเปลี่ยนข้าวกับสินค้าต่างประเทศ ข้อ ๓. ใน พ.ศ. ๒๔๕๕ นี้ รัฐบาล
 ไคยคำนวณปริมาณข้าวที่มีเหลือจากการบริโภคภายในประเทศสำหรับส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ
 ทั้งสิ้น มีประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน แต่จะส่งออกไปเพียงระหว่าง ๑,๒๐๐,๐๐๐ ถึง
 ๑,๓๐๐,๐๐๐ ตัน ๔. ชาวที่ว่าตลอดข้าวไทยที่ส่งออกไปยังฮ่องกงเป็นข้าวมาจากจีน
 แดง มาที่ตลาดทำให้ชาวไทยราคาตกนั้น ข้อนี้แจ้งว่า ฮ่องกงเป็นตลาดที่ซื้อข้าวจากประเทศ
 ต่าง ๆ หลายประเทศ และจีนแดงก็เป็นประเทศหนึ่งที่ส่งข้าวมาขายในฮ่องกงเป็นประจำ
 ปริมาณที่ส่งมาก็เพิ่มขึ้นบ้าง แต่ไม่มากนัก อย่างไรก็ตามรัฐบาลก็ไคยค้นคว้าหามาจำหน่าย
 โดยตลอดมา และไคยพยายามปรับปรุงคุณภาพของข้าว ราคา และพิธีการในการส่งข้าวให้
 แข่งขันกับข้าวต่างประเทศไคยอยู่แล้ว จึงจะปรากฏจากสถิติการค้าข้าวในฮ่องกงของระยะปี
 ๒๔๕๕ ใน ๒ เดือนแรกนี้กับ ๒ เดือนแรกของปี ๒๔๕๔ จำนวนข้าวที่ส่งไปฮ่องกงนั้น
 ปริมาณไคยเสีย ซึ่งแสดงผลให้ปรากฏว่ามีไคยเสียตลาดหรือทำให้กระทบกระเทือนไปมากมา
 แก่ราชการไคย และทั้งนี้ความนิยมในข้าวไทยก็ยังมีอยู่ในตลาดฮ่องกงมากกว่าข้าวต่างประเทศ
 ในข้อ ๕. การแก้ไขราคาข้าวภายในประเทศนั้น กระทรวงเศรษฐการไคยดำเนินการแบ่งออกเป็น
 สองประเภทด้วยกัน อย่างที่หนึ่ง ในจังหวัดพระนครก็ไคยหาข้าวสามารถจำหน่ายแก่ประชาชน
 ในราคาที่พอสมควร โดย ๑. ส่งขายแก่ผู้บริโภคจนถึงบ้านตามที่ตั้งใจจากองค์การที่รับสินค้า
 ๒. บรรทุกรถยนต์ไปรษณีย์แก่ประชาชนในท้องที่ต่าง ๆ เช่นตามบ้านกรมกรและบ้านคนจน
 เป็นต้น ๓. ส่งให้อำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครขายให้แก่ประชาชน และที่ว่าการอำเภอ
 ๔. ขายส่งให้ร้านค้าในความสงเคราะห์ของกรมการค้าภายใน ๑๕๓ ร้าน เพื่อขายปลีกแก่ประ

ตามราคาที่กำหนดไว้ข้างต้น ข้อ ๕. ขาปลีกที่ร้านเองครั้งละสินค้า ๒ ร้าน กับ
 ที่บริษัทของกรมการค้าภายใน การขายข้าวสารหักเก็บโดยให้หัวหน้ากรมศรหรือผู้แทนหน่วย
 ประจำตัวประชาชนหรือผู้ประจำตัวข้าราชการ ไปแสดงแก่ผู้จำหน่ายข้าวสารตามสถานที่จำ
 หน่ายทุกแห่ง ส่วนในต่างจังหวัดนั้น จังหวัดใดที่ราคาข้าวสารสูงขึ้น กระทรวงเศรษฐกิจได้
 ให้จังหวัดจัดหาข้าวมาจำหน่าย โดยร่วมมือกับบริษัทจังหวัดหรือโรงสีที่ขึ้นชื่อร่วมกับทางรา
 การให้จัดหาข้าวออกไปจำหน่าย โดยไม่ให้คิดกำไร และขอให้จังหวัดจัดตั้งร้านค้าที่ขายข้าว
 สารอยู่แล้วรับข้าวไปขายปลีกแก่ประชาชนในราคาที่กำหนดไว้.

นายถวิล วิทยานนท์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่ท่านได้กรุณาตอบโดย
 ละเอียด และกระผมคิดว่าจะไม่ชักอะไรมาก แต่ความมีข้อสงสัยอยู่บางประการ ซึ่งจำเป็น
 ที่จะต้องขอทราบให้ท่านตอบเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย ข้อสงสัยนั้นก็คือว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรี
 ได้ตอบมานั้น สงสัยว่าพม่ามีข้าวเท่าไร พม่าเราไปขายไปในปีไม่มีเท่าไร

พลตรี สิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ : ไม่ได้ขายข้าว

นายถวิล วิทยานนท์ (สุพรรณบุรี) : ที่นี้ผมขอซักถามว่า ตามที่ท่านบอกว่าคุณ
 จำหน่ายข้าวไม่ได้จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ ตันนั้น แปลว่าหมายความว่ายังมีข้าวเหลืออยู่ใน
 ประเทศจำนวนมากในขณะนี้ จึงสงสัยว่าทำไมเมื่อข้าวมันเหลืออยู่ในประเทศมากแล้ว ราคา
 ข้าวภายในประเทศจึงยังแพงอยู่.

แล้วก็มีอีกประการหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้เมื่อ ๒ - ๓ วันมีใครบางคนไปปลุกไล่ฝูงตัววัวที่ถูก
ปากีสถานไล่มาชื้อชาวไทย แล้วก็รายงานว่าไม่มีแล้ว เขาจึงถกง โป๊ะ จากทางจีนแดง
อันนี้เป็นความจริงแต่ใหม่เขียนโรหรือไม้ ขอได้ตอบเพิ่มเติมด้วย

ส่วนข้อต่อไปนั้น ขอทราบว่าสถานที่ที่ทางรัฐบาลไทยเดินทางไปซึ่งเคยถูกเรียกว่าอเมริกาไป
เรื่องการเสริมธุรกิจรวมโลกนี้ ทางไทยมีความมั่นใจในเรื่องการค้าขายที่จะมองให้ประชาชนได้
ทราบประการใดบ้าง ขอได้โปรดแถลงให้ประชาชนทราบเสียด้วย

พลตรี สิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ : กระทรวงเศรษฐกิจ
ขอชี้แจงถึงข้อไปนี้ ในเรื่องข่าวที่ทางมณฑลกว่าทวซังมีเหลืออยู่ แต่ทำไมข่าวภายในจึงราคาแพงขึ้น
เนื่องจากว่าในฤดูของการทำนาเมื่อได้แล้วในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น เราสามารถดึงข้าวออกไป
ขายได้หมดจากจำนวนที่มีอยู่ ทำให้ข้าวไม่มีเหลือในสต็อค เมื่อเป็นเช่นนั้นเอง ในฤดูเริ่มต้น
ข้าวของปี ๒๕๕๘ คือระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคมเป็นฤดูที่เก็บเกี่ยวข้าวออกมาใหม่
ซึ่งโดยปกติแล้วถ้าเรามีข้าวค้างอยู่ในมือมากในฤดูพฤศจิกายนหรือต้นเดือนซึ่งเป็นฤดูเริ่มต้น
แห่งการเก็บเกี่ยวนี้ราคาข้าวจะตกต่ำ แต่ถึงอย่างไรขณะเดียวกันนี้เองข้าวเก่าในปีที่แล้ว มา
ข้าวใหม่ที่เก็บเกี่ยวมากก็อาจจะขายได้ทันที ถ้าจะเห็นเป็นพยานในหลักฐานว่าราคาข้าว
ไม่ได้เป็นที่ตกต่ำลงมา เมื่อราคาไม่ต่ำตกต่ำลงสามารถขายราคาในตลาดแทนแห่งฤดูไว้ได้
จึงทำให้บรรดาชาวนาก็ขายผลผลิตกลางที่มีประจำกับผลผลิตเก่าที่มี จึงขอจะขอรับข่าวไว้ก็ตาม
กลางมีได้หุ้ม เศรษฐกิจข้าวออกมาในทันที ยิ่งที่ไทยปฏิวัติ โดยความตระหนักว่าราคาข้าวที่ลงจะแพงขึ้น
ตามลำดับ จึงถอบ ๆ มีการปล่อยข้าวออกมาที่ระดับที่ต่ำลง และเรอูการดักเป็นไปเช่นนี้
จึงทำให้ราคาข้าวภายในนั้นถึงระดับทรงตัวอยู่ แต่เมื่อผลผลิตปีใหม่นำมา เมื่อจากฐานของผู้สะสม
ข้าวนั้นถึงความมั่นใจในตลาดราคาข้าวของประเทศไทยในระแวกว่าข้าวของคนที่ระหว่งไว้ซึ่งราคาเช่นนี้
แต่อย่างใดก็ตามในระยะเศัคนหลัง ๆ นี้เอง ๒ - ๓ เดือนนี้เอง เนื่องจากว่าใกล้จะถึงของ ๑๓
การขนำงข้าวจากภาคอีสานเข้ามากรุงเทพฯ ปรากฏว่าวันหนึ่ง ๆ รถไฟของขบวนข้าวเข้ามา

๕๖

กรุงเทพฯ ๒๖/๑๒/๒๕๓๕ ซึ่งจำนวนได้เพิ่มอีกเท่าตัว (๑) แสดงให้เห็นว่า "การปฏิรูปที่ดิน" พยายามหมายชาวกลาง และ "ข้าพเจ้า" ได้เห็นแล้วว่า ในฤดูนี้ "ข้าพเจ้า" มี "ข้าวดี" "ดี" ประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนตัน แต่ว่าเราส่งไม่ไปเก็บแล้วเพราะระหว่างปลายเดือนพฤศจิกายน กับธันวาคมประมาณ ๑ แสนตัน ก็เหลือข้าวที่จะส่งในปี ๒๕๓๕ นี้ประมาณ ๑ ล้าน ๓ แสนตัน กระทรวงเศรษฐการได้ยึดเอาจำนวนระหว่าง ๑ ล้าน ๓ แสนตันนี้เป็น "หลัก" ได้คำนึงถึงว่า ใน การที่พิจารณาขายข้าวของประเทศไทย เราต้องคำนึงว่าอย่างนี้ ๑ จะคงได้ "กำไร" โดยผลสมควร และไม่ให้ชาวภาคในภาคความจนเกินไป และประการที่ ๒. ก็ต้องรักษาผลประโยชน์ในการ ที่จะได้แก่รัฐบาลด้วย เพราะฉะนั้นในเมื่อเราได้คำนวณแล้วจากการที่จะมี "ข้าวลดขาย" ไม่นเกิน ๑ ล้าน ๓ แสนตัน ก็ด้วยเหตุนี้ว่า "ข้าพเจ้า" จะส่งข้าวออกไปก็ประมาณ ๑ แสนตัน เป็นเกณฑ์ตัวเฉลี่ย ซึ่งในขณะนี้เองระยะ ๓ เดือนที่แล้ว เราสามารถส่งข้าวออกไปได้เป็น จำนวน ๑ แสนตันซึ่งเป็นไปตามจำนวนที่เฉลี่ยไว้ เพราะฉะนั้นการขายข้าวของปี ๒๕๓๕ นี้จึงเป็น ไปตามแผนการที่วางไว้ และเนื่องจากว่าข้าวที่มีเฉลี่ยออกส่งเดือนธันวาคม ๑ แสนตัน แล้วก็เป็นตลาดเป็นปกติ และผู้ที่สะสมข้าวไว้ก็น้อย (๑) เหลืออยู่ "ข้าพเจ้า" ของตนเองมาจำกัด (๑) เชน นี้เองจึงทำให้ราคาข้าวทรงอยู่ในระดับที่คงที่โดยไม่มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไป

ในประการที่สองที่ความเรื่องผูกพันที่ความแล้วเราไม่ขายนั้น เนื่องจากว่ามี
หลายประเทศที่ซื้อข้าวมา แล้วในการซื้อข้าวนี้ ราคาข้าวที่ซื้อเวลานั้นเป็นราคาต่ำ
อย่างในขณะนี้เราจะสามารถขายได้ราคาประมาณคันละ ๘๐ ปอนด์ถึง ๘๒ ปอนด์ แต่ผู้ซื้อ
ซื้อมาขอความช่วยเหลือที่จะไปขายราคาเพียงคันละ ๓๘ ปอนด์ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วข้าเจ้า
ไม่สามารถที่จะทำได้ ที่จะทำให้ราคาของเราผู้ซื้อนั้นได้รับผลประโยชน์ที่น้อยเกินไป จน
เกินไป ในเมื่อเรายังสามารถขายได้ราคาที่อยู่ และในขณะที่เกี่ยวกับตลาดในการค้าข้าวของ
เรานี้ เราก็สามารถชำระไว้ได้โดย ซึ่งยังไม่มีความจำเป็นแต่ประการใด แต่ว่าหากว่า
จะซื้อจากเราในราคาที่เราจะขายได้ในปกติแล้วเราก็น่าที่จะขาย ในประการที่สามที่ความ
คือความถึงเรื่องการเดินทางไปต่างประเทศของข้าเจ้าที่จะให้ความมั่นใจในการค้าข้าวนี้
ท่านจะเห็นว่าในขณะที่มีข่าวการเกิดขึ้นใหม่ในเรื่องตลาดข้าวมาที่อินเดีย ซึ่งในขณะนั้นใน
ฐานะที่ประเทศไทยมีสินค้าข้าวเป็นอันดับหนึ่ง มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการในวิธีการต่าง
รอบคอบและปรับปรุงตัวของให้เหมาะสมแก่เหตุการณ์เสมอ เมื่อผู้ที่มีความต้องการซื้อข้าว
ในอนาคต ในการเดินทางไปในทางทวีปยุโรปนั้น ข้าเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าในทวีปยุโรป
ถ้าเราได้ ซึ่งมีการโฆษณาข้าวที่ดีเยี่ยม เพราะเราอยู่ในทวีปยุโรปเองในขณะที่ข้าเจ้าเดิน
ทางไปนั้น คนในทวีปยุโรปเองก็ยิ่งเห็นว่าข้าวที่ดีกว่าหรือใช้วิธีประกวดถาวร ในการที่จะ
บริโภคข้าวก็ตาม ยังไม่ยอมเสียหิตใจกันนัก ถ้าหากว่าเราจะไปมีการโฆษณาแสดงวิธีการของ
ข้าว แสดงวิธีใช้กับข้าว แล้วเชื่อว่า การขายข้าวคงจะดีขึ้น ประการที่สองเวลานี้การขนส่ง
ระหว่างยุโรปกับไทยยังไม่ค่อยจะเพียงพอ ข้าเจ้าได้ไปเจรจากับหลายประเทศในการที่จะ
ซื้อของใหม่ เปิดสายการบินระหว่างประเทศไทยกับทวีปยุโรปนั้น เพราะว่าเรามีเรืออย่างหนึ่ง
ที่ชื่อทวีปยุโรปตะวันออก มีไชน่าเรือข้าว คือปัญหาที่การเดินทาง หรือไม่เพียงระหว่างประเทศ
ไทยกับทวีปยุโรปนั้น จะแสดงสินค้าและไหวพริบกั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อยู่ในระหว่างเจรจา
ข้าเจ้ากับรัฐบาลต่างประเทศบางประเทศ ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ที่จะให้เกิดสายการบิน

เรื่องซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเป็นหนทางให้ส่งเสริมการค้ากับ มีไซแต่ชาวอย่างเต็มๆ รวมถึงสินค้า
อื่น ๆ ด้วย นอกจากนั้นการที่จะขายข้าวได้เมื่อใด เท่าไร ก็ขึ้นอยู่กับผลของการทำนาเป็น
หลัก ทานก็มาจากจังหวัดซึ่งเห็นแหล่งข้าว ทานยอมรับว่าถ้าการที่เราว่าผลของการทำนาได้
เราจะได้เท่าไร นั่นคือระยะเวลาและเวลา เพราะฉะนั้นในขณะที่เราคาดคะเนว่าผลของการทำ
นาของเราในภาคอีสานจะดีก็ว่าปีที่แล้ว และในภาคกลางก็เห็นไปไกลตลอดแล้วและก็จะเสมอก
กับปีที่แล้ว แต่เราไม่มีความแน่นอนใจนัก ต้องรอดูผลก็ว่าผลในระยะเดียวกันนี้และเดือนหน้าเป็น
หลัก ฉะนั้นของเดือนนี้และเดือนหน้า เห็นไปไกลโดยปกติ ไม่กล้าให้กระทรวงเห็นอย่างไรแล้ว
การทำนาปีของเราคงจะได้ผลดี ซึ่งทาง กระทรวงเกษตรหรือทางรัฐบาลได้วางแผนการไว้
ในทางคาดคะเนว่า ถ้าเราทำนาได้ผลดีแล้ว เราควรจัดรูปตลาดอย่างไร แต่ในขณะที่เกี่ยวกับ
ด้วยผลของเราการทำนาโดยเฉลี่ย เรามีชาวภาคนี้ด้วย เราควรจัดรูปตลาดอย่างไร

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน (สุพรรณบุรี) : ผมมีข้อที่จะซักถามอีก ขอซักถาม

ตั้งข้อไปนี้ ตามที่ท่านรัฐมนตรีบอกที่ท่านได้ ไปดูตลาดข้าวในต่างประเทศแล้วที่หลายประเทศได้
พยายามที่จะใช้ข้าวไทยเราเหมือนกัน แต่ว่าไม่รู้จักวิธี แต่ว่าตามที่ท่านได้ทราบมาจากหลาย
ทางนั้น ได้ทราบว่าหลายประเทศที่เคยเป็นลูกค้าซื้อข้าวไทยนั้น ใ้พยายามที่จะปลูกข้าวกันเอง
พยายามที่จะปลูกข้าว หุงข้าวใหญ่ จักวิธี ก็พยายามใส่พันธุ์พืชประเภทอื่น ๆ เช่นข้าวโพด หรือ
แบ่งอย่างอื่น ๆ แทนข้าว ~~ที่~~ สักถามท่านรัฐมนตรีว่าในสายตาของคณะรัฐบาลนี้ ท่านรู้สึกหนักใจ
ในการที่หลาย ๆ ประเทศเช่นออสเตรเลียเลิกพยายามปลูกข้าวแล้วในภาคเหนือ และพม่าไม่มี
ตลาดข้าวกับเราแล้ว เคียงนี้ตามที่ท่านอ่านมาเมื่อคืนนี้ไม่มี ก็ข้างนี้ท่านรู้สึกหนักใจประการใดบ้าง
หรือไม่ แล้วก็ตามหากว่าหลาย ๆ ประเทศเขาพยายามที่จะทำข้าวขึ้นเองได้ แล้วก็กินกันเป็นห้ากับ
เป็นอย่างนี้แล้วต่อไปรัฐบาลจะพยายามให้ชาวนานี้ปลูกข้าวอยู่อย่างเดิม คือหมายความว่าถ้าเขาขาย
ทำนา ก็ให้ถูกหะงานทำนา แล้วส่งเสริมการทำนาเรื่อยไป เพื่อให้ได้ข้าวมาทำอย่างมีอยู่หรือ ๆ ว่า
มีนโยบายที่จะเปลี่ยนชาวนานี้ให้พยายามผลิตผลอย่างอื่นแทนข้าวบ้างเพื่อหนีตลาด คือแต่ไม่ต้อง

๐๕๖๘

การให้ไปช้ำกับตลาดโลกเข้า หรือเพื่อให้สินค้าเราไปออกไปสู่ตลาดโลกได้แทนสินค้าชาวเมืองทยอยไป ในข้อคดีแบบนี้ใครจะขอเรียนถามว่า เหตุหนึ่งที่เกิดจากสิ่งที่เราได้รับความกระทบกระทั่งกันถึงแม้ว่าจะไม่มากก็มีการกระทบกระทั่งกันบ้าง แล้วที่ตลาดหาย ๆ แห่งเช่นป่าที่สถานที่ที่เราซื้อให้ราคาถูก ๆ แล้วเขาก็เห็นว่าเราขายแพง เขาก็อยากได้ถูก เหตุเหล่านี้ก็จะโยงมาจากเหตุละรที่ทางรัฐมนตรีได้ทราบหรือไม่ แล้วถ้าหากว่าจะคาดคะเนอย่างนี้ไปในการถูกต้องหรือไม่ ก็คือการที่เราจะส่งข้าวออกไปนั้น เราต้องมีค่าพรีเมียมสูง เดียวนี้สินค้าที่ร้องขอใช้ลดหรือลดในให้ถึง ถ้ามีจะลดหรือลดมันแล้วแต่ท่าน แต่ว่าท่านมีที่ขึ้นระวางไร ขอโปรดคลิกในเรื่องนี้ด้วย นอกจากค่าพรีเมียมแล้ว ชาวเขาได้ทราบจากพ่อค้าบางคนว่าแต่ละกระสอบของข้าวที่ส่งไปมี นอกจากค่าพรีเมียมให้รัฐบาลแล้ว มันยังต้องเสียค่าเบี้ยขายราคาของกระสอบละประมาณ ๕๐ บาท อันนี้ไม่ทราบว่ามันไปเอากระเปาะของกรมกองหรือกระทรวงใด ได้พยายามสืบแล้วว่ากระสอบละ ๕๐ บาทมันไปอยู่ในกระเปาะของใคร ขอให้ท่านได้ตอบด้วย ว่าท่านได้ทราบไหม และถ้าหากว่าท่านได้รู้แล้วอย่างนี้แล้วจะช่วยปราบไล้เงิน ๕๐ บาท ๖๐ บาทนี้ให้หายไปเพื่อให้ราคาข้าวเราดีขึ้น ไม้ถูกค่ามากขึ้นจะได้หรือไม่ ขอสำคัญคือไปที่คือว่า ใครจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ในการที่จะช่วยเหลือพ่อค้าชาวความหลังไร่ของนางซึ่งเป็นเรื่องสำคัญนั้น แล้วถ้าชาวเขาได้รับความลำบากกันหนึ่ง ก็คือว่าเมื่อทำข้าวขึ้นแล้ว ไม่สามารถจะขายในขณะที่นั้นแล้วได้ คือถ้าขายก็ต้องขายในราคาที่ถูกลงมาก ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าพ่อค้าหัว ๆ ไปนั้นพยายามกดราคาข้าวของชาวนาแต่ละบุคคลนั้น เพราะเห็นว่าถึงอย่างไรชาวนาก็ต้องขาย เพราะชาวนาไม่มีสตางค์จะซื้อข้าว ไม่มีสตางค์จะซื้อเมล็ดนำไปให้ราคาต่ำ ๆ ชาวนาอยากจะได้สตางค์ก็จำเป็นต้องขายไป และอีกประการหนึ่งก็คือว่าเจ้าหน้าที่ของชาวนาทั้งหลายซึ่งแยกอยู่เป็นภาวระกันหนักยิ่งของชาวนาเวลานี้ก็เรื่องหนึ่ง ชาวบ้านยังไม่เสร็จ เพียงแต่นวดไปไล่สักขั้นหนึ่ง เกือบหนึ่ง เจ้าหน้าที่ไปเอาแล้ว ไปชนเอาที่ในลาน เจ้าของชาวนิ่งคาบริน ๆ ดูเขาชนข้าวก็จำเป็นต้องให้ อันนี้ก็เป็นข้อเท็จจริงเป็นความจริงที่สุดซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะได้อบรมในข้อนี้ รัฐบาลจะคิดแก้ไขในเรื่องที่จะช่วยชาวนาให้มี

สตาจิสต์ เป็นการป้องกันไม่ให้ชาวอเมริกันต้องไปซื้อสินค้าเขามาเกิน ไม่ต้องไปเสียเสียว่า
 เขามาไว้ในฤดูเก็บที่เขาต้องเก็บข้าวหรือในฤดูปักดำ คั้นไร่ซึ่ง เป็นสิ่งที่ทำให้ชาวมาต้องเสียสูญ
 ข้าวไม่ในขณะที่กำลังนวด โดยจะเป็นราคาเท่าไรก็ตกลงขาย อันนี้ท่านต้องเตรียมการป้องกันไว้
 ประการใดบ้าง เช่นว่าตั้งวางขึ้นเพื่อรับซื้อหรือรับฝากข้าวให้เป็นกิจลักษณะไม่ใช่อย่างที่สหกรณ์
 ทำอยู่ในเวลานี้ คือตั้งวางขึ้นหรือให้กู้ยืมเงินไปโดยไม่คิดดอกเบี้ย หรือเอาดอกเบี้ยในราคา
 ถูกช่วยเหลือชาวมาในเรื่องเหล่านี้ ท่านคิดว่าจะทำบ้างหรือไม่

๒๕๗

พลตรี ศิริ สิริโยคิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้าพเจ้าขอชี้แจง
ดังต่อไปนี้

การจัดระบบเศรษฐกิจนั้นย่อมเป็นสิทธิและหน้าที่ของประชาชนและรัฐบาลแต่ละประเทศ
ที่จะจัดระบบของตนเอง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านถามมานั้นมีสิ่งที่เป็นไปอยู่และสิ่งที่ยังไม่เป็นไป
ก็มี ลึกลงไปประเทศเขาก็พยายามที่จะผลิตพืชพันธุ์ธัญญาหารของเขาเองเพื่อระงับการซื้อจาก
ต่างประเทศซึ่งเป็นธรรมชาติของประเทศแต่ละประเทศที่จะต้องพยายามจัดระบบเศรษฐกิจของ
ตนเองเหมือนกันอย่างประเทศของเราที่เหมือนกัน พยายามอย่างยิ่งที่จะตั้งอุตสาหกรรมขึ้นเพื่อ
บรรเทาเบาบางในการที่จะสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศ

ในส่วนเรื่องพม่า นั้น ผมต้องขอประทานโทษที่จะยืนยันแจ้งว่าเราไม่เคยขายข้าว
ให้พม่าแต่ประการใด เพราะเวลานี้พม่ากำลังเป็นคู่แข่งชั้นในการค้าข้าวกับเรา และประเทศ
พม่าเป็นประเทศที่ปลูกข้าวเช่นเดียวกับเรา และขายข้าวออกนอกประเทศเช่นเดียวกับเราด้วย
เหมือนกัน ข้าพเจ้าจึงจะเว้นเสียในการตอบคำถามนี้ ส่วนในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีรัฐบาล
ได้ริเริ่มความเหมือนกันว่าไม่ริเริ่มส่งออกข้าวไปเริ่มทำการเพาะปลูกในออสเตรเลียและวางแผนการ
ในการที่จะปลูกข้าวเป็นจำนวนมากเพื่อจะผลิตข้าวออกมาขายในท้องถิ่น ในเรื่องนี้เราก็ได้
สลับกับฟังอยู่เสมอว่าสิ่งเหล่านี้เองจะเป็นเครื่องที่เรากำลังแข่งขันกันในทางหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ในการนี้รัฐบาลได้วางแผนการไว้ว่าในการทำนานั้น เราควรที่จะเร่งในด้านการศึกษาและ
เร่งในด้านการใช้ปุ๋ย ในด้านการศึกษาพันธุ์ข้าวทดลองจนในด้านการศึกษาเสริมในเรื่องการใช้
เครื่องทุ่นแรงให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อลดรายจ่ายของชาวนาและเพิ่มจำนวนผลิตในเนื้อที่จำกัดให้
มากขึ้นแต่ประการเดียวอย่างนี้ ยิ่งหาเป็นการพอเพียงไม่ รัฐบาลยังคิดไปว่าเราควรที่จะหาทาง
ที่เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในทางอื่นอีก อย่างเช่นชาวนาของเราในขณะที่ทำนานั้นในท้องที่
ที่ทำนาเพียงฤดูเดียวครั้งเดียวนั้น เวลาที่ทำนาจริง ๆ ใช้เวลาประมาณอาทิตย์ในการทำนาจริง ๆ
ระยะ ๑๒ เดือนนั้นก็มีเพียงประมาณ ๘ เดือน นอกเวลา ๘ เดือนนั้นเป็นเวลาพักผ่อนอย่างเช่น

อะไรนั้น ท่านโปรดดูที่จรรยา ข้าพเจ้ายืนยันที่จะแข็งแรงถึงระเบียบวิธีการค้าขายในปัจจุบันนี้ ๆ
 วิธีการค้าขายไม่มีวิธีการอะไรมาดหมย ท่านอย่าเอาพระคาสาวถึง ซึ่งเบรลล์กล่าวมาตอนสุดท้าย
 กระทรวงเศรษฐการว่าเกี่ยวกับท่านมีไม่ว่าจะส่งข่าวไปที่นั่นที่นี่ ทางกระทรวงเศรษฐการ
 เจ้าหน้าที่เพียงชั้นผู้น้อยนั้นก็ยกออกมาไปเพื่อต้องการสถิติ เมื่อท่านเอาข่าวออกท่านก็ไปเสีย
 ค่าฟรี เบี้ยมาข่าวตามคุณภาพข่าวที่ผู้ส่งการ จบ เรื่องมีเท่านี้เอง แล้วข่าวเป็นอะไรที่จะออกมา
 เสียอีกกระสภละ ๕๐ บาท อย่างท่านว่านอกจากพ่อค้าชาวนั้น ๆ มีเจตนาทุจริตในกรณีกอง
 การซึ่งบาง อย่างจะทำข่าวคุณภาพของตัวที่บอกว่าจะส่งไปขายข่าว แต่แอบส่งตนข่าวบาง ก็
 พยายามที่จะยกเบียดเจ้าหน้าที่เขาอะไร เขาต่าง ๆ เหล่านี้ต่างหาก แล้วว่าเข้าไปโดยทุจริต
 แล้วข้าพเจ้ายืนยันไม่เห็นว่าเป็นอย่างไรที่จะออกไปเสียส่วนกลางอีกต่อไปเมื่อท่านเปิด
 ให้อิสระอย่างนี้แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล พวกผมเองก็จะทำสิ่ง
 ทั่วกับทุกสิ่ง ๆ และชกกล่าวทั่ว ๆ ข้าพเจ้ายืนยันที่จะชี้แจงให้ประชาชนทราบทั่ว ๆ ว่าหากมี
 ความจำเป็นต้องเสียอย่างใดในข้อที่ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้คำรับรอง เหล่านี้และพวกนี้จะต้องเป็นอา
 โทสส่วนและพร้อมที่จะแก้ไขและป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่กันและกัน ขอเรียนว่าในชั้นนี้
 ข้าพเจ้าเชื่อใจว่าท่านคงจะหายไปแล้ว เอาเงินแต่เพียงนั้นเป็นกลางนี้ ก็ก็เป็นสิ่งที่มีขึ้นเป็นขึ้น
 และเมื่อขึ้นเมื่อแล้วข้าพเจ้าจะแก้ไข เพราะมีเวลาน้อยแล้วเสียมาเป็นบรรทัดฐานก็ไปรู้
 จะไปรู้ที่ใหม่ ส่วนการช่วยเหลือชาวนาในเรื่องการผูกขาดการค้าขายนี้สิ่งนี้เป็นที่ยุติแล้วจึง
 ก็เขามาแน่นอนแล้ว ที่ว่าเรา ประเทศว่าเป็นประเทศอิสระส่วนมากก็เป็นชาวนา เมื่อถึงจุด
 เก็บเกี่ยวยอมเป็นโอกาสของชนกลางในทางที่จะการค้าขายในเมื่อชาวนาเป็นระดับหรือฐานะ
 ต่ำ เพราะฉะนั้นการที่จะแก้ไขโดยทางนี้เห็นเราจะแก้ไขโดยการเข้าไปช่วยเหลืออย่างเต็มที่
 นั้นก็ตั้งใจเงินเป็นจำนวนมาก ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าเราประเทศ
 ไทย รัฐบาลมีงบประมาณและมีรายได้จำกัด ครั้นเราจะขึ้นภาษีมากนักท่านก็มักจะตั้งกระทู้
 ทั้งข้อประเด็มนำรัฐบาลว่าอย่าแก้ภาษีตอนชนหน้านักเลย ราษฎรจะตายอยู่แล้ว ผมก็ไม่

รัฐจะไปเอารายได้อื่นไหนมาช่วยเหลือ เพราะว่านี่เป็นเงินรายได้อื่นที่จะเอามาช่วยเหลือก็คงเป็นราย
 ใต้ของรัฐบาลที่หาขึ้น แต่เรื่องนี้รัฐบาลก็ถือว่าเป็นหลักใหญ่ในการที่จะยกโทษ โทษที่ว่าประหารหนึ่ง
 ราวก็ทำตามการสนทรมันอยู่แล้ว ประการที่สอง ผมคิดว่าควรส่งเสริมปริมาณรายได้อื่นช่วยให้อเมริกา
 ยากีพรายได้อื่นนอกจากนั้นอย่างเงี้ยวเข้าเพิ่มเติมแล้วทำให้ฐานะเข้าพอจะสมบูรณ์ได้บ้างไปบ้าง
 ที่ไม่เกี่ยวกับเงินกันไม่ให้เป็นผลทางอีกทางหนึ่งที่จะช่วยเขาได้ และนอกจากนี้ไปละทิ้งกอง
 รัฐบาลมีใจไม่พอใจเห็นทุกข้อมันอยู่เหมือนกัน ถ้าสิ่งเราจากอยู่ที่ตรงกลางอย่างเงี้ยว เพราะว่า
 เราจะหาเงินสักจำนวนหนึ่งมาบำรุงฐานะเศรษฐกิจของชาวมาเลเซียเป็นอนาคตของชาวมาเลเซีย
 เพื่อการเดาที่สิ้นเหลือดีให้แก่ชาวมาเลเซีย อาจจะเกิดประโยชน์แก่ชาวมาเลเซียที่ด้อยกว่าที่
 อยู่นั้นมา แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ และเป็นเรื่องดีของการรายละเอียด เราถ้าสู้กับเขาด้วย
 ถ้าไปถอยลงบ้างแล้วจะชี้แจงให้ทราบภายหลัง

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) : ขอสั่งเจ้าชายรัตนวงษ์เล็กน้อย สมัยที่ดำรง
 ชื่อว่าขอถามว่าที่ตามตอบว่าท่านไปช่วยเหลือเจ้าหน้าที่มาช่วยชาวไทยไปช่วยกันแล้วไปเสียเจ้าหน้าที่
 นั้น เวลาที่เจ้าหน้าที่มาช่วยนั้นไปผลกำไรจากทุนหรือลงทุนไปแล้วแล้วไป ไปเงินมาแต่ไร จะ
 ขาดออกไปหรือว่าจะเลิก เพราะว่าไปให้มาช่วยแล้วเราซื้อแรงแล้วไปช่วยผู้เพื่อให้ประชาชนใน
 ของถูก อันนี้ขอถามว่าจะทำต่อไปหรือจะเลิกและที่ไปกำไรจากทุนอย่างไร

ข้อต่อไป ขอบอกว่าตามที่ตามบอกว่ามันไม่หลักฐานในการเสียผลประโยชน์ ๕๐ บาทนั้น
 มันเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องเริ่มให้ทราบว่า ถ้าหากว่าเขาไม่มีคนทำ เขาก็จะไม่ขาย อันนี้ก็
 ขอให้เป็นเรื่องของทางรัฐมนตรีที่จะไปศึกษากว่าถ้าเขาในช่วยอย่าเขากับด้วยกัน ถ้าเขาเลิก
 เป็นสิ้นหนหรือเป็นสิ้นน้ำใจขึ้น ถ้าอบรมจะเป็นคนใดก็ตาม ผมไม่คิดว่ากระทรวงเศรษฐกิจ
 กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการช่างนั้นแล้วจะเป็นการงดให้กรมใดกระทรวงใดที่เกี่ยวกับให้ความ
 สะดวกพอกันหรือสะดวกแก่ผู้ที่จะเอาตัวออกต่างประเพณีที่ได้โดยไปเสียอะไรที่ไปมาทาง
 แล้วก็จะไปกระโยชน์มาก

๓

สถาบันทนาย ๘/๘๘ ส.

๒๕๖๓ ๒๒ ๑๑/๖

ขอไป ก็คือว่าการที่จะหาเงินเลี้ยงชีพแล้วหาเงินมาทำอะไรก็แล้วแต่

ถึงโครงการใหญ่ขึ้น

ข้าพเจ้าขอถามว่า บัดนี้ท่านใดทราบสถิติหนี้สินของชาวมาแต่จะจังหวัดหรืออยู่ภายนอกเพียงใดแล้วหรือยัง

พลตรี สิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ข้าพเจ้าขอชี้แจงถึงข้อไปนี้ เรื่องการค้าข้าวภายใน ที่ช่วย-รักษานั้น ตั้งแต่เริ่มกระทรวงช่วยก็ช่วยราชการภายในจังหวัดพระนครนี้ ใช้จ่ายข้าวไปประมาณ ๕๗,๗๐๐ กระสอบเศษ ในการช่วยไปให้ ข้าพเจ้าขอประทานโทษที่ไม่ได้นำตัวเลขมาในเรื่องขาดทุนและกำไร ในการช่วยเป็นงานนี้ เรากำลังทำเป็นงานต่อไป แต่ราคาขายนั้น เราขายในราคาที่เป็นสมควร เพราะว่าองค์การคลังสินค้ามีเวลาไม่กี่จกตั้งวาง สกตตนเองขึ้นในจุดต่างๆ ในภาคอีสาน เพราะฉะนั้นการซื้อข้าวจากภาคอื่นก็ใช้ของเองและขนมาเอง ต้นทุนก็ถูกหมดเลย เพราะฉะนั้นการช่วยนั้นจึงไม่ได้อยู่หวังกำไรเป็นหลักเกณฑ์ มุ่งหวังแต่จะทยอยระกัราคาได้ให้อยู่ในระดับปกติเพื่อช่วยเหลือฐานะของประชาชน

ในประการที่ ๒. ท่านพูดถึงเรื่อง เบี้ยขายรายตรงนั้น ข้าพเจ้ายินดีรับฟัง และข้าพเจ้าก็กล่าวการสำคัญหรือการสำคัญนั้น เรามีกฎหมายเป็นเครื่องวินิจฉัย ความจริงย่อมหาความจริงไปไม่ผิด เพราะฉะนั้นการจะกล่าวหาสิ่งใดกับผู้อื่น ถ้าจะเป็นการกล่าวหาที่ผิดที่ไม่มีหลักฐานและไม่มีการพิสูจน์แล้ว ก็เป็นการยากที่เราจะไปจับตัวเขามาลงโทษ แต่อย่างไรก็ตามบ้านเมืองยังมีกฎหมายอยู่ ถ้าท่านมีหลักฐานประการใด ใครเสียหายอย่างไร แล้วเสนอมายังข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายินดีเสมอที่จะ รับพิจารณาและจัดการโดยไม่มีเห็นแก่หน้าบุคคลใด ๆ และยินดีเสมอว่า จุดใดที่เป็นจุดทำให้พ่อค้าต้องเสีย เบี้ยขายรายตรง เราจะไปปรับปรุงจุดนั้น ๆ ในบรรดูล่วงไปท้ายนี้

ประการที่ ๓. ในเรื่องการช่วยเหลือชาวนา ท่านถามถึงสถิติหนี้สินของชาวนานี้ ข้าพเจ้าจำได้ว่า จะเห็นกระทรวงเกษตรหรือกระทรวงมหาดไทยไม่ทราบ ได้เคยสำรวจหนี้สินของชาวนามาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ของขบถประเทศไทยในที่นี้ไม่ได้ทราบว่าจะชำระและเสียเงินกินไปถึงแค่ไหน เพราะหัวข้อกระตุถามมีไว้กล่าวภายในถึงแต่หนี้สินที่ไม่ได้นำตัวเลขมา ก็ต้องขอประทานโทษด้วย

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันที่ของกระประชุมควรแก้ไข
 ท่านรัฐมนตรีได้เสนอข้อดีที่มากมายเรื่องขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุม รัฐบาลขอเสนอข้อดี
 ความเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมโดยขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้พิการมาก
 และร่างพระราชบัญญัติองค์การท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
 แล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ เป็นลำดับก่อนวาระอื่น ๆ

นายเชิด จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะพบเหตุการณ์อย่างนี้ แล้วก็
 พบจริง ๆ กฎหมายของฝ่ายค้านเห็นจะเตะถ่วงไปกระทั่งจนเกิดสมัยประชุมอย่างไม่มีปัญหาใด ๆ
 ความจริงการที่จะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนั้น ถ้ามีเหตุการณ์จริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่อยาก
 จะชักช้า เช่นพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้พิการมากจะประกาศใช้ในปี ๒๕๐๐ ก็อยู่อีกตั้งหลาย
 เดือน.....

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นคุณเชิด ๆ เป็นสิทธิของทาง
 รัฐบาลที่จะเสนอขอเปลี่ยนแปลงถ้าหากว่าสภาไม่อนุมัติ เมื่อคุณไม่เห็นด้วย จะว่าอย่างไรก็ไม่

นายเชิด จิราภรณ์ (พิจิตร) : ก็ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่เสนอเปลี่ยน
 ระเบียบวาระ ปกติแล้ว เรื่องสิทธิใด ๆ นะ เมื่อสิทธิที่มอบกระทำได้ แต่ว่าจะสมควรกระทำ
 ประการใดนั้น ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลน่าจะคำนึงดูว่า งานของสภานี้คืออะไรอย่างไร การที่จะใช้
 สิทธินั้น ถ้าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของบุคคลอื่น ตามกฎหมายไว้กว่า
 ใช้สิทธิเกินส่วน ก็เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะใช้ และโดยเหตุผลที่แถลงมา ก็ว่ามีความจำเป็นอันรีบด่วน
 ที่จะกระทำเช่นนั้น ก็ไม่เห็นด้วยอะไร กฎหมายสงเคราะห์ผู้พิการมากก็จะประกาศใช้ในปี ๒๕๐๐
 และร่างกฎหมายท่าเรือก็เช่นเดียวกัน ก็ไม่เห็นมีเรื่องอันอะไรที่จะต่างเหตุผลใดในการที่จะใช้
 สิทธิใด ๆ และคำนึงถึงว่าอย่างไรเสียก็เป็นผลสำเร็จเห็น ข้าพเจ้าก็อยากขอให้สงเคราะห์ท่าน
 สมาชิกผู้เป็นรพ.ทั้งหลายว่า ให้คำนึงถึงเหตุผลและความสมควรแล้ว ไปเช่นนั้นแล้วสวดกันก็
 ไม่มีความหมายอะไร ตอนเช้าเดชาธิการ ๆ ก็ไปค้นผ่านคำให้ขึ้นมาประชุม มาแล้วถามเคยมี

มากกระหึ่ม—ทุกสิ่งทุกอย่างในภาวะที่ข้าพเจ้าพูดเสนอจะหมดความไปได้แล้ว อย่างนี้หรือระบบประชา
ชิปไทยของเรา กระตุกถามก็ดี กฎหมายก็ดี ทางสภาเราไม่ได้ให้ความเห็นอะไรแก่.....

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในขณะนี้อาจจะให้เห็นแก่เพียงว่า คุณมี
ความเห็นว่าจะไม่ควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระใหม่ ขอให้เสนออย่างนี้เพื่อให้พวกข้า

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ไม่ควรเปลี่ยน ก็เพราะว่าความขัดแย้งในการประชุม
สภานั้นกว้างสำหรับอยู่แล้วว่า เรื่องที่ค้างการพิจารณาจากคราวก่อน ก็กฎหมายของรัฐบาล
ฉบับหนึ่ง แล้วมีกฎหมายของฝ่ายค้านอีกฉบับหนึ่งอยู่เป็นอันขัดแย้งแล้วก็จะมาเปลี่ยนเช่นนี้ก็ไม่มี
เหตุผลอะไร สิ่งใดที่มีเป็นไปตามลำดับก็ให้มันเป็นไปตามลำดับ การใช้สิทธิหรือเกินกว่าสิทธิ
พิเศษที่ไรก็ไม่ยอม ๆ นึก มันทำให้เกิดความเสื่อมถาขึ้น ก็มาจะโต้ตั้งคำที่แรงของรัฐบาล
คือไม่ว่า มีความจำเป็นอย่างไรนอกจากที่อ้างมาในนี้ แล้วกฎหมายของฝ่ายค้าน กฎหมายของ
รัฐบาลที่มีอยู่ไม่มีความหมายอย่างนั้นหรือ จะให้ไปเสร็จเมื่อไร เวลาไม่ครบของสัประชุมก็ยกย่าว่า
อย่างนั้นอย่างนี้เลย ข้าพเจ้าว่าหลายครั้งแล้ว ให้พวกข้าพเจ้ามาประชุม และเรื่องราวของ
ข้าพเจ้าถูกเป็นเคยจากสภา ไม่เอาใจใส่ที่จะถ่วงไปเรื่อย อย่างนี้หรือจะให้เราทำงานร่วมกับ
ใครอย่างไร ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการที่จะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ขอให้พิจารณาไป
ความระเบียบวาระที่สภาได้เสนอมาน

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครรับรอง คุณรับรองว่าคุณจะเสนอไม่
ยอมให้เปลี่ยนแปลงใหม่ ใครรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะไต่ถามมติที่ประชุมนี้.....

นายพันตำรวจเอก พิธีร์ นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : คือผมอยากจะขอว่า
ท่านประธาน ๆ อย่างนี้จึงถามมติ เพราะว่าให้ฟังฝ่ายรัฐบาลก็อ้างว่าเพราะอะไรจึงได้เสนอมติ
ขึ้นมา และผมก็เป็นฝ่ายรัฐบาล.....

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลก็ได้เสนอมาแล้ว

นายพันตำรวจเอก พิชัย นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ถูกแล้ว แต่ว่าให้ฝ่าย
รัฐบาลได้ชี้แจง เขาว่ามาอย่างนั้น ผมคิดว่าผมมีเหตุผลพอที่จะชี้แจง

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าเป็นคนดำเนินการประชุมของ
สภาฯ ต้องการรักษาระเบียบแบบแผนและเวลาของสภาให้เป็นประโยชน์ เมื่อได้ข้ออภิปรายทั้ง
๒ ฝ่ายแล้ว ก็ท่านเห็นทางไหนดีกว่าไป

นายพันตำรวจเอก พิชัย นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : พังอีกฝ่ายหนึ่งโดย
เป็นแค่เพียงผู้ตีความเท่านั้นเองท่านประธาน ฯ ครับ ท่านประธาน ฯ ไปรพรั้งสักนิด...

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านนั่งก่อน

นายพันตำรวจเอก พิชัย นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เอ้าได้

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม้ฝ่ายรัฐบาลที่จะต้องชี้แจงอีกเลย
ก็ขอเชิญของที่ประชุมเดี๋ยวนี้ เสร็จ ท่านจะอภิปราย

นายพันตำรวจเอก พิชัย นิลวัชฌานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมเป็นฝ่ายรัฐบาล
ได้ฟังฝ่ายค้านกล่าวหาว่าช่วงชิง คบ่างนี้แล้วถ้าไม่ให้ฝ่ายกระผมตั้งเป็นฝ่ายรัฐบาลชี้แจง
บ้าง ทวดกระผมก็เสียใจแทนตัวเอง เพราะฉะนั้นไปรพรั้งดูว่า ฝ่ายรัฐบาลไม้ได้ช่วงชิงในข้อ
ที่ว่าผู้ตีความแล้วจะไม่เอามาพิจารณา ตรงที่ข้าพเจ้าที่เราเอาเรื่องไปพิจารณาเห็น ท่านประ-
ธาน ฯ ก็คงทราบว่า ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยที่ไม่ใช่ เราเอาสงเคราะห์
เราต้องเอาเงินมาสงเคราะห์กัน เมื่อเป็นอย่างนี้งบประมาณเราต้องเตรียมว่า เราจะทาง-
ประมาณจากไหนมา กระทรวงการคลังจะต้องคิด แล้วทำงานในทางปฏิบัติก็ต้องทำ เพราะ-
ฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่รับดำเนินการเรื่องนี้เสียใจก่อนแล้ว ถ้าหากว่าเอาอย่างท่านฝ่ายค้านว่า
เรื่องของเราที่ไม่อาจจะแน่ใจว่าพระราชบัญญัตินี้จะคลอดทุกปีได้ เพราะฉะนั้นเบื้องต้นเราใช้ทั้ง
ความมั่นใจใจไว้กับมือสภาผู้แทนราษฎร ๒ และวาระ ๓ กระผมขอชี้แจงอย่างนี้

✓

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กฎหมาย นั้นได้พิจารณาแล้ว
 ระเบียบวาระในชั้นหลักการอภิปรายกันตลอดไปแล้ว เป็นแต่เพียงเปลี่ยนระเบียบวาระ
 ขึ้นมาพิจารณาใหม่ ที่นี้ทางฝ่ายค้านเห็นว่าไม่ควรจะเปลี่ยน เพราะว่ากฎหมายขึ้น
 ควรจะได้รับการพิจารณาอีกก่อน นั้นเป็นสิทธิของฝ่ายค้าน ที่ท่านหว่าฝ่ายค้านเขาค่ารัฐ-
 บาลอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็พิงขู ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ค่า ถ้าไม่ได้ เขาว่าของเขาคงต้องแล้ว แต่
 แคว้นคงมีความเห็นมันไม่ใช่เรื่องค่า เพราะฉะนั้นเมื่อทางรัฐบาลข้าพเจ้ามองดู
 ไม่เห็นท่านผู้ใดมีความปรารถนาจะตั้งแง่อะไร ก็เพราะว่าเรื่องกฎหมายนี้ได้พิจารณาแล้ว
 ข้าพเจ้าจึงยอมตีในที่ประชุม ยากจะยอมตีในที่ประชุมที่ว่า ผู้ใดเห็นไม่ยอมที่จะให้เปลี่ยน
 ระเบียบวาระ ตามที่ท่านรัฐมนตรีเสนอมา ไปรทกบอีกชั้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระ
 ตามที่รัฐมนตรีเสนอมา ไปรทกบอีกชั้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนข้างมากก็ยอมให้เปลี่ยน
 ระเบียบวาระได้

ต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้พิการมาก พ.ศ. ๒๔... วาระ
 ที่ ๒ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(ส่วนา)

ที่ ๑๑๓๖/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมด้วย

บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ • ชุด

ความที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายทองถิ่น สุขมาร์ค
๒. พลเอกเอกา เต็มยศ บริรักษ์บุษกิจ
๓. ชูวิเศษ รุ่งการ
๔. นายสาคร กรณานนท์
๕. นายเหลื่อม สัมพันธ์กุล
๖. นายอนันต์ พงษ์สัมพันธ์
๗. หลวงอรุณพรพิศาล

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกพลเอกเอกา เต็มยศ บริรักษ์บุษกิจ เป็นประธานกรรมาธิการ และนายทองถิ่น สุขมาร์ค เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจัดพิมพ์ร่างเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลเอกเอกา เต็มยศ บริรักษ์บุษกิจ

(เอกา เต็มยศ บริรักษ์บุษกิจ)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาที่ถูกต้อง.

[Handwritten signature]

วิภาณี พิมพ์.

[Handwritten signature] หาน.

มติที่ว่าการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ไม่สุจริตมาก พ.ศ. ๒๔๙...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ไม่สุจริตมาก พ.ศ. ๒๔๙... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างนี้ มีมติไม่ให้ความเห็น จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้ -

๑. คณะกรรมการได้เลือกพลเอกเกา เป็นอธิบดี และมีนายสุภะกรกิจ เป็นประธานกรรมการ และนายทองสืบ สุขยารัตน์ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแผน กิจ นายถวิลศักดิ์ อดุลย์นิเทศ
๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้อยู่แปรพักตร์ ๑ คน คือ นายเฉลียวกร เป็นนายสงฆ์สาบ
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้ -

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่ได้อยู่แปรพักตร์	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑ - ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีอยู่แปรพักตร์	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่ได้อยู่แปรพักตร์	"
<u>มาตรา ๖</u>	มีอยู่แปรพักตร์	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘ - ๙</u>	ไม่ได้อยู่แปรพักตร์	"
<u>มาตรา ๑๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒ ทวิ</u>	คณะกรรมการเห็นเป็นใหญ่	
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่ได้อยู่แปรพักตร์	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรพักตร์ มีดังต่อไปนี้

<u>มาตรา ๓</u>	นายเฉลียวกร เป็นนายสงฆ์สาบ ขอแปรพักตร์ไว้
คณะกรรมการได้แก้ไขให้แล้ว
<u>มาตรา ๔</u>	นายเฉลียวกร เป็นนายสงฆ์สาบ ขอแปรพักตร์ไว้
คณะกรรมการได้ชี้แจง แล้วอยู่แปรพักตร์
พอใจ

มาตรา ๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอลบประวัติไว้" กรรมการ
การได้ซึ่งแจ้งแล้ว ผู้ประตักตักใจ

มาตรา ๗

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอลบประวัติไว้
กรรมการการได้ซึ่งแจ้งแล้ว ผู้ประตักตักใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๖
นั้นที่สภาได้วางแล้ว.

นายทองส้ม สุกumarัก

(นายทองส้ม สุกumarัก)

เลขาธิการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรที่กฎกระทรวงกำหนดการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ "ผู้สูงอายุ" หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยและเป็นผู้ที่อยู่ในอุปการะแล้วแต่ไม่

มีรายได้เพียงพอ "บุตร" หมายความว่า บุตร โดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกับผู้สูงอายุ และอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ ... ของปีที่ให้แล้วผล และถึงมีใ้แก่การสมรส

"รายได้ของครอบครัว" หมายความว่า รายได้ของสมาชิกในครัวเรือนและผู้สูงอายุในอุปการะที่ได้รับในลักษณะหนึ่งหรือสองอย่างรวมกันแล้ว

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แต่งตั้งให้เป็นปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ"

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้มีบุตรยากคนละหนึ่ง ประกอบด้วย
อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการคลัง วัฒน
กรมการช่างอุตสาหกรรม วัฒนกรมการช่างวิชาธิการ และผู้อำนวยการกรมการค้าไทย เป็นกรรมการ
ให้ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการหนึ่งคน

มาตรา ๕ ผู้มีบุตรยากและมีรายได้ไม่เกินกว่าอัตราที่กำหนดในบัญชี มีสิทธิใน
ค่าชดเชยเงินสงเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้โดยไม่มีเงื่อนไข

- (๑) มีบุตรจำนวนหนึ่งคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละ
แปดร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งร้อยสี่สิบบาท
- (๒) มีบุตรจำนวนหนึ่งคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละ
หนึ่งพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสองร้อยบาท
- (๓) มีบุตรจำนวนหนึ่งคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละ
หนึ่งพันสามร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสองร้อยแปดสิบบาท
- (๔) มีบุตรจำนวนแปดคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละ
หนึ่งพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสามร้อยหกสิบบาท
- (๕) มีบุตรจำนวนเก้าคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละ
สองพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสี่ร้อยสี่สิบบาท
- (๖) มีบุตรจำนวนสิบคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละ
สองพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินห้าร้อยสี่สิบบาท
- (๗) มีบุตรจำนวนสิบเอ็ดคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่า
เดือนละสามพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหกพันบาท
- (๘) มีบุตรจำนวนสิบสองคนขึ้นไป และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่า
เดือนละสามพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหกพันแปดสิบบาท

มาตรา ๖ ผู้มีบุตรอยู่ในอุปการะทั้งแก่สีกน และมีรายได้ของครอบครัวไม่เกิน
กว่าเกณฑ์ที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ (๑) หรือผู้มีบุตรซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับเงินสงเคราะห์ตาม
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ถ้ามีบุตรเกิดขึ้นใหม่ในใด และมีบุตรนั้นยังมีชีวิตอยู่จนถึงวันที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งรายเงินสงเคราะห์ ให้มีสิทธิเป็นค่าชดเชยที่ได้รับเงินสงเคราะห์เฉพาะ
ปีนั้นเพิ่มอีกได้ ดังนี้

- (๑) ถ้ามีบุตรเกิดขึ้นใหม่ ให้ได้รับเงินสงเคราะห์เพิ่มอีกสิบบาท ต่อบุตรที่เกิดขึ้น
ใหม่หนึ่งคน

(สำเนา)

ที่ ๑๑๒๐/๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕...

พร้อมด้วยบัญชีการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ไปประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายจितตะเสน ไชยบาล
- ๒. พลเอก หลวงชาติภักดี
- ๓. นายเนติจ สิวะทัต
- ๔. นายสินธุ์ อินทวงศ์
- ๕. นายสรรเสริญ อินทรบุตร
- ๖. นายสุวิรัช พิเศษเศรษฐ
- ๗. หลวงอรุณพรพิศาล

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกนายจ เป็นประธานกรรมาธิการ และนายสุวิรัช พิเศษเศรษฐ เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจัดไว้แนบเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลเอก หลวงชาติภักดี

(หลวงชาติภักดี)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถึงผู้เกี่ยวข้อง.

ร.อ.อ.อ.

หลวง/อ.อ.อ.
อ.อ.อ.อ.

(๒) ถ้ามีบุตรแฝดสองคน ให้ได้รับเงินสงเคราะห์สงเคราะห์ตาม "บุตร
แฝดคนใดตายเสียก่อนถึง วันส่งจำม เงินสงเคราะห์ให้คนเงินจ่ายสงตั้งหนึ่ง

(๓) ถ้ามีบุตรแฝดสามคนขึ้นไป ให้ได้รับเงินสงเคราะห์สงเคราะห์ตาม "บุตร
บุตรแฝดคนใดตาย เสียก่อนถึง วันส่งจำม เงินสงเคราะห์ให้คนเงินจ่ายสงตั้งตามเป็น
เงินคนละสองร้อยบาท

มาตรา ๗ การรับเงินสงเคราะห์ ให้ทำโดยเป็นตงขึ้นกับงานจ้างงานที่
ตามแบบ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่สามีได้รับบาดเจ็บหรือทุพพลภาพในสมัย เป็นคู่สมรสแต่ก่อน ให้
ถ้าสามีรับบาดเจ็บก่อน ให้ฝ่ายที่เลี้ยงบุตร เป็นคู่สมรสก่อน ส่วนสามีที่รับบาดเจ็บภายหลัง
ฝ่ายหนึ่งตาย ให้ฝ่ายที่ยังมีชีวิตและยังเลี้ยงบุตรอยู่ เป็นคู่สมรส

มาตรา ๘ การรับเงินสงเคราะห์ ให้รับได้ ถ้ามีเงินค่าตายใน
ระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าเป็นค่าหมั้นที่ ได้รับเงินสงเคราะห์ สงเคราะห์นั้น

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาตัดสินคดีการจ่าย เงิน
สงเคราะห์ผู้ที่มีบุตร มากประจำปี และกำหนดค่าไม่จ่ายในการรับเงินงานจากเงินสงเคราะห์
ประจำปีได้

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินสงเคราะห์ประจำปีแก่ผู้ที่มีบุตร เกิดขึ้นใหม่ตาม

มาตรา ๖ ให้พิจารณาจ่ายแก่ผู้เป็นภรรยาของสามี ด้วยวิธีสงเคราะห์สงเคราะห์
รับค่าตาย

มาตรา ๑๑ ถ้าคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณา วิธีใช้สิทธิกำหนดคดีการ
จ่ายเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๕ ให้เสร็จภายใน สิบวันจากเวลาที่ให้ในการสงเคราะห์
นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่าย เงินสงเคราะห์ตามเกณฑ์อัตราสูงสุด ซึ่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕

มาตรา ๑๒ วิธี เงินสงเคราะห์สงเคราะห์สงเคราะห์สงเคราะห์
การเลี้ยงดูที่ควรตามประมวลกฎหมาย

มาตรา ๑๓ ผู้ซึ่งผู้ใดสงเคราะห์สงเคราะห์สงเคราะห์สงเคราะห์
ไทยปรับโทษ สิบสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้พระราชบัญญัติตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
และออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงฉบับนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับไว้.

.....

.....

สุรพล วัฒน
ปลัดท. ทาน

๖๗

(ประธานสภานิติบัญญัติและรองประธานสภานิติบัญญัติ • ใจกล้ำ
ขึ้นบัลลังก์ คำเป็นการประชุมต่อไป)

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภานิติบัญญัติ : กรรมการจะมีอะไรขึ้นหรือไม่

หลวงอรุณพิบูลย์ : คณะกรรมการไม่มีอะไรขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติ : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภานิติบัญญัติ : ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ไม่ครบ

พ.ศ. ๒๔... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ทวิ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติ : เป็นการเสร็จการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป

เป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น

สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

ไม่สมควรยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *19/11/55*

ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสภานิติบัญญัติ

ประธานสภานิติบัญญัติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรจะประกาศ

ใช้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำเรื่องแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔...

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒ สภากรรมการ

เข้าประจำที่ได้

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...))

พ.ศ. ๒๕...

ตามที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์จังหวัดบุรีรัมย์ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ใจพิจรณา และตั้งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาได้ มีมติได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาข้างต่อไป

๑. คณะกรรมการได้เลือก พลเอก หลวงสุชาสีนักรบ เป็นประธานกรรมการ และ นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ เป็นเลขานุการกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ไปแจ้งแผน มีด พลเอก หลวง

สุชาสีนักรบ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผลปฏิบัติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาข้างต่อไป

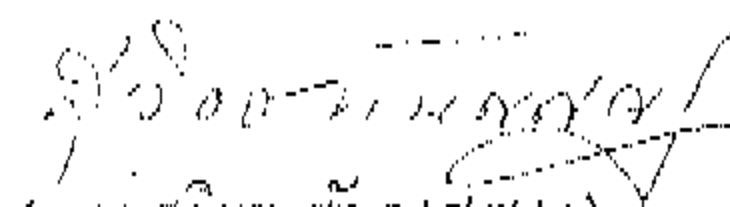
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่ได้นำมาใช้

ถ้าปรากฏ "

มาตรา ๑ - ๑๒ "

๕. ข้อเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีมติไม่ให้นำมาใช้

พร้อมกันนี้จึงปิดประชุมแล้ว.

(นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ)
เลขานุการ.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...)
พ.ศ. ๒๕....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือแห่งประเทศไทย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

"สถานบริเวณ" หมายความว่า เขตซึ่งอยู่ในความควบคุม และการบำรุงรักษาของการทำเรือแห่งประเทศไทย ทั้งทางบกและทางน้ำ"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุม ปกป้อง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการทำเรือและการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ และการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ"

/มาตรา ๕

มาตรา ๕ ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติ
การค้าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔

"มาตรา ๕ ตรี อาณาบริเวณใดกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และ ให้
แผนที่แสดงอาณาบริเวณทางเรือของกฤษฎีกาดังกล่าว แยกกันไว้ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของ
พระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๖ ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น (๖) (๗) และ (๘) แห่งมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติการค้าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔

- "(๖) ชุกฉลากและค่าธรรมเนียมภายในอาณาบริเวณ
- (๗) ความสูง ปริมาณ และทิศทางสละของและความปลอดภัยแก่กิจการ
ท่าเรือและท่าเรือภายในอาณาบริเวณ
- (๘) กำหนดอัตราค่าการะต่าง ๆ ภายในอาณาบริเวณ"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการค้าเรือ
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๗ ในการค้าเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากค่าธรรมเนียม
ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร และให้ได้รับการยกเว้นจากค่าธรรมเนียมภาษีอากรที่คิด
ธรรมเนียมโดย ๆ ตามกฎหมายอื่นบรรดาที่เรียกเก็บสำหรับอากรและค่าธรรมเนียมของ
แห่งประเทศไทยนอกจากอากรและที่ขึ้นให้เข้า"

มาตรา ๘ ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการค้า
เรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔

"มาตรา ๗ ตรี ในการค้าเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากค่าธรรมเนียม
ค่าบริการธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร"

มาตรา ๙ ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ตรี แห่งพระราชบัญญัติการค้า
เรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔

"มาตรา ๗ ตรี กึ่งชั่วโมงหรือห้านาทีของเวลาเรือแห่งประเทศไทยไม่ว่าจะ
ได้ให้เข้าก่อนหรือหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาในบังคับ เมื่อจะต้องการใช้ในกิจการของ
การค้าเรือแห่งประเทศไทย ให้ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการลง
ค่าเช่าในภาวะคับขัน"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการค้าเรือแห่ง
ประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรมการขนส่งการค้าเรือแห่งประเทศไทยขึ้นโดยเหตุแห่ง
ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน กรรมการอื่นไม่เกินยี่สิบคน แต่ไม่เป็นสิบคน ซึ่ง
อาจมอบจะตั้ง เป็นผู้มีความรู้และจัก เจ็บ เกี่ยวกับการค้าเรือหนึ่งคน นอก ให้การพิจารณา
เศรษฐกิจหรือการคลังหนึ่งคน"

ในคณะรัฐมนตรี เป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้กำหนดยกเว้นเป็นกรรมการช่วยก็ได้
ในคณะกรรมการนี้ มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดย

ทั่วไปซึ่งกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๕) กำหนดอัตราค่าการระวาง ๆ ภายในอาณาบริเวณ อัตราค่าการระ
วางเรือท่าเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย และคง
อยู่ภายในอัตราขั้นสูงและขั้นต่ำที่คณะรัฐมนตรีกำหนด"

มาตรา ๓๖ ให้ใช้ความต่อไปนี้ทั้งหมด ๖ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๕
และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

"หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุม
ปรับปรุง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการท่าเรือและการเดินเรือภายใน
อาณาบริเวณ มีความผิดถึงระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๐ ความผิดตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ โทษถึงงานสอบสวน
มีอำนาจเตรียมให้ขโมยได้"

.....
.....

สมศรี พ.
.....

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะตั้งบ้างหรือไม่

นายสุวิทย์ พันธ์เศรษฐ กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะตั้ง
เพิ่มเติม นอกจากร่างที่ได้เสนอไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... ^{ชื่อร่างพระราชบัญญัติ} / ^{ตัวแปร} ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗

มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว
ต่อไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
ประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นที่เห็นว่าที่ประชุมได้เห็นสมควรจะประกาศ
ใช้ได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไป พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญได้

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

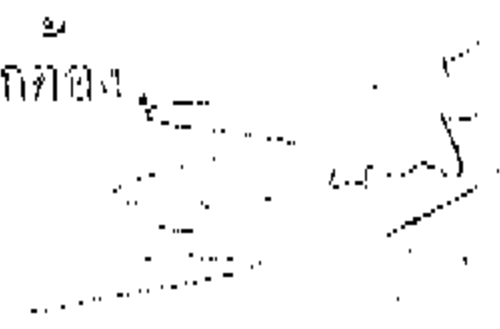
หลักการ

จัดตั้งสำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ

เหตุผล

ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ เพื่อทดแทนอำนาจ
และหน้าที่ของสภาวิจัยแห่งชาติ ตลอดจนแผนบูรณาการแล้วนั้น จำเป็นที่จะต้องจัดตั้งสำนักงาน
สำหรับสภาดังกล่าว เพื่อควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการของสภา โดยให้ฐานะ
เป็นทบวงการ เมืองอิสระ อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง

นายถาวร เจริญวารุ

รัฐมนตรี

กระทรวงมหาดไทย

(โปรดผลิต)

ไม่ได้เอาใจใส่ ไม่ได้ดูแลใหม่กับเกิดประสิทธิภาพหรือเกิดผลอย่างใด วิธีทำงานอย่างนี้ข้าพเจ้าก็
เห็นว่ามีแต่จะเลอะเทอะกันถึงขั้นไปใหญ่ จริงอยู่เรื่องสภาวิจัยนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้อง
ควรจะทำแต่ในขณะนี้ แต่ในขณะนี้ที่จวนจะสิ้นอายุรัฐบาลไปแล้ว การที่จะทำอะไรอย่าง
ไรควรจะเป็นเรื่องประสานงานเก่า ตรวจงานเก่า เร่งรัดงานเก่าให้เกิดผลดีเพื่อแสดงฝีมือ
ของรัฐบาลดีกว่าที่จะมาออกกฎหมายใหม่ ๆ เพื่อผูกพันไปในรัฐบาลต่อไป ซึ่งไม่แน่ว่า
รัฐบาลนี้จะได้เป็นต่อไปหรือท่านรัฐมนตรีขอให้นับขึ้นมา

นายพลตำรวจเอก เก้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : แน่

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ถ้าแก้ข้อข้อ หอนอกว่าผมไม่มีอะไรจะพูดเท่าไรโดย
นึกว่าไม่แนเสียอีก ถ้าไม่แนจะคิดว่าค่อนข้างมากหน่อยว่าออกกฎหมายล่วงหน้าไว้ แต่อย่างไร
ก็ตามปัญหาประเด็นแรกที่ข้าพเจ้าว่าควรจะได้รอดกฎหมายนี้ไว้ ยังไม่ควรรับหลักการในชั้นนี้
รอให้กฎหมายว่าด้วยสภาวิจัยแห่งชาติของสภาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ผ่านไปอีกก่อน

๗๒.๓๕ น.

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลาหูน) : กระผมคิดว่าในการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมฉบับนี้ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะเป็นรัฐบาลต่อไปแนหรือไม่แน
ไม่เป็นปัญหาสำคัญ แต่ที่เราพิจารณากฎหมายฉบับนี้เป็นกรณีที่เหมาะสมที่ประเทศชาติ
ควรจะรับไว้หรือไม่ กระผมคิดว่าอย่างน้อยก็ใครจะว่ารัฐบาลก็ตามเมื่อสภาเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้
ควรจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ สภาได้พูดยอมจะวินิจฉัยและควรรับหลักการ ท่านประธาน
ที่เคารพกระผมได้พูดทราบเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วที่สภาตัวเองรับหลักการร่าง
พระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ ได้รับหลักการไปแล้ว เวลาที่อยู่ในชั้นพิจารณาของกรรมาธิการ
วิสามัญซึ่งสภา^{แน}เองและคงไป อยู่ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วยหนึ่งก็
ใคร่ที่จะกราบเรียนให้สภาทราบว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติที่ใน
ชั้นกรรมาธิการซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

มีผู้แปรญัตติแต่เพียงรายเดียว คือท่านหัวหน้าพรรคเสรีประชาธิปไตย ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาได้เกียรติ
 สังกัดในพรรคนั้นได้มาอภิปรายคำนี้ กระผมใคร่จะกราบทูลเรียนว่า ในกรณีอภิปรายพิจารณาถึง
 ร่างพระราชบัญญัติสภาวิสามัญแห่งชาติ แม้แต่ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพพระบรมราชูปถัมภ์ก็ไป
 หยด ๆ ท่านก็บอกว่าเห็นด้วยที่ควรจะมีสภาวิสามัญแห่งชาติ และเห็นว่าประเทศไทยสมควรจะได้
 มีสภาวิสามัญแห่งชาติ เพื่อรวบรวมนักวิชาการทางวิทยาศาสตร์แขนงต่าง ๆ มาวิจัยเพื่อให้เกิด
 ประโยชน์ต่อประเทศไทย ซึ่งพรรคเสรีประชาธิปไตยที่ท่านได้สมาชิกวุฒิสภาได้สังกัดอยู่เห็นสมควรด้วย
 ขุดประการ เพราะฉะนั้นเมื่อได้ให้สภาวิสามัญแห่งชาติแล้ว บัดนี้รัฐบาลได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อจะหาที่ทำงาน หาที่ทำงานให้แก่สภาวิสามัญแห่งชาติ ท่าน
 ประชาชนที่เคารพ สภาวิสามัญแห่งชาติจะไม่ให้หรือ รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
 ทบวงกรมขึ้นมาเพื่อขอจะกำหนดว่าสภาวิสามัญแห่งชาตินี้ควรจะให้ขึ้นในสังกัดทบวงกรมของ
 กระทรวง ทบวงกรมใดจึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเพื่อให้สภาวิสามัญวิสามัญวิสามัญวิสามัญ
 จะขึ้นอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเสนอขอยกนามนี้ขึ้นมา กระผมคิดว่าเมื่อรับร่างหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติสภาวิสามัญแห่งชาติแล้วก็ควรจะมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียว
 กัน

นายถาวรย์ ศันติเวชกุล (นทรราชสีมา) : ความจริงท่านผู้แทนจังหวัดพิจิตรท่าน
 ไม่ได้ทำอะไรหรอก ท่านบอกว่าควรจะทำก่อนในวาระ ๒ - ๓ ของสภาวิสามัญฯ ไปก่อน
 ทีเดียว ๆ ว่าเราไม่เห็นอะไร ๆ ก็ทำงานไปล่วงหน้ามันไม่เหมาะสมและเป็นความจริงที่พรรคเสรี
 ประชาธิปไตยรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพราะเราบอกแล้วว่าเห็นด้วย เว้นไว้แต่
 ข้อแม้ว่าควรจะให้ใหญ่เขี้ยวชาญ ไม่มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเท่าที่เห็นเอง เพราะว่าไม่ได้ค้าน
 หรือเมื่อถึง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดต้องการอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้
 ที่ประชุมวิสามัญฯ จะสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
 หลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ห้ามผู้ใดไม่เป็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลตรี ประมาณ อภิเรณูสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : ขอส่งกรมวิชาการ วิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ เป็นที่พิจารณาร่างนี้

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะกรรมการวิชาการ วิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติที่กำลังพิจารณาอยู่ในเวลานี้ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติให้ส่งคณะกรรมการวิชาการ วิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ แปรญัติสภาพในทันที

พลตรี ประมาณ อภิเรณูสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : ขอเสนอให้แปรญัติสภาพใน ๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัติสภาพใน ๒ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้แปรญัติสภาพใน ๒ วัน เนื่องจากว่าเรา มีเรื่องที่จะต้องพิจารณาด้วยผู้ที่เกี่ยวข้องมาก เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะได้นำที่ประชุมในวันอังคารหน้าที่จะถึงนี้ เพิ่มขึ้นสักวันหนึ่ง คือวันอังคาร แล้วถึงวันพฤหัสบดี สำหรับการประชุมวันนี้เห็นสมควรแก่เวลานี้แล้ว ขอเลิกประชุม ค่ำไป เมื่อเลิกประชุมนี้แล้วจะได้นำที่ประชุมสำหรับสภานิติบัญญัติต่อไป ขอโปรดนั่งอยู่ก่อน

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

